

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · número 77 · dijous 17 de maig de 2018

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.30. Altres tramitacions

1.30.06. Procediments relatius a les corporacions locals i a altres informes o memòries de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12/2017, sobre l'Ajuntament de Vila-nova i la Geltrú, despeses per transferències, corresponent a l'exercici 2015

258-00025/11

Coneixement de l'Informe

5

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2017, sobre el Consell Comarcal del Pla de l'Estany (exercici 2013)

258-00026/11

Coneixement de l'Informe

5

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell sobre la transparència i la sostenibilitat de la determinació del risc en la cadena alimentària de la Unió Europea, pel qual es modifiquen el Reglament (CE) 178/2002, la Directiva 2001/18/CE, el Reglament (CE) 1829/2003, el Reglament (CE) 1831/2003, el Reglament (CE) 2065/2003, el Reglament (CE) 1935/2004, el Reglament (CE) 1331/2008, el Reglament (CE) 1107/2009 i el Reglament (UE) 2015/2283

295-00032/12

Coneixement de la proposta

5

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell sobre el foment de l'equitat i la transparència en les empreses que utilitzen serveis d'intermediació en línia

295-00033/12

Coneixement de la proposta

6

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania

202-00010/12

Proposta de tramitació en lectura única davant el Ple

7

Proposició de llei de modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires

202-00011/12

Presentació: GP CatECP

7

Proposició de llei electoral de Catalunya

202-00012/12

Presentació: GP PSC-Units

8

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la conciliació de la vida laboral i la familiar 250-00162/12 Presentació: GP Cs	47
Proposta de resolució sobre el desdoblament de la carretera C-66 entre Banyoles i Besalú 250-00164/12 Presentació: GP PSC-Units	48
Proposta de resolució sobre la formació dels cossos de bombers en l'extinció d'incendis de vehicles elèctrics 250-00165/12 Presentació: GP Cs	49
Proposta de resolució sobre la retirada i la neteja d'elements que posen en risc la seguretat en algunes carreteres 250-00166/12 Presentació: GP Cs	51
Proposta de resolució sobre la coordinació policial dels cossos estatals de policia i els Mossos d'Esquadra 250-00167/12 Presentació: GP CatECP	52
Proposta de resolució sobre l'ús del vehicle elèctric 250-00168/12 Presentació: GP PSC-Units	53
Proposta de resolució sobre el manteniment del cicle formatiu de grau superior de documentació sanitària a l'Institut de la Ferreria, de Montcada i Reixac 250-00169/12 Presentació: GP CatECP	54
Proposta de resolució sobre els casos de biaix polític i discriminació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar 250-00170/12 Presentació: SP PPC	55
Proposta de resolució sobre la presència equilibrada de dones i homes en la Comissió de Codificació de Catalunya 250-00171/12 Presentació: GP PSC-Units	56
Proposta de resolució sobre la competitivitat de Catalunya 250-00172/12 Presentació: GP Cs	58
Proposta de resolució sobre l'impuls d'una estratègia per a promoure l'ús terapèutic del cànnabis 250-00173/12 Presentació: GP CatECP	59
3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2018, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015 256-00006/12 Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya	61
Termini per a proposar compareixences	61
3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball	
Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre l'espionatge a periodistes i polítics per part del Govern de la Generalitat 252-00003/12 Termini de presentació d'esmenes	62

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre el projecte Castor	
252-00004/12	
Presentació: GP ERC, GP JxCat, GP CatECP, SP CUP-CC	62
Termini de presentació d'esmenes	64
3.30. Altres tramitacions	
3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges	
Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al 2017	
360-00001/12	
Tramitació en Comissió	64
Informe del Síndic de Greuges sobre el dret a l'habitatge (qüestions urgents)	
360-00002/12	
Tramitació en Comissió	65
Informe del Síndic de Greuges titulat «Prevenició de la radicalització i el terrorisme a Catalunya»	
360-00028/11	
Tramitació en Comissió	65
Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenició de la Tortura corresponent al 2017	
360-00030/11	
Tramitació en Comissió	65
3.40. Procediments amb relació a les institucions de la Unió Europea	
3.40.02. Procediments de participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea	
Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de decisió del Consell sobre el sistema de recursos propis de la Unió Europea	
295-00034/12	
Text presentat	65
Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Consell pel qual s'estableixen mesures d'execució del sistema de recursos propis de la Unió Europea	
295-00035/12	
Text presentat	86
4. Informació	
4.45. Composició dels òrgans del Parlament	
4.45.03. Diputació Permanent	
Composició de la Diputació Permanent	
397-00001/12	
Adscripció de diputats del GP ERC	100
4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències	
4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència	
Sol·licitud de compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades davant la comissió que correspongui perquè informi sobre les seves actuacions amb relació a la possible vulneració del dret a la privacitat de menors fills de servidors públics	
356-00046/12	
Sol·licitud	100
Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la comissió que correspongui perquè informi sobre les seves actuacions amb relació a la possible vulneració del dret a la privacitat de menors fills de servidors públics	
356-00047/12	
Sol·licitud	101
Sol·licitud de compareixença del secretari d'Igualtat, Migracions i Ciutadania davant la comissió que correspongui perquè informi sobre la tancada de migrants i llurs reivindicacions	
356-00048/12	
Sol·licitud	101

Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona davant la comissió que correspongui perquè exposi l'actuació i les mesures adoptades per aquesta universitat amb relació a les accions de grups d'encaputxats al campus 356-00050/12 Sol·licitud	101
Sol·licitud de compareixença del síndic de greuges de la Universitat Autònoma de Barcelona davant la comissió que correspongui perquè exposi l'actuació i les mesures adoptades per aquesta universitat amb relació a les accions de grups d'encaputxats al campus 356-00051/12 Sol·licitud	102
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.10. Altres comunicacions	
Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre l'observança del pluralisme polític en la televisió i la ràdio corresponent al període d'octubre a desembre del 2017 337-00008/12 Presentació: president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya	102
4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional	
4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya	
Recurs d'inconstitucionalitat 2533/2018, interposat pel president del Govern de l'Estat, contra la Llei 2/2018, del 8 de maig, de modificació de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern 381-00004/12 Coneixement i acord de compareixença del Parlament	103

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.30. Altres tramitacions

1.30.06. Procediments relatius a les corporacions locals i a altres informes o memòries de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12/2017, sobre l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, despeses per transferències, corresponent a l'exercici 2015

258-00025/11

CONEIXEMENT DE L'INFORME

D'acord amb l'article 188.4 del Reglament, el Parlament ha conegut l'Informe.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2017, sobre el Consell Comarcal del Pla de l'Estany (exercici 2013)

258-00026/11

CONEIXEMENT DE L'INFORME

D'acord amb l'article 188.4 del Reglament, el Parlament ha conegut l'Informe.

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell sobre la transparència i la sostenibilitat de la determinació del risc en la cadena alimentària de la Unió Europea, pel qual es modifiquen el Reglament (CE) 178/2002, la Directiva 2001/18/CE, el Reglament (CE) 1829/2003, el Reglament (CE) 1831/2003, el Reglament (CE) 2065/2003, el Reglament (CE) 1935/2004, el Reglament (CE) 1331/2008, el Reglament (CE) 1107/2009 i el Reglament (UE) 2015/2283

295-00032/12

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell sobre el foment de l'equitat i la transparència en les empreses que utilitzen serveis d'intermediació en línia

295-00033/12

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania

202-00010/12

PROPOSTA DE TRAMITACIÓ EN LECTURA ÚNICA DAVANT EL PLE

Sol·licitud: GP PSC-Units (reg. 3272).

D'acord amb l'article 138 del Reglament, a proposta de la Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, es proposarà al Ple que la Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania sigui tramitada pel procediment de lectura única.

Acord: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

Proposició de llei de modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires

202-00011/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 3426 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Yolanda López Fernández, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires

Exposició de motius

La llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç serveis i fires incorpora en el seu article 36.2 apartat «a» la limitació horària de l'activitat comercial fins a les 21:00 h, entre els mesos d'octubre i maig, i fins a les 22:00 h, entre els mesos de juny a setembre ambdós inclosos.

Aquesta mesura, encara insuficient, ha sigut un primer pas en l'esforç de l'administració per aconseguir que la ciutadania visqui amb uns horaris més racionals i saludables i que Catalunya s'equipari amb els indicadors europeus.

L'adhesió del Govern de la Generalitat, juntament amb més de cent entitats catalanes, al Pacte per a la Reforma Horària el compromet amb aquest objectiu també en l'àmbit del comerç.

En aquest sentit, l'Objectiu 2025 del Pacte per a la Reforma Horària en matèria comercial aposta per modificar els hàbits de consum de la ciutadania i de l'oferta comercial situant la franja de consum majoritari fins a les 19:30 hores.

Aquest objectiu permetria seguir impulsant una nova cultura del temps. Una cultura més eficient alhora que respectuosa amb els treballadors i treballadores del comerç i que contribueixi a una millor conciliació entre la vida personal i laboral. Una cultura que persegueix acostar-nos a les pautes de la majoria de països europeus on la finalització de la jornada es situa entre les cinc i les set de la tarda.

Donat que l'avançament de la finalització de l'horari comercial no ha afectat al volum de l'activitat comercial durant els mesos d'octubre i maig i que, en canvi, ha comportat un avenç en l'objectiu de la reforma horària, el Grup Parlamentari Catalunya en Comú - Podem proposa la modificació de l'article 36.2 apartat «a» per a fer-lo extensiu durant tot l'any.

Proposició de llei

Article primer

Es modifica l'apartat «a» de l'article 36.2 de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç serveis i fires que quedaria redactat de la següent manera:

a) Els establiments comercials no poden romandre oberts ni portar a terme cap activitat de venda entre les 21.00 h i les 6.00 h.

Disposició final

Primera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Segona. Habilitació pressupostària.

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 8 de maig de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Yolanda López Fernández, diputada, GP CatECP

Proposició de llei electoral de Catalunya

202-00012/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 3493 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, David Pérez Ibáñez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Exposició de motius

Des de l'any 1977, amb el restabliment de la democràcia espanyola i la recuperació de les institucions catalanes d'autogovern, Catalunya ha progressat en la capacitat d'autonomia política i capacitat legislativa. L'avenç en l'autogovern de Catalunya, un fet indiscutible, no ha inclòs mai, però, l'aprovació d'una llei electoral catalana. Aquest fet ha esdevingut una anomalia dins del marc autonòmic de l'Estat, al ser Catalunya l'única comunitat autònoma que no té una llei electoral pròpia i haver de fer servir la Llei Orgànica de Regim Electoral General.

En aquests període, ha quedat palès que la Llei Orgànica de Regim Electoral General, i la seva aplicació a les eleccions al Parlament de Catalunya, no s'ajusten a la realitat proporcional i representativa de Catalunya. Són prou conegudes, i han estat objecte d'anàlisi per aquest Parlament, les mancances i les desigualtats entre el vot dels ciutadans catalans en funció de la seva procedència que provoca l'aplicació de l'actual sistema electoral.

Però, més enllà de les deficiències i el marge de millora que pugui oferir la situació actual, resulta una anomalia democràtica i un fet paradoxal que el poble de Catalunya, d'una tradició parlamentària i una vocació d'autogovern inqüestionables, i en especialment les forces polítiques que volen arrogar-se en exclusiva aquests valors d'autogovern, hagin rebutjat de manera sistemàtica un acord que permeti l'elaboració d'una llei electoral catalana.

Per això, és de vital importància la construcció d'un consens polític que doti Catalunya d'una llei electoral pròpia, que respecti la realitat social del nostre país i que millori tant la proporcionalitat poblacional com la representació territorial catalanes.

L'article 56.2 de l'Estatut estableix que el sistema electoral serà de representació proporcional i que assegurarà la representació adequada de totes les zones del territori. Per tant, són dos els principis que cal formular: proporcionalitat i territorialitat.

La proporcionalitat significa que el percentatge d'escons que obté una força política ha de mantenir una relació de similitud amb el percentatge de vots que obté aquesta mateixa força.

La territorialitat es desenvolupa de dues maneres: mitjançant la divisió de Catalunya en districtes electorals uninominals, i mitjançant la creació de demarcacions per a la presentació de llistes. El nombre total de diputats que correspon a cada zona del territori (diputats de districte i diputats de llista) és una de les variables clau per analitzar aquesta proposta de sistema electoral.

A l'actualitat, aquests principis no es compleixen correctament. Els ciutadans i les ciutadanes tenen molt limitada la capacitat d'elecció. Només poden optar per elegir una llista tancada i bloquejada, en un procés de representació despersonalitzat. Els diputats i diputades representen més els seus partits que la ciutadania que els ha elegit.

D'altra banda, els vots de tots els catalans i les catalanes no valen igual. Mentre per obtenir un escó a la província de Lleida calen 20.878 vots, per obtenir un escó a la província de Barcelona en calen 47.551. És a dir, els vots al municipi de Gósol valen el doble que els del municipi veí de Saldes, que estan a la mateixa comarca (Berguedà) però pertanyen a dues províncies diferents.

El Parlament de Catalunya, a la seva X Legislatura, va crear una ponència legislativa per tal d'abordar la confecció d'una llei electoral catalana. Tot i que la manca de voluntat política va impedir un acord total, deixant fora del mateix el Títol III, referent al sistema electoral (nucli central de la llei), l'informe de la ponència sí que va permetre disposar d'un articulat referent a tots els altres aspectes de la llei que es poden considerar acordats, i que per tant esdevenen una base que cal preservar.

Aquesta proposta de llei respecta el text articulat aprovat llavors, i el perfecciona amb una sistema electoral que garanteix l'equilibri entre proporcionalitat i territorialitat enunciats a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

La proposta de llei contempla en el seu Títol I les condicions d'elector i elegible, regulant el dret de sufragi actiu i passiu.

Així mateix, el Títol II contempla la creació d'una administració electoral catalana, amb la creació i regulació de la Sindicatura Electoral i el Títol III proposa un sistema electoral, al que ja s'ha fet referència.

El Títol IV de la llei regula la campanya electoral, els espais electorals, els sondejors, així com el paper del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en aquest procés.

Finalment, el Títol V regula el procediment electoral, des de la convocatòria fins a l'escrutini i proclamació dels resultats, i el Títol VI recull tot allò relacionat amb les despeses de caire electoral.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar proposa la següent:

Proposició de llei electoral de Catalunya

Títol preliminar

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és la regulació del règim electoral propi de Catalunya, en compliment de l'article 56.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei s'aplica a:

- a) Les eleccions al Parlament.
- b) Les eleccions al Consell General d'Aran, pel que fa al dret de sufragi, l'Administració electoral, el sistema electoral i el procés electoral.
- c) Els altres processos electorals i instruments de consulta popular que hi restin sotmesos per llei, en l'àmbit de competències de la Generalitat, en els termes que determini la norma corresponent.

Títol I. Disposicions generals

Capítol I. Drets electorals

Secció primera. Dret de sufragi actiu

Article I-1. Condició d'elector

Són electors els ciutadans que gaudeixen de la condició política de catalans, d'acord amb el que estableix l'article 7 de l'Estatut d'autonomia, si:

- a) Tenen l'edat legal per a votar.
- b) Estan inscrits al cens electoral.
- c) No estan privats, en virtut del que estableix la legislació de l'Estat, del dret de sufragi.

Secció segona. Dret de sufragi passiu

Article I-2. Condició d'elegible

Són elegibles tots els ciutadans de Catalunya que tenen la condició d'electors, d'acord amb l'article I-1, llevat que estiguin afectats per alguna de les causes d'inelegibilitat que estableix l'article I-3.

Article I-3. Causes d'inelegibilitat

1. Són inelegibles les persones que estiguin afectades per alguna de les causes que determina la legislació de l'Estat en aquesta matèria.

2. Són inelegibles les persones que, en l'àmbit de la Generalitat, tinguin la condició o exerceixin el càrrec o les funcions de:

a) Secretari del Govern, comissionats nomenats pel Govern i assessors especials del president de la Generalitat o de membres del Govern amb rang igual o superior a director general.

b) Secretaris generals, secretaris generals adjunts, secretaris sectorials, directors generals, directors de serveis i delegats territorials del Govern.

c) Presidents, directors generals, directors executius i gerents d'organismes autònoms de caràcter administratiu de la Generalitat amb rang igual o superior a director general.

d) Presidents, directors generals, directors executius, gerents i consellers delegats de les entitats autònomes i de les empreses de la Generalitat incloses en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

e) Presidents, patrons, directors, gerents i apoderats de les fundacions i els consorcis en què l'Administració de la Generalitat tingui participació directa o indirecta, o als quals aporti més del 50% del capital o del patrimoni, si perceben una retribució fixa i periòdica a càrrec de la Generalitat de nivell retributiu assimilable al

d'algun dels alts càrrecs afectats per la legislació sobre el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

f) Director del Servei Català de la Salut, director gerent de l'Institut Català de la Salut i titulars de les direccions que en depenen i director de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.

g) Membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i directors de les empreses que en depenen.

h) President de la Comissió Jurídica Assessora i president i secretari executiu del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

i) Director i director adjunt de l'Oficina Antifrau de Catalunya, president de l'Autoritat Catalana de la Competència, vocals del Tribunal Català de Defensa de la Competència i director de l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya.

j) Membres del Consell de Garanties Estatutàries, síndic de greuges i adjunts al Síndic de Greuges, síndic major i síndics de la Sindicatura de Comptes i president i membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

k) Membres de qualsevol òrgan de l'Administració electoral, inclosos els secretaris d'ajuntament, en tant que delegats de les juntes electorals de districte.

l) Qualsevol altre càrrec que, en virtut de la norma de creació o del nomenament del Govern, sigui assimilat a algun dels càrrecs a què fa referència aquest apartat, amb l'excepció, en tot cas, del president de la Generalitat, dels membres del Govern i del cap de l'oposició.

3. Són inelegibles les persones que, en l'àmbit de la Unió Europea, tinguin la condició o exerceixin el càrrec o les funcions de:

a) President, membres, secretari general i directors generals del Consell Europeu.

b) President, comissaris, secretari general i directors generals de la Comissió Europea.

c) President, jutges, advocats generals i secretari del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

d) Alts càrrecs dels òrgans consultius i auxiliars del Parlament Europeu, del Consell o de la Comissió.

4. Són inelegibles, en cada un dels districtes electorals, les persones que no estan censades en algun dels municipis de la circumscripció electoral.

Capítol II. Règim d'incompatibilitats

Article I-4. Causes d'incompatibilitat i autoritzacions de compatibilitat

1. La condició de diputat del Parlament és incompatible en tots els casos amb:

a) La condició de diputat del Congrés dels Diputats.

b) La condició de senador.

c) La condició de diputat del Parlament Europeu.

d) Qualsevol dels supòsits que estableix la legislació de l'Estat en aquesta matèria.

e) Qualsevol dels supòsits que són causa d'inelegibilitat en virtut de l'article I-3.

2. La condició de diputat del Parlament és incompatible amb el fet de tenir la condició o exercir el càrrec o les funcions de:

a) La condició de personal en actiu al servei dels òrgans constitucionals, al servei de les administracions públiques i dels ens i les institucions que en depenen o al servei de les empreses en què el sector públic tingui directament o indirectament participació majoritària, amb excepció del personal docent, sanitari o investigador que no compleixi tasques de direcció, de gestió o de mera administració.

b) Directors generals en l'Administració pública local i càrrecs que hi exerceixin una funció assimilada.

c) Presidents, directors generals, gerents i qualsevol altre càrrec de lliure designació en organismes autònoms o societats públiques locals.

d) L'exercici de les següents activitats privades:

1r. La prestació de serveis d'assessorament o de qualsevol altres serveis, individualment o amb titularitat compartida, a favor d'organismes o empreses del sector públic.

2n. La tinença d'una participació superior al 10%, adquirida del tot o en part amb posterioritat a la data d'elecció com a diputat, llevat que fos per herència, en empreses o societats que tinguin contractes d'obres, de serveis o de subministraments a càrrec de pressupostos d'organismes o empreses del sector públic.

3r. Les activitats de gestió, defensa, direcció o assessorament per a qualsevol organisme o empresa del sector públic relacionades amb assumptes que afectin directament la prestació d'algun servei públic o encaminades a obtenir subvencions o avals públics, salvant les activitats particulars dutes a terme directament en exercici d'un dret reconegut i les encaminades a obtenir subvencions o avals públics la concessió dels quals derivi de l'aplicació automàtica del que estableixin una llei o un reglament.

4t. L'activitat de contractista o finançador amb relació a contractes d'obres, de serveis o de subministraments a càrrec de pressupostos d'organismes o empreses del sector públic, o l'exercici de càrrecs que comportin funcions de direcció, representació, assessorament o prestació de serveis per a companyies o empreses que compleixin la dita activitat.

5è. La prestació de serveis en entitats de crèdit o asseguradores o en qualsevol societat o entitat que tingui un objecte fonamentalment financer i faci apel·lació públicament a l'estalvi i al crèdit.

3. La condició de diputat del Parlament és compatible en tot cas amb:

a) Les activitats derivades de la mera administració del patrimoni personal o familiar.

b) La producció i la creació literàries, científiques, artístiques o tècniques i la col·laboració en les publicacions que en derivin.

c) La col·laboració en mitjans de comunicació.

d) Les activitats de docència o de recerca.

e) Les activitats de caràcter públic o privat altres que les declarades incompatibles per l'apartat 2 que, a petició de l'interessat, siguin autoritzades pel Ple del Parlament.

4. La sol·licitud de compatibilitat a què fa referència l'apartat 3.e i l'acord d'autorització o denegació, adoptat per mitjà de resolució motivada, s'han de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'han d'inscriure en el Registre d'Activitats, Béns, Interessos i Retribucions dels Diputats.

5. La resolució sobre la situació de compatibilitat o incompatibilitat dels diputats correspon al Ple del Parlament, seguint el procediment i amb els efectes que estableix el Reglament del Parlament.

Article 1-5. Règim retributiu

1. La percepció de les retribucions de caràcter fix o variable per l'exercici de les funcions parlamentàries és incompatible amb la percepció de retribucions pel fet d'ocupar altres càrrecs públics, sens perjudici de les dietes i indemnitzacions que puguin correspondre als diputats per l'exercici d'activitats compatibles, llevat del president de la Generalitat i dels membres del Govern, que no poden percebre cap retribució que per qualsevol concepte els pugui correspondre com a diputats.

2. Les retribucions percebudes com a diputat del Parlament són incompatibles amb la percepció, durant l'exercici del mandat parlamentari, de pensions per drets passius o per qualsevol règim de seguretat social públic i obligatori. El dret a meri-

tar aquestes pensions es recupera automàticament en el moment de perdre la condició de diputat, d'acord amb el que estableixi la normativa reguladora corresponent.

3. Els diputats que tinguin reconeguda la compatibilitat amb l'exercici d'altres activitats perceben una retribució menor per l'exercici de les funcions parlamentàries, d'acord amb els criteris que estableixi el Reglament del Parlament.

Article I-6. Declaració d'activitats i béns

1. Els diputats del Parlament han de declarar, pel procediment que estableixi el Reglament del Parlament, les activitats professionals, laborals o empresarials que exerceixen, els càrrecs públics que ocupen i els béns que posseeixen.

2. La declaració d'activitats i la declaració de béns s'han de presentar per separat, segons els models que siguin aprovats per la Mesa del Parlament, i s'han d'inscriure en el Registre d'Activitats, Béns, Interessos i Retribucions dels Diputats, constituït al Parlament sota la dependència directa del president, als efectes del que estableix aquest article i del que determini el Reglament del Parlament.

3. La declaració d'activitats de cada diputat ha de detallar:

a) Les activitats que exerceix que puguin constituir causa d'incompatibilitat amb la condició de diputat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

b) Les activitats que exerceix que, d'acord amb el que estableix aquesta llei, puguin ésser compatibles amb la condició de diputat.

c) Les activitats que exerceix que li proporcionen o li puguin proporcionar ingressos econòmics o avantatges patrimonials.

d) Les activitats que exerceixen els membres de la unitat familiar en matèria de contractació amb les administracions públiques, amb els ens i les institucions que en depenen i amb les empreses en què el sector públic tingui participació, entenent per *unitat familiar* el que estableixi la legislació reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. La declaració de béns de cada diputat ha de detallar:

a) Els béns que posseeix, amb especificació del patrimoni.

b) Els interessos i les retribucions íntegres que percep per l'exercici d'activitats compatibles.

5. Els diputats del Parlament han de presentar la declaració d'activitats i la declaració de béns en adquirir la condició de parlamentari, en presentar anualment la declaració de liquidació d'impostos i en els casos en què hi hagi una modificació substancial de les circumstàncies que hi siguin declarades, i també han de presentar la declaració d'activitats i la declaració de béns en perdre la condició de diputats.

6. La informació continguda en el Registre d'Activitats, Béns, Interessos i Retribucions dels Diputats és d'accés públic, d'acord amb la legislació en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern, exceptuant-ne la informació sobre els béns patrimonials i les dades de caràcter personal, en els termes que siguin establerts pel Reglament del Parlament.

Capítol III. Cens per a les eleccions al Parlament

Article I-7. Cens electoral

1. El cens electoral vigent per a les eleccions al Parlament és el que s'hagi tancat el dia primer del segon mes anterior a la convocatòria.

2. El servei de consulta de les llistes electorals vigents i les reclamacions sobre les dades censals es regeixen pel que estableix la legislació de l'Estat.

3. La Sindicatura Electoral, els representants de les candidatures i la Generalitat, com a administració convocant, poden obtenir còpies del cens electoral, en suport apte per a tractar-lo informàticament, a partir de l'endemà de la proclamació de les candidatures, en els termes que estableix la legislació de l'Estat en aquesta matèria.

Títol II. De l'Administració electoral

Capítol I. Composició de l'Administració electoral

Article II-1. Òrgans de l'Administració electoral

L'Administració electoral és formada per la Sindicatura Electoral de Catalunya, les juntes electorals territorials, les juntes electorals de districte i les meses electorals.

Capítol II. Sindicatura Electoral de Catalunya

Article II-2. Funcions

La Sindicatura Electoral de Catalunya, com a junta electoral amb jurisdicció a tot el territori de Catalunya, és l'òrgan responsable de vetllar per la legalitat, la transparència i l'objectivitat dels processos electorals, pel garantiment de l'exercici efectiu dels drets electorals i pel compliment del principi d'igualtat en l'accés als càrrecs públics, sens perjudici de les competències que corresponguin a la Junta Electoral Central de l'Estat i als tribunals.

Article II-3. Competències

1. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació al procés electoral, les competències següents:

a) Coordinar l'actuació de les juntes electorals, unificar-ne els criteris i atendre les consultes que li formulin.

b) Resoldre les queixes, les reclamacions i els recursos que se li presentin a l'empara d'aquesta llei i de la resta de normativa aplicable.

c) Establir el model oficial de les paperetes i els sobres electorals i de la resta de documentació electoral, i regular el funcionament del vot electrònic i de les altres formes de votació.

d) Aprovar els models de les actes electorals.

e) Acreditar, si s'escau, els observadors externs.

f) Exercir la jurisdicció disciplinària sobre totes les persones que intervinguin amb caràcter oficial en el procés electoral, corregir-ne les actuacions que contravinquin a la normativa i sancionar-ne, si s'escau, les infraccions administratives no constitutives de delictes.

2. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació a les candidatures electorals, les competències següents:

a) Supervisar el compliment dels procediments i els criteris de selecció de candidats en la formació de les candidatures.

b) Certificar la renúncia dels candidats als càrrecs o les funcions que siguin causa d'inelegibilitat, d'acord amb el que estableix l'article V-10.4.

c) Proclamar les candidatures.

d) Excloure de les candidatures proclamades, si s'escau, els candidats que durant el procés electoral adquireixin la condició d'inelegibles, d'acord amb el que estableix l'article V-16.2.

3. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació a la propaganda electoral, les competències següents:

a) Supervisar, en cooperació amb la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el que estableix l'article V-5, el finançament de les campanyes electorals, inclosos els pressupostos de les candidatures i els corresponents retiments de comptes.

b) Supervisar la tramesa conjunta de les paperetes, els sobres i els altres documents electorals, inclosa la propaganda de les candidatures.

4. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació als mitjans de comunicació, les competències següents:

a) Vetllar, en cooperació amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article V-6, perquè els mitjans de comunicació ofereixin du-

rant el procés electoral una informació veraç i equilibrada, amb criteris de pluralisme i d'imparcialitat.

b) Distribuir entre les diverses candidatures els espais gratuïts de propaganda electoral en els mitjans audiovisuals.

5. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació als resultats electorals, les competències següents:

a) Efectuar l'escrutini general.

b) Certificar els resultats electorals oficials i ordenar-ne la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

c) Proclamar els diputats electes i expedir les credencials corresponents.

6. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació al sistema electoral, les competències següents:

a) Fer l'avaluació continuada del funcionament del sistema electoral i, si escau, proposar-hi millores.

b) Vetllar pel bon funcionament del sistema de votació, determinar les condicions tècniques per a la implantació de nous mecanismes i procediments que puguin facilitar el procés de votació i supervisar el funcionament de les diverses formes de votació, amb vista a garantir-ne la seguretat, la transparència i la verificabilitat.

c) Proposar al Parlament la revisió del nombre de diputats i la revisió de la delimitació o el nombre dels districtes electorals, si el compliment dels principis de proporcionalitat i de representativitat ho fa recomanable.

d) Fer el prorratgeig d'escons, per a cada convocatòria d'eleccions, entre les demarcacions electorals, garantint que la distribució respecti els criteris de proporcionalitat.

7. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació tasques de divulgació i formació, les competències següents:

a) Supervisar les campanyes institucionals sobre el procés electoral.

b) Fomentar l'ús de les cabines electorals com a garantia del vot lliure i secret.

c) Fomentar la formació en matèria electoral al personal de l'Administració que acompleixi tasques relacionades amb els processos electorals.

8. Corresponen a la Sindicatura Electoral, en matèria de participació en processos electorals altres que els regulats per aquesta llei, les competències següents:

a) Exercir la jurisdicció voluntària en les eleccions en sindicats, cambres agràries, col·legis professionals i universitats, i en les organitzacions anàlogues que li ho demanin.

b) Assistir en matèria electoral organismes anàlegs de països en procés de democratització del sistema polític.

Article II-4. Composició

1. La Sindicatura Electoral és un òrgan de caràcter permanent i és integrada pels membres següents:

a) Tres magistrats del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, designats per mitjà d'insaculació per la Sala de Govern del Tribunal, reunida en ple.

b) Tres catedràtics o professors titulars de dret, de ciències polítiques o de sociologia de les universitats catalanes, en actiu, designats pel Parlament per una majoria de tres cinquenes parts, d'acord amb el procediment que estableix el Reglament del Parlament per a l'elecció de càrrecs públics.

2. Els membres de la Sindicatura Electoral procedents de la magistratura elegixen d'entre ells el president de la Sindicatura, que hi té vot de qualitat.

3. El secretari general del Parlament actua com a secretari de la Sindicatura Electoral, amb veu i sense vot, i en custòdia la documentació.

Article II-5. Mandat

1. El càrrec de membre de la Sindicatura Electoral és inamovible.

2. El mandat dels membres de la Sindicatura Electoral és de sis anys.

3. La Sindicatura es renova per terços cada dos anys. En cada renovació de la Sindicatura correspon al Parlament de designar-ne un nou membre i correspon a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de designar-ne un altre. Els membres de la Sindicatura designats pel Parlament poden ésser reelegits una sola vegada.

4. Si un dels membres de la Sindicatura Electoral perd aquesta condició, en cas de mort, d'incapacitat declarada per decisió judicial ferma, d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics declarada per decisió judicial ferma, de renúncia justificada acceptada pel president de la Sindicatura, de pèrdua de la condició en virtut de la qual havia estat designat o d'incompatibilitat sobrevinguda, llevat que cessi en el càrrec o l'activitat incompatible, és substituït pel mateix procediment regulat per a la designació. El nou membre pot ésser designat de nou en finir un eventual segon mandat, si el primer ha estat d'una durada inferior a dos anys.

5. Els membres de la Sindicatura que perden llur condició per extinció del mandat continuen exercint llur comesa en funcions, fins que els nous membres prenen possessió del càrrec.

Article II-6. Funcionament

1. La Sindicatura Electoral té la seu al Parlament de Catalunya, sens perjudici que es pugui reunir en altres llocs.

2. La Sindicatura Electoral compleix les seves funcions amb plena independència i gaudeix d'autonomia orgànica i funcional, en virtut de la qual pot crear en el seu si comissions i altres òrgans interns.

3. La Sindicatura Electoral pot reclamar l'assessorament de representants de les administracions i els òrgans implicats en el procés electoral i, en general, de tècnics i experts en matèria electoral, i pot requerir, si escau, que participin a les seves reunions, amb veu i sense vot.

4. La Sindicatura Electoral ha de publicar en el seu lloc web les consultes que se li formulin i les respostes que hi doni, i també les queixes, les reclamacions i els recursos que se li presentin a l'empara d'aquesta llei i de la resta de normativa aplicable i les resolucions que adopti.

Article II-7. Règim d'impugnació de les resolucions

Les resolucions de la Sindicatura Electoral poden ésser objecte de recurs davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Capítol III. Juntes electorals i meses electorals

Article II-8. Juntes electorals territorials

Les juntes electorals territorials tenen la composició i les competències que la legislació de l'Estat atribueix a les juntes electorals provincials.

Article II-9. Juntes electorals de districte

Les juntes electorals de districte tenen la composició i les competències que la legislació de l'Estat atribueix a les juntes electorals de zona.

Article II-10. Meses electorals

Les meses electorals, unitat bàsica del procés electoral, tenen la composició i les competències que els atribueix la legislació de l'Estat i han de vetllar durant tota la jornada electoral per l'observança d'aquesta llei i per garantir que es preserva en tot cas el caràcter lliure, directe i secret en l'exercici del dret de vot.

Capítol IV. Règim de funcionament de l'Administració electoral

Article II-11. Mitjans materials i personals

El Parlament i el Govern han de posar a disposició de l'Administració electoral els mitjans personals i materials necessaris per a complir les seves funcions.

Article II-12. Règim retributiu

La percepció de les dietes dels membres de l'Administració electoral i del personal al seu servei és compatible amb la percepció d'altres retribucions.

Capítol V. Consultes a l'Administració electoral

Article II-13. Consultes als òrgans de l'Administració electoral

1. Les consultes als òrgans de l'Administració electoral s'han de formular per escrit. Correspon a cada òrgan de resoldre les consultes que rep, llevat que, per la rellevància o pel caràcter general d'una consulta, decideixi d'eleva-la a una junta electoral d'àmbit superior o a la Sindicatura Electoral.

2. La Sindicatura Electoral, amb la finalitat d'unificar els criteris de l'Administració electoral, ha de comunicar a les juntes electorals les resolucions relatives a consultes que puguin incidir en llur àmbit d'actuació.

3. Si una consulta ha d'ésser atesa amb urgència, sense temps de convocar l'òrgan competent per a resoldre-la, el president de la junta electoral o el president de la Sindicatura, segons que escaigui, poden, sota llur responsabilitat, en tots els casos en què hi hagi resolucions concordants prèvies de la junta o de la Sindicatura, donar-hi una resposta provisional, que haurà d'ésser ratificada o modificada en la primera sessió que tingui l'òrgan corresponent.

Capítol VI. Representants de les formacions polítiques davant l'Administració electoral

Secció primera. Representants generals i representants de candidatura

Article II-14. Representants generals

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorrin a les eleccions han de designar un representant general, perquè actuï en nom de la formació respectiva davant l'Administració electoral, i han de designar també un suplent d'aquest representant general, exclusivament per als casos de renúncia, incapacitat o mort del titular.

2. La designació del representant general, i del suplent corresponent, s'ha de presentar a la Sindicatura Electoral abans del novè dia posterior a la convocatòria de les eleccions, per mitjà d'un escrit en el qual ha de constar l'acceptació expressa del càrrec signada per les persones designades.

Article II-15. Representants de candidatura

1. Els representants generals han de designar un representant de cada una de les candidatures que la formació respectiva presenti en les diverses demarcacions electorals, perquè actuï en nom dels candidats que la integren, i han de designar també un suplent de cada un d'aquests representants, exclusivament per als casos de renúncia, incapacitat o mort del titular. Els representants de candidatura i llurs suplents han de tenir el domicili a la circumscripció en què es presenti la candidatura respectiva.

2. La designació dels representants de les candidatures, i dels suplents corresponents, s'ha de presentar abans de l'onzè dia posterior a la convocatòria de les eleccions a la Sindicatura Electoral, que ha de comunicar la designació a les juntes electorals territorials en el termini dels dos dies hàbils següents a la recepció de l'escrit. Els representants de les candidatures i llurs suplents s'han de presentar davant la junta electoral corresponent per a acceptar la designació abans del quinzè dia posterior a la convocatòria de les eleccions.

3. Els representants de les candidatures, per la sola acceptació de la designació, reben un apoderament general per a actuar en nom dels candidats que les integren en procediments judicials en matèria electoral. Les decisions d'aquests representants vinculen jurídicament la candidatura respectiva.

4. L'Administració electoral comunica als representants de les candidatures les notificacions, els escrits i els emplaçaments adreçats als candidats. Els representants de les candidatures tenen el deure, en nom de la candidatura, d'atendre totes les indicacions de la junta electoral corresponent, i de col·laborar-hi per a esmenar els errors o les deficiències que es detectin.

Secció segona. Apoderats

Article II-16. Designació i atorgament de poders

1. Els representants de les candidatures poden designar apoderats perquè actuïn en representació de la candidatura en qualsevol acte del procés electoral. Poden ésser designats apoderats els ciutadans majors d'edat en ple ús de llurs drets civils i polítics.

2. La designació dels apoderats es pot fer fins al tercer dia anterior al dia de la votació, i s'ha de formalitzar per mitjà de poders atorgats a aquest efecte davant notari o davant el secretari de la junta electoral corresponent, o bé, si l'apoderat ha d'exercir les seves funcions en més d'una demarcació electoral, davant la Sindicatura Electoral. La junta electoral que pertorqui o, si s'escau, la Sindicatura Electoral expedeixen la credencial corresponent, d'acord amb el model oficial.

Article II-17. Actuació durant la jornada electoral

1. Els apoderats, a més de complir les funcions pròpies de representació de la candidatura electoral, poden assistir les meses electorals, participar en llurs deliberacions, amb veu i sense vot, col·laborar en el bon funcionament de la votació i de l'escrutini i vetllar durant tota la jornada electoral, juntament amb els membres de la mesa, per l'observança d'aquesta llei. Amb aquest objecte, els apoderats poden exercir davant les meses electorals les facultats següents:

a) Sol·licitar una certificació per candidatura de l'acta de constitució de la mesa electoral, de l'acta de l'escrutini i de l'acta general de la sessió, o de parts concretes d'aquestes actes.

b) Reclamar la identificació d'un elector, que s'haurà de fer públicament.

c) Anotar, si ho desitgen, el nom i cognom dels electors i el número d'ordre corresponent.

d) Demanar, durant l'escrutini, la papereta llegida pel president, a fi de poder-la examinar.

e) Formular les propostes i les reclamacions que creguin pertinents sobre els actes i les operacions electorals que hagi de resoldre la mesa, les quals s'han de fer constar en l'acta general de la sessió.

2. Els presidents de mesa poden requerir als apoderats que s'identifiquin i que exhibeixin llur credencial.

3. Durant la jornada electoral, no poden actuar alhora en cada mesa electoral més de dos apoderats per candidatura.

4. Durant la jornada electoral, els apoderats han de mantenir-se allunyats de les taules on s'exhibeixen les paperetes electorals quan hi hagi electors, a fi de respectar-ne la privacitat i el secret de vot. Així mateix, els apoderats no poden entrar a les cabines de votació quan hi hagi algú que hi estigui votant.

5. Durant l'escrutini, cap apoderat no pot actuar en més d'un col·legi electoral.

6. Els treballadors per compte d'altri i els funcionaris que acrediten la condició d'apoderats tenen dret a un permís retribuït de jornada completa el dia de la votació.

Article II-18. Exercici del dret de sufragi

Els apoderats voten dins l'horari ordinari de votació a la mesa electoral que els correspon de conformitat amb la inscripció al cens electoral.

Article II-19. Ús de distintius

Els apoderats poden dur, com a mera identificació, un distintiu de deu per deu centímetres, com a màxim, en què ha de constar el mot *apoderat* o *apoderada* i en què poden constar la denominació, la sigla i el logotip de la candidatura que representen.

Títol III. Del sistema electoral

Article III-1. Composició del Parlament

El Parlament de Catalunya estarà integrat per un nombre total de 135 diputats i diputades, de conformitat amb el que estableix l'Article 56 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Article III-2. Barrera electoral

Per poder participar en la distribució d'escons que s'estableix en l'article III.4 serà necessari haver obtingut una xifra superior al 3 per cent dels vots vàlids emesos en el conjunt del territori nacional.

Article III-3. Emissió del vot

1. Cada elector podrà emetre dos vots. Un d'ells relatiu a l'elecció d'un dels candidats o candidates proclamats al seu districte i, l'altre, a una de les candidatures proclamades a la seva demarcació.

2. Les paperetes de districte i de demarcació es depositaran en urnes diferenciades.

Article III-4. Districtes, Demarcacions i circumscripció electoral

1. Per a les eleccions al Parlament de Catalunya, la circumscripció electoral comprèn el conjunt del territori de Catalunya, dividit en districtes i demarcacions.

2. Es creen 57 districtes uninominals en 7 demarcacions, més un districte uninominal pels residents a l'exterior.

3. Són elegits diputats o diputades els 58 candidats i candidates que obtenen més vots a cada districte uninominal, inclòs el de residents a l'exterior.

4. Es distribueixen 116 escons a partir del recompte nacional de vots aplicant la regla D'Hondt a les forces polítiques que hagin obtingut més del 3% dels vots.

5. Els diputats que corresponen a cada força política en funció del seu resultat a nivell nacional es distribueixen entre les respectives llistes de demarcació aplicant el sistema de restes majors als resultats obtinguts per cada partit en cada demarcació. Els residents a l'exterior voten el diputat de districte i la llista de la demarcació corresponent al seu darrer lloc de residència a Catalunya.

6. A cada demarcació es resta del nombre total de diputats de cada partit els que ja hagi obtingut per elecció directa en els districtes uninominals. Quan un o més partits obtenen més diputats de districte que el total que els correspondria en una demarcació, es poden assignar 'escons addicionals'.

7. S'assigna a continuació un nombre de diputats igual a la diferència entre els 135 escons que integren el Parlament i el nombre d'escons que ja han estat assignats. Aquests diputats es distribueixen entre les demarcacions per millorar la representació d'aquelles on s'hagin obtingut menys escons i s'atribueixen als partits aplicant a cada demarcació la regla D'Hondt, corregida per descomptar els escons addicionals a les forces polítiques que n'hagin obtingut.

Títol IV. De la campanya electoral

Capítol I. Disposicions generals

Article IV-1. Campanya electoral

1. La campanya electoral és el conjunt d'activitats que els candidats, els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a unes eleccions duen a terme per a demanar el vot als electors.

2. La campanya electoral té una durada de quinze dies, i fineix a les zero hores del dia immediatament anterior a les eleccions.

3. Cap persona jurídica diferent de les que especifica l'apartat 1 pot fer campanya electoral a partir de la data de convocatòria de les eleccions, sens perjudici dels drets que reconeix l'article 20 de la Constitució.

4. Des de la convocatòria de les eleccions fins a la jornada electoral, els membres del Govern i els alts càrrecs que en depenen no poden participar en cap acte d'inauguració ni de col·locació de primera pedra, ni en cap acte de presentació d'obres o serveis públics.

Article IV-2. Petició de vot

1. Fora del període de campanya electoral, els candidats, els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors no poden dur a terme accions publicitàries destinades a demanar el vot als electors, salvant les activitats habituals de les formacions polítiques destinades a difondre llurs idees i opinions i, en general, a exercir les funcions que els són reconegudes per l'ordenament jurídic, particularment la presentació de candidats i programes, sempre que no s'hi demani el vot.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, s'entén per *accions publicitàries* les accions següents, encara que no s'hi demani directament el vot:

a) La inserció d'anuncis electorals en mitjans de comunicació, tant públics com privats.

b) La difusió de publicitat electoral per mitjà de tanques publicitàries, cartells, pancartes, banderoles o altres suports comercials.

c) La difusió de missatges de propaganda electoral per telèfon o per mitjans telemàtics.

Capítol II. Propaganda electoral

Secció primera. Actes electorals

Article IV-3. Normativa relativa als actes electorals

1. Els actes públics convocats durant la campanya electoral pels candidats, els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions es regeixen per la legislació reguladora del dret de reunió.

2. Els actes electorals resten subjectes, en tot cas, a les atribucions de l'autoritat governativa amb relació a l'ordre públic. A aquest fi, les juntes electorals han d'informar l'autoritat governativa dels actes electorals la convocatòria dels quals els hagi estat notificada per les candidatures.

Article IV-4. Ús gratuït d'espais públics per a actes electorals

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions tenen dret a fer ús gratuït, per a celebrar-hi actes electorals, dels locals oficials oberts a l'ús públic, els equipaments de titularitat pública i els espais públics que siguin habilitats a aquest fi.

2. Els ajuntaments han de disposar d'un catàleg dels locals, equipaments i espais habilitables per a la celebració d'actes electorals, i l'han de mantenir actualitzat permanentment. A aquest fi, han de fer les gestions pertinents perquè els altres ens, organismes i administracions que siguin titulars d'alguns d'aquests espais en cedeixin l'ús.

Article IV-5. Distribució dels espais públics reservats per a actes electorals

1. En el termini dels deu dies següents al de la convocatòria d'unes eleccions, els ajuntaments han d'establir, en coordinació amb les administracions corresponents,

el calendari d'utilització dels espais públics disponibles gratuïtament per a la celebració d'actes electorals, i han de comunicar a la junta electoral de districte que pertoqui la llista dels espais disponibles, amb especificació dels dies i les hores en què cada un dels espais podrà ésser emprat.

2. En el termini dels quinze dies següents al de la convocatòria de les eleccions, les juntes electorals de districte han d'ordenar la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* de la llista a què fa referència l'apartat 1.

3. En el termini dels quatre dies següents al de la proclamació de les candidatures, les juntes electorals de districte han de distribuir equitativament entre les diverses candidatures els locals, equipaments i espais habilitats per a la celebració d'actes electorals i han de notificar als representants de les candidatures la distribució acordada, que s'ha de fer en funció de les sol·licituds presentades i, en cas de coincidències en les sol·licituds, atenent el criteri d'igualtat d'oportunitats i, subsidiàriament, donant preferència a les formacions polítiques que a les anteriors eleccions al Parlament haguessin obtingut més vots en la demarcació respectiva.

Secció segona. Propaganda electoral a la via pública

Article IV-6. Espais públics autoritzats per a propaganda electoral

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions només poden col·locar cartells i elements anàlegs de propaganda, durant la campanya electoral, en:

- a) Els espais comercials autoritzats que contractin.
- b) Els espais de titularitat pública d'ús gratuït reservats a aquest fi pels ajuntaments.

2. Els ajuntaments han de disposar d'un catàleg dels espais de titularitat pública reservats gratuïtament per a la propaganda electoral, i l'han de mantenir actualitzat permanentment. El catàleg ha d'especificar els espais públics i els elements del mobiliari urbà en què s'autoritza les candidatures a col·locar propaganda electoral.

Article IV-7. Distribució dels espais públics reservats per a propaganda electoral

1. En el termini dels set dies següents al de la convocatòria d'unes eleccions, els ajuntaments han de comunicar a la junta electoral de districte que pertoqui la llista dels espais públics disponibles gratuïtament per a la col·locació de propaganda electoral.

2. En el termini dels dos dies posteriors al de la proclamació de les candidatures, les juntes electorals de districte han de distribuir equitativament entre les diverses candidatures els espais públics disponibles per a la col·locació de propaganda electoral i han de notificar als representants de les candidatures la distribució acordada, que s'ha de fer de manera que totes les candidatures disposin en cadascun del emplaçaments disponibles d'un espai de superfície equivalent i d'utilitat anàloga.

Article IV-8. Retirada de la via pública de la propaganda electoral

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors han de retirar dels espais a què fa referència l'article IV-6.1.b, en el termini dels quinze dies següents al dia de les eleccions, llur propaganda electoral.

2. En cas que les formacions polítiques incompleixin el deure de retirar dels espais d'ús gratuït de la via pública llur propaganda electoral, la retirada va a càrrec dels ajuntaments, que ho han de fer constar en un certificat de la secretaria.

3. Els ajuntaments han de comunicar a la Sindicatura Electoral de Catalunya les despeses ocasionades per la retirada municipal de propaganda electoral que siguin imputables a candidatures amb dret a subvenció pública electoral. La Sindicatura ha de descomptar aquestes despeses de les subvencions i n'ha de lliurar l'import als ajuntaments.

4. Els ajuntaments poden reclamar les despeses ocasionades per la retirada municipal de propaganda electoral que siguin imputables a candidatures que no hagin assolit subvenció pública electoral a les formacions polítiques respectives. En cas que no obtinguin la satisfacció deguda, poden reclamar judicialment el deute per via de constrenyiment.

Secció tercera. Propaganda electoral als mitjans de comunicació

Subsecció primera. Espais gratuïts de propaganda electoral als mitjans de comunicació

Article IV-9. Dret a l'emissió gratuïta de propaganda electoral

1. Els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública, tant els mitjans dependents de la Generalitat com els mitjans dependents de l'Estat l'àmbit territorial dels quals estigui restringit a Catalunya, han de reservar espais de programació, durant la campanya electoral, perquè els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions hi emetin gratuïtament llurs espots de propaganda electoral.

2. El dret a l'emissió gratuïta de propaganda electoral en els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública correspon als partits, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que presenten candidatures a totes les demarcacions.

3. Els partits, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que no presenten candidatures a totes les demarcacions tenen dret a l'emissió gratuïta de propaganda electoral en els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública l'àmbit territorial dels quals estigui restringit a la demarcació o les demarcacions en què es presenten.

4. La Sindicatura Electoral de Catalunya estableix la durada i l'horari d'emissió dels espais gratuïts de propaganda electoral a què fa referència l'apartat 1, acorda la distribució equitativa dels espots entre les diverses candidatures i assigna l'ordre d'emissió, atenent el criteri de proporcionalitat que fixa l'article IV-10.

Article IV-10. Distribució dels espais gratuïts de propaganda electoral

1. En el cas de les candidatures a què fa referència l'article IV-9.2, la distribució dels espais gratuïts de propaganda electoral en cadascun dels àmbits de programació de cadascun dels mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública s'ha de subjectar al barem següent:

a) Cinc minuts per a cadascuna de les candidatures que no hagin concorregut a les anteriors eleccions al Parlament i per a cadascuna de les que hi hagin obtingut menys del 3% del total de vots vàlids emesos.

b) Deu minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 3% del total de vots vàlids emesos i no hagin arribat al 5%.

c) Vint minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 5% del total de vots vàlids emesos i no hagin arribat al 10%.

d) Vint-i-cinc minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 10% del total de vots vàlids emesos i no hagin arribat al 20%.

e) Trenta minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 20% del total de vots vàlids emesos.

2. En el cas de les candidatures a què fa referència l'article IV-9.3, s'aplica el barem que fixa l'apartat 1, amb el benentès que els percentatges de vots obtinguts en les anteriors eleccions computen sobre el total de vots vàlids emesos en la demarcació de què es tracti.

3. Si en la composició d'alguna de les candidatures que concorren a les eleccions hi ha variacions respecte a candidatures que s'havien presentat a les anteriors eleccions integrades per diverses formacions polítiques, el còmput dels percentatges que estableixen els apartats 1 i 2 es fa atribuint a cada formació política la part que li pertoca com a resultat de prorratejar els vots obtinguts per aquella candidatura entre les formacions que la integraven, en funció del nombre de parlamentaris que havien correspost a cadascuna d'aquestes formacions en constituir-se aquella anterior legislatura.

Subsecció segona. Espais no gratuïts de propaganda electoral als mitjans de comunicació

Article IV-11. Espais no gratuïts de propaganda electoral als mitjans de comunicació

1. Durant la campanya electoral, les candidatures tenen dret a contractar la inserció de propaganda electoral a la premsa periòdica i a les emissores de ràdio de titularitat privada, però no poden contractar-ne ni als mitjans de comunicació de titularitat pública, ni a les emissores de televisió de titularitat privada, ni a les emissores de ràdio o televisió locals o culturals.

2. En els espais de propaganda electoral a què fa referència l'apartat 1 s'ha de fer constar expressament el caràcter que tenen de propaganda electoral. Els mitjans de comunicació no poden aplicar cap mena de discriminació entre les diverses candidatures electorals pel que fa als criteris d'inclusió o de col·locació dels espais de propaganda electoral ni pel que a les tarifes aplicades, que no poden ésser superiors a les tarifes vigents per a la publicitat comercial.

3. Els mitjans de comunicació audiovisual, especialment les emissores de ràdio o televisió digitals, no poden incloure missatges de contingut electoral en els serveis addicionals que ofereixin.

Capítol III. Informació electoral als mitjans de comunicació audiovisual

Article IV-12. Dret dels electors a una informació electoral plural i de qualitat

1. D'acord amb el que estableix l'article 43.3 de l'Estatut d'autonomia, els poders públics han de procurar que els electors rebin dels mitjans de comunicació una informació veraç, objectiva, neutral i respectuosa del pluralisme polític sobre les candidatures que concorren en els processos electorals.

2. El contingut de la informació electoral que ofereixin els mitjans de comunicació ha de prioritzar l'interès informatiu.

3. Les candidatures electorals no poden limitar als mitjans de comunicació l'accés als actes electorals que duguin a terme ni la cobertura audiovisual d'aquests actes.

Article IV-13. Actuació dels mitjans de comunicació

1. Els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública o finançament públic i els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat privada habilitats per mitjà d'un títol concedit per la Generalitat han d'incloure en llurs noticiaris informacions sobre la campanya electoral de les diferents candidatures i sobre llurs programes i propostes electorals, i també sobre el compliment dels compromisos contrets durant la campanya precedent, tant per mitjà de l'acció de govern com per mitjà de l'activitat parlamentària.

2. Les informacions sobre les activitats del Govern i de les informacions públiques que els mitjans de comunicació a què fa referència l'apartat 1 ofereixin durant la campanya electoral s'han de fonamentar en criteris estrictes d'interès informatiu objectiu i de separació entre l'acció de govern i el procés electoral.

3. Els mitjans de comunicació a què fa referència l'apartat 1 han d'organitzar debats electorals entre els caps de llista o entre altres integrants de les candidatures, tant d'àmbit general com d'àmbit sectorial.

4. És responsabilitat dels òrgans directius dels mitjans de comunicació audiovisual a què fa referència l'apartat 1 assegurar el compliment dels principis que estableix l'article IV-12.1 pel que fa a la informació electoral oferta pel mitjà respectiu.

Article IV-14. Seguiment de la informació electoral

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de fer el seguiment de la informació electoral oferta per tots els mitjans de comunicació, tant públics com privats, i ha de recollir aquest seguiment en informes periòdics que ha de publicar en el seu lloc web. Els informes han d'ésser setmanals en el període comprès entre la convocatòria de les eleccions i l'inici de la campanya electoral i han d'ésser diaris durant la campanya electoral. El seguiment de la informació electoral ha d'incloure com a mínim les dades següents, referides a cadascuna de les candidatures:

- a) El temps de presència en cada mitjà, diària i acumulada.
- b) Els horaris d'emissió de les informacions.
- c) L'activitat que ha estat objecte de les informacions.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de complementar els informes a què fa referència l'apartat 1 amb l'anàlisi qualitativa de la informació electoral oferta per tots els mitjans de comunicació, tant públics com privats, incidint especialment en el compliment de criteris d'interès informatiu i de respecte del pluralisme polític. El Consell ha de reflectir aquesta anàlisi en dos informes, un a la meitat de la campanya electoral i l'altre al final, que ha de publicar de manera immediata en el seu lloc web.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de trametre els informes a què fan referència els apartats 1 i 2 a la Sindicatura Electoral de Catalunya, que ha de resoldre les reclamacions que en derivin. La Sindicatura pot sol·licitar l'elaboració d'informes complementaris a organismes representatius dels professionals del periodisme i als altres organismes que cregui pertinents.

Article IV-15. Recursos contra l'actuació i la programació de les emissores de ràdio i televisió durant la campanya electoral

L'actuació de les emissores de ràdio i televisió durant la campanya electoral és impugnable davant la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Article IV-16. Dret de rectificació

Si candidats o dirigents dels partits polítics, les coalicions o federacions electorals o les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions consideren que informacions que s'hi refereixen difoses per un mitjà de comunicació es basen en fets inexactes i consideren que la difusió d'aquestes informacions els pot perjudicar, poden exercir el dret de rectificació, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 2/1984, del 26 de març, que regula aquest dret, amb les especificitats següents:

a) Si la informació que es pretén rectificar s'ha difós en una publicació la periodicitat de la qual no permet publicar la rectificació dins els tres dies següents d'haver estat divulgada, el director del mitjà de comunicació l'ha de publicar en un altre mitjà de la mateixa zona i de difusió simular en el termini indicat i assumir-ne els costos.

b) El judici verbal que regula l'article 5 de la dita llei orgànica s'ha de celebrar dins els quatre dies següents al dia de la petició.

Capítol IV. Enquestes i sondeigs electorals

Article IV-17. Enquestes i sondeigs

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya supervisa la qualitat de les enquestes i els sondeigs electorals i vetlla per la qualitat metodològica de les enquestes i els sondeigs i perquè els resultats publicats siguin veraces i fidedignes.

2. Els mitjans de comunicació han de lliurar una còpia de les enquestes i els sondeigs que facin públics a la Sindicatura Electoral de Catalunya, incloent-hi la informació tècnica completa. La Sindicatura, dins els tres dies següents a la publicació de l'enquesta o el sondeig, pot publicar un dictamen sobre la manera de presentar els resultats i, si s'escau, sobre les deficiències metodològiques que en puguin afectar la credibilitat.

Capítol V. Règim sancionador

Article IV-18. Infracció dels acords de distribució dels espais públics reservats per a actes electorals i per a propaganda electoral

Si una candidatura infringeix greument o reiteradament els acords de distribució dels espais públics reservats per a actes electorals o dels espais públics reservats per a propaganda electoral adoptats per la junta electoral de districte corresponent en virtut dels articles IV-5.3 i IV-7.2, la junta la pot excloure del repartiment d'espais, per mitjà d'un acord adoptat a aquest efecte dins les quaranta-vuit hores següents a la constatació/denúncia de la infracció, sens perjudici de les responsabilitats civils i administratives que en puguin derivar.

Article IV-19. Infracció de la normativa relativa la col·locació de propaganda electoral a la via pública

1. Si una candidatura col·loca propaganda gràfica o fa qualsevol mena de pintades o grafitis en espais no autoritzats, en contravenció de l'article IV-6.1, l'ajuntament corresponent li pot imposar, per mitjà d'un expedient instruït a aquest efecte, i amb audiència prèvia als representants de la candidatura, una multa de fins a tres mil euros.

2. Els partits polítics, les federacions o coalicions electorals i les agrupacions d'electors són civilment responsables, sens perjudici de les responsabilitats administratives en què puguin incórrer, dels danys a béns immobles o a elements de la via pública causats per la col·locació de qualsevol tipus de propaganda gràfica de llurs candidatures. Els promotors de les agrupacions d'electors responen solidàriament d'aquesta responsabilitat civil.

Article IV-20. Infracció de la normativa relativa a les enquestes electorals

Les infraccions de la normativa relativa a les enquestes electorals que regula l'article IV-17 són sancionades amb una multa d'entre 300 i 30.000 euros.

Article IV-21. Infracció de la normativa relativa a la imparcialitat i el pluralisme informatiu dels mitjans de comunicació públics

1. Si un mitjà de comunicació audiovisual de titularitat pública infringeix la normativa relativa a la imparcialitat i el pluralisme de les informacions durant la campanya electoral, en contravenció de l'article IV-13, la Sindicatura Electoral de Catalunya ho ha de posar en coneixement de l'administració o ens de qui depengui el mitjà.

2. Correspon a la Sindicatura Electoral de Catalunya de resoldre els conflictes i les reclamacions amb relació a l'exigència d'imparcialitat i de pluralisme en les informacions ofertes pels mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública durant la campanya electoral. Amb aquest objecte, la Sindicatura pot sol·licitar els informes pertinents al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb l'article IV-14.

Títol V. Del procés electoral

Capítol I. Convocatòria d'eleccions

Article V-1. Convocatòria

1. La convocatòria d'eleccions al Parlament es regeix pel que estableixen els articles 56.4, 66, 67.3 i 75 de l'Estatut d'autonomia.

2. El decret de convocatòria d'eleccions s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article V-2. Convocatòria d'eleccions parcials

1. Si una sentència ferma declara nul·les les eleccions en una o més meses o seccions electorals, s'han de convocar eleccions parcials en cada mesa o secció afectada, excepte en els casos en què el resultat de la nova votació no pugui alterar l'atribució d'escons de la demarcació corresponent.

2. Correspon d'acordar la convocatòria d'eleccions parcials al Govern, que ha d'aprovar el decret de convocatòria en la primera reunió que tingui després de conèixer la sentència a què fa referència l'apartat 1.

3. Les eleccions parcials, que es poden limitar als actes de votació i d'escrutini, han de tenir lloc en el termini de tres mesos a comptar de la data en què la sentència hagi esdevingut ferma.

Capítol II. Promoció de la participació ciutadana

Article V-3. Campanya institucional

1. El Govern ha de dur a terme durant el procés electoral, d'acord amb l'article 43.3 de l'Estatut d'autonomia, una campanya institucional destinada a promoure la participació ciutadana.

2. La campanya institucional, que no pot influir en cap cas en l'orientació del vot dels electors, ha d'informar-los sobre la data de les eleccions, la condició d'elector, els tràmits necessaris per a poder votar, el procediment de votació i el funcionament del vot per correu i de les altres formes de votació, i ha d'informar també sobre les diferents mesures orientades a facilitar l'accessibilitat del vot.

3. La publicitat de la campanya institucional es duu a terme en espais gratuïts dels mitjans de comunicació de titularitat pública, tant dels mitjans dependents de la Generalitat com dels mitjans dependents de l'Estat l'àmbit territorial dels quals estigui restringit a Catalunya.

Capítol III. Funcions dels poders públics

Article V-4. Funcions del Govern

Corresponen al Govern, en matèria electoral, les funcions següents:

a) Planificar, gestionar i executar totes les accions necessàries perquè el procés electoral es desenvolupi d'acord amb aquesta llei.

b) Prestar el suport i l'assessorament necessaris a tots els òrgans de l'Administració electoral.

c) Fixar les retribucions dels membres de la Sindicatura Electoral de Catalunya i del personal al servei d'aquest òrgan.

d) Fixar, per a les eleccions que tinguin lloc a l'empara d'aquesta llei, les dietes dels membres de les juntes electorals i de les meses electorals i les dietes del personal de les administracions públiques que presti serveis a l'Administració electoral.

Article V-5. Funcions de la Sindicatura de Comptes

La Sindicatura de Comptes fiscalitza la comptabilitat dels processos electorals i la comptabilitat i l'activitat econòmica i financera de les candidatures electorals, d'acord amb la llei que la regula i en els termes que estableix aquesta llei.

Article V-6. Funcions del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya analitza les condicions d'imparcialitat i de pluralisme dels mitjans de comunicació durant el procés electoral, i eleva els informes corresponents a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Capítol IV. Presentació de candidatures

Article V-7. Candidats

Poden concórrer a les eleccions al Parlament de Catalunya, mitjançant la presentació de llistes de candidats:

- a) Els partits polítics i les federacions electorals inscrits en el registre establert per la legislació general sobre partits.
- b) Les coalicions electorals integrades pels partits i federacions a què fa referència la lletra *a*.
- c) Les agrupacions d'electors que hagin reunit un nombre de signatures equivalent, almenys, a l'1% del cens a les demarcacions en què es presentin.

Article V-8. Presentació de denominacions, demarcacions i llistes nominals de les candidatures

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors han de presentar llur denominació i la relació de demarcacions i districtes en què volen concórrer electoralment davant de la Sindicatura Electoral de Catalunya dins els vint dies següents a la convocatòria.

2. Els partits i federacions que s'integrin en coalicions per concórrer conjuntament a l'elecció del Parlament de Catalunya i les agrupacions d'electors han de notificar a la Sindicatura Electoral les demarcacions i districtes en què es presenten fent-hi constar la denominació de la coalició o agrupació; les persones titulars dels òrgans de direcció o de coordinació; les regles que la regeixen; els partits que la componen, si s'escau, i el domicili a l'efecte de rebre les notificacions.

Article V-9. Designació de representants generals i representants territorials

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que vulguin concórrer a les eleccions han de designar llurs representants generals davant la Sindicatura Electoral de Catalunya. En el cas de les agrupacions d'electors, els representants generals són els promotors de l'agrupació.

2. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que vulguin concórrer a les eleccions han de designar un representant general i un suplent –que només actua en cas de traspàs, renúncia, absència o incapacitat del representant general– per mitjà d'un escrit adreçat a la Sindicatura Electoral en els deu dies següents a la convocatòria d'eleccions. L'escrit ha d'incloure l'acceptació expressa del càrrec per part de les persones designades.

3. Els representants generals de les candidatures també ho són dels candidats que hi són inclosos, pel mer fet de formar part de la candidatura, i en l'exercici de llur funció de representació, han d'atendre les indicacions de l'Administració electoral i prestar-li la col·laboració que se'ls sol·liciti. La representació implica l'apoderament per als procediments judicials electorals i les decisions dels representants generals vinculen la candidatura.

4. En els deu dies següents al dia de la convocatòria, els representants generals han de designar els representants territorials i els suplents de les candidatures respectives, per mitjà d'un escrit adreçat a la Sindicatura Electoral, la qual ha de comunicar a les juntes electorals territorials, en el termini de dos dies, els noms dels representants i suplents de cada candidatura a cada territori. Aquesta designació té la mateixa forma i efectes que la designació de representants generals a què fa referència l'apartat 2.

5. La designació dels representants territorials i dels suplents de les candidatures formades per agrupacions d'electors s'ha de fer en el moment de presentar les candidatures respectives. Si l'agrupació no arriba a presentar les signatures requerides, perd els seus drets, sens perjudici del manteniment de les responsabilitats jurídiques concretes.

6. Els representants territorials de les candidatures poden designar un delegat i fins a un màxim de dos suplents davant les juntes electorals de districte fins a un màxim de set dies abans del dia de la votació. Aquesta designació té la mateixa forma i efectes que la designació de representants generals a què fa referència l'apartat 2.

Article V-10. Presentació de llistes de candidats

1. Els representants de cada candidatura han de presentar les llistes de candidats respectives davant la Sindicatura Electoral de Catalunya en el termini de vint dies des de la promulgació del decret de convocatòria d'eleccions.

2. L'escrit de presentació de les llistes de candidats ha de fer constar:

a) La denominació, les sigles i el logotip de la candidatura, que s'han de mantenir inalterats durant tot el procés electoral. No s'accepten denominacions, sigles o logotips que puguin induir a confusió amb els emprats per altres partits o federacions o que reproduïxin o imitin la bandera o altres símbols de Catalunya, dels seus territoris i municipis i de les seves institucions.

b) Nom i cognoms dels candidats i suplents de cada demarcació i districte, l'ordre en la llista i el domicili. En el cas de les coalicions o federacions electorals, al costat del nom de la persona es pot fer constar la identificació més específica del partit o federació a què pertanyi. Igualment, se'n pot fer constar, si s'escau, la condició d'independent.

c) Un document, subscrit per cada candidat, acompanyat de fotocòpia del seu document d'identitat, que declari que accepta la candidatura i també que acrediti el compliment dels requisits que estableix aquesta llei.

d) La certificació, per a cada candidat, de trobar-se inscrit en el cens electoral d'un dels municipis integrats en la demarcació per la qual es presenta.

3. Les llistes presentades per partits polítics, federacions o coalicions han d'ésser signades pels representants legals respectius, i han d'adjuntar la certificació de l'acta de la reunió de l'òrgan corresponent de la força política respectiva en què hagin estat designats o ratificats els candidats, segons el que estableixin els estatuts de la formació política corresponent. Les candidatures presentades per agrupacions d'electors han d'ésser presentades per llurs promotors, el primer firmant dels quals n'és el representant. Les agrupacions d'electors han d'adjuntar a la llista de candidats les signatures requerides.

4. Els candidats que fins al moment de la presentació de la candidatura estaven afectats per alguna de les causes d'inelegibilitat que estableix l'article I-3 han d'acreditar a la Sindicatura Electoral, d'una manera fefaent, que han deixat d'exercir el càrrec o la funció que causava la inelegibilitat.

Article V-11. Configuració de les candidatures

1. Cap persona no pot ésser candidat o suplent en més d'una llista.

2. Cap partit polític o federació electoral que s'integri en una coalició electoral no pot presentar candidatura pròpia.

3. Cap partit polític, coalició o federació electoral o agrupació d'electors no pot presentar més d'una candidatura.

Article V-12. Nombre de candidats i suplents

1. Les llistes de candidats presentades han d'incloure tants noms com escons a cobrir i, a més, poden incloure suplents, fins a un màxim de deu.

2. No s'accepten les candidatures que incompleixin el requisit que estableix l'apartat 1.

Article V-13. Proporció de candidats per sexes de les llistes

Les llistes de candidats han d'incloure com a màxim un 60% de persones del mateix sexe. Aquesta proporció s'ha de complir per trams de cinc noms consecutius dins de cada llista, a comptar des del primer nom.

Article V-14. Numeració de candidatures

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya emet certificació de la data i hora de presentació de cada candidatura i, a aquest efecte, atorga una numeració correlativa a les candidatures per ordre de presentació.

2. La numeració de les candidatures atorgada segons l'ordre en què s'han presentat es manté en totes les publicacions i actuacions de la Sindicatura Electoral.

Article V-15. Publicació de les candidatures

1. Les candidatures presentades es publiquen en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* el vint-i-dosè dia posterior al dia de la convocatòria d'eleccions.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de comunicar dins els dos dies següents a la publicació de les candidatures presentades les irregularitats que hi hagi pogut apreciar, d'ofici o per denúncia dels representants d'altres candidatures.

3. El termini perquè les candidatures presentades corregeixin les eventuais irregularitats és de quaranta-vuit hores a comptar del moment de la notificació de la Sindicatura Electoral.

4. La proclamació de les candidatures es duu a terme el vint-i-setè dia posterior al dia de la convocatòria d'eleccions.

5. Les candidatures que incompleixin els requeriments que estableix aquesta llei són rebutjades i, per tant, no són proclamades.

6. Les candidatures proclamades es publiquen en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* l'endemà de la proclamació.

Article V-16. Modificació de candidatures

1. Les baixes que eventualment es puguin produir en una candidatura es cobreixen amb els candidats successius i els suplents.

2. Els candidats que accedeixin durant el procés electoral a l'exercici d'un càrrec o d'una funció que, d'acord amb l'article I-3, sigui causa d'inelegibilitat, ho han de comunicar a la Sindicatura Electoral, perquè els exclogui de la candidatura presentada.

Article V-17. Impugnació de l'acord de proclamació de candidatures

1. L'acord de proclamació de candidatures pot ésser impugnat pels candidats exclosos o pels representants de qualsevol candidatura, davant la jurisdicció contenciosa administrativa, en el termini de quaranta-vuit hores a comptar des de la proclamació.

2. El recurs d'impugnació de l'acord de proclamació de candidatures ha de formular totes les alegacions que es considerin oportunes, i aportar tota la documentació que hi doni suport. La interposició del recurs, en tot cas, no té efectes suspensoris per a la resta del procés electoral.

3. La resolució judicial sobre el recurs d'impugnació de l'acord de proclamació de candidatures s'ha d'aprovar dins el termini de dos dies a comptar des de la interposició del recurs, i adquireix immediatament caràcter ferm i inapel·lable, sens perjudici del procediment d'empara davant el Tribunal Constitucional, d'acord amb el requisit que estableix l'article 44.1.a de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, procediment que es pot sol·licitar en el termini de dos dies i que el Tribunal Constitucional ha de resoldre dins els tres dies següents.

Capítol V. Paperetes electorals i tramesa de la documentació electoral

Secció primera. Paperetes electorals

Article V-18. Contingut

1. La papereta electoral inclou:
 - a) La denominació de la demarcació o districte.
 - b) La denominació, i també, si s'escau, la sigla i el logotip, de cadascuna de les candidatures, siguin partits polítics, coalicions o federacions electorals o agrupacions d'electors.
 - c) La llista dels candidats de cada candidatura.
2. La Sindicatura Electoral estableix el model oficial de les paperetes i els sobres electorals i de la resta de documentació electoral.
3. La papereta electoral ha d'incloure la representació en Braille dels elements que la componen.
4. Les paperetes de vot i els sobres s'han d'imprimir en paper amb certificació ecològica.

Article V-19. Aprovació del model de papereta

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya, un cop proclamades les candidatures, aprova el model oficial de papereta de vot i de sobre i n'ordena l'edició d'un nombre suficient.
2. En el cas que es produeixi una impugnació contra l'acte de proclamació de candidatures, l'edició de la papereta es retarda fins a la resolució del recurs.
3. Si algun grup polític concurrent a les eleccions edita paperetes i sobres, la Sindicatura Electoral ha de verificar que s'ajustin al model oficial.

Secció segona. Tramesa de la documentació electoral

Article V-20. Enviament de documentació i propaganda electoral

1. L'Administració electoral envia a cada elector, en una sola tramesa, la documentació electoral següent:
 - a) Un sobre de votació.
 - b) Un sobre per a cadascuna de les candidatures que tenen representació parlamentària en qualsevol de les demarcacions o districtes, els quals han de contenir una papereta de votació i un full de propaganda electoral de la candidatura respectiva.
2. Els sobres de les candidatures i els fulls de propaganda electoral s'han de cenyir a les característiques que siguin establertes per reglament.

Article V-21. Enviament de documentació electoral per a residents a l'estranger

La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de donar preferència a la tramesa dels sobres electorals als catalans residents a l'estranger.

Article V-22. Disponibilitat de paperetes i sobres

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya assegura la tramesa en nombre suficient de paperetes i sobres a cada mesa electoral, almenys una hora abans de l'inici de la votació.
2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, la Sindicatura Electoral pot sol·licitar la col·laboració de l'Administració de la Generalitat.

Capítol VI. Emissió del vot

Article V-23. Vot per correu

Els electors poden votar per correu, en els termes que estableix la legislació en aquesta matèria.

Article V-24. Vot anticipat

1. Els electors poden emetre anticipadament el vot des de sis dies laborables i fins a tres dies laborables abans de la jornada electoral en els ajuntaments del municipi en què estiguin censats o, si s'escau, en la seu del districte municipal corresponent.

2. El procediment d'emissió del vot anticipat ha de garantir que es preserva en tot cas el caràcter lliure, directe i secret en l'exercici del dret de vot.

3. El secretari de l'ajuntament i els altres funcionaris habilitats a aquest efecte han d'assegurar i garantir que:

a) El sobre de votació i totes les paperetes electorals es posin a disposició de l'elector en condicions que garanteixin la llibertat i el secret del vot.

b) Es comprovi fefaentment la identitat de l'elector i se'n comprovi la inscripció en el cens electoral.

c) Es comuniqui l'exercici del vot als òrgans pertinents de l'Administració electoral.

d) Els vots emesos quedïn sota llur custòdia, fins al moment del lliurament a la mesa electoral corresponent.

4. L'elector ha de signar per duplicat la sol·licitud de vot anticipat en el moment de la comprovació de la seva identitat i inscripció al cens, i el secretari de l'ajuntament o els altres funcionaris habilitats han d'adjuntar a la dita sol·licitud una còpia del document identificatiu emprat per l'elector amb l'acarament previ amb l'original.

5. El secretari de l'ajuntament o els altres funcionaris habilitats han d'incloure el sobre o els sobres de votació i la sol·licitud de vot anticipat en el sobre adreçat a la mesa electoral corresponent. 5. S'ha de determinar per reglament els municipis que poden habilitar les seus dels districtes per a l'exercici del vot anticipat i els horaris de votació, adaptats en funció de la població censada.

6. Una vegada convocades les eleccions, s'ha de determinar per reglament la compensació que han de rebre els ajuntaments per la gestió del vot anticipat.

Article V-25. Meses electorals mòbils

1. Sens perjudici de la possibilitat d'emetre el vot per correu, la Sindicatura Electoral de Catalunya pot acordar la constitució de meses electorals mòbils per a fer efectiu el dret de vot de persones internades en establiments hospitalaris, geriàtrics o penitenciaris.

2. El procediment per a fer efectiu el dret de vot de persones internades en establiments hospitalaris, geriàtrics o penitenciaris és el següent:

a) Els responsables dels centres hospitalaris, geriàtrics o penitenciaris han de comunicar a la Sindicatura Electoral de Catalunya la relació de les persones ingressades que desitgin emetre llur vot, junt amb les dades personals corresponents.

b) Els serveis de la Sindicatura Electoral han de comprovar la inscripció d'aquestes persones en el cens i fer arribar als centres corresponents un nombre suficient de paperetes i sobres.

c) Els serveis de la Sindicatura Electoral han de recollir el vot de les persones ingressades i l'han de remetre a les meses electorals corresponents seguint els mecanismes que ha d'establir la mateixa Sindicatura.

Article V-26. Accés al vot per a les persones amb discapacitat física

L'Administració electoral pot facilitar transport gratuït adaptat per a accedir als col·legis electorals en els casos en què no s'arribi al nombre mínim de peticions per a poder disposar d'una urna mòbil.

Article V-27. Votació electrònica

1. La Sindicatura Electoral, que té atribuïda, d'acord amb l'article II-3.1.c, la competència per a regular el funcionament del vot electrònic i de les altres formes de votació, pot proposar al Govern, quan es donin suficients garanties del caràcter

secret del vot i de la seguretat dels procediments d'emmagatzematge i transmissió de la informació, la introducció de mecanismes de votació electrònica.

2. L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de verificar que es garanteixin el caràcter secret del vot i la seguretat dels procediments d'emmagatzematge i transmissió de la informació. L'informe de l'Autoritat és preceptiu, i vinculant si té caràcter negatiu.

3. El Govern, amb l'autorització prèvia del Parlament de Catalunya, pot adoptar per decret les corresponents determinacions amb relació a la votació electrònica.

Capítol VII. Accessibilitat del vot

Article V-28. Drets en l'àmbit electoral de les persones amb discapacitat

1. Aquesta llei garanteix a les persones amb discapacitat el gaudi en condicions d'igualtat i no-discriminació dels drets de participació política que s'hi reconeixen.

2. El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els procediments, les instal·lacions i els materials electorals siguin adequats, accessibles i fàcils d'entendre i utilitzar pels electors amb discapacitat. Amb aquesta finalitat, el Govern ha de promoure l'ús de noves tecnologies i tecnologies de suport quan calgui.

3. Es garanteix expressament a les persones amb discapacitat:

a) L'accés als locals i meses electorals, que han d'ésser accessibles d'acord amb la legislació vigent.

b) L'accés en condicions d'igualtat a la informació electoral de caràcter institucional. Els llocs web de l'Administració que continguin informació electoral han de complir el nivell mitjà de les normes d'accessibilitat web internacionalment reconegudes. La mateixa obligació recau sobre les pàgines web i els portals d'Internet dels partits polítics, coalicions electorals i agrupacions d'electors que concorrin a les eleccions.

c) L'accessibilitat dels programes electorals, que s'han de poder facilitar, segons les circumstàncies de l'elector, en Braille, lletra ampliada, lectura fàcil, llengua de signes o en suport sonor o electrònic.

d) L'accessibilitat dels materials i elements de campanya, com ara anuncis, espots televisius i publicitaris, i també dels actes de campanya. Amb aquesta finalitat, s'han d'aplicar, segons el cas, recursos com informació en Braille, lectura fàcil o lletra ampliada, audiodescripció, subtítolació o traducció en llengua de signes.

e) L'accessibilitat dels procediments relatius al cens electoral i l'accessibilitat de la documentació.

f) L'exercici del dret de sufragi actiu i passiu en condicions d'igualtat amb la resta de ciutadans, garantint-hi la llibertat, el secret i l'autonomia.

g) El dret d'accés en condicions d'igualtat als càrrecs de president o vocal de les meses electorals, posant a la seva disposició les adaptacions, els ajuts tècnics i de suport necessaris, i garantint que a la mesa electoral hi hagi sempre membres sense discapacitat que puguin, si escau, complementar les funcions que les persones amb discapacitat no puguin exercir.

4. S'han d'establir per reglament les condicions d'accessibilitat per a assegurar la plena efectivitat dels drets i les garanties que estableix aquesta llei per a les persones amb discapacitat.

5. S'ha de crear, dins del Consell de la Discapacitat de Catalunya, una Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals, amb la participació de les entitats que lluiten per la defensa dels drets de les persones amb discapacitat, de la Sindicatura Electoral de Catalunya, i de representants del departament competent en matèria de processos electorals, la finalitat de la qual és vetllar pel compliment de les garanties i els drets que aquesta llei reconeix a les persones amb discapacitat.

6. La Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals del Consell de la Discapacitat de Catalunya ha d'elaborar i presentar al Govern i al Parla-

ment de Catalunya, després de cada procés electoral, un informe d'avaluació sobre el nivell de compliment dels drets i les garanties que aquesta llei reconeix a les persones amb discapacitat, en el qual, si s'escau, pot incloure recomanacions i propostes per a millorar-ne el compliment.

7. La Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals del Consell de la Discapacitat de Catalunya ha d'informar els projectes de desenvolupament de la normativa sobre aquesta matèria.

8. La composició i les funcions de la Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals del Consell de la Discapacitat de Catalunya s'han de determinar per reglament.

Article V-29. Vot de les persones amb discapacitat visual i sordceguesa

1. La Llei garanteix a les persones amb discapacitat visual i sordceguesa l'exercici amb plena autonomia del vot secret.

2. S'ha de garantir, de manera prioritària, que el sistema d'emissió de vot sigui accessible per si mateix per a les persones amb discapacitat visual. Alternativament, i només per als casos que això sigui impossible d'acord amb l'estat de la tècnica en cada moment, s'ha de regular un sistema de preparació o elecció del vot que permeti exercir el dret de sufragi amb plena igualtat, autonomia i amb garantia del secret de vot.

3. Els informes de la Sindicatura Electoral de Catalunya i de la Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals que determinin si el sistema d'emissió de vot escollit compleix o no totes les garanties són preceptius.

4. Sens perjudici del que estableix l'apartat 3, els electors que no sàpiguen llegir o no puguin escollir la papereta per raó de llur discapacitat poden ajudar-se, sempre que així ho sol·licitin expressament, d'una persona de llur confiança o de llur elecció o tenir l'assistència del representant de l'Administració present en el col·legi electoral. L'aplicació d'aquesta previsió és excepcional i sempre voluntària per a la persona amb discapacitat, i en cap cas eximeix l'Administració de complir les obligacions de garantia del secret i l'autonomia en l'exercici del vot de l'apartat 3.

5. Les disposicions d'aquest article són aplicables a totes les modalitats de votació d'aquesta llei, a les eleccions al Parlament de Catalunya, a Aran, als mecanismes de referèndum i consulta, als processos participatius i als altres processos electorals que es convoquin en l'àmbit territorial de Catalunya i que es trobin en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

6. Els procediments de vot electrònic i els sistemes de preparació de vot que s'arribin a regular són d'aplicació general i han d'ésser accessibles i garantir a les persones cegues o amb discapacitat visual i sordcegueses el secret i la plena autonomia en la utilització.

7. El Govern ha de difondre, mitjançant campanyes institucionals als mitjans de comunicació social públics i privats, portals d'internet, xarxes socials i seus administratives, informació detallada dirigida als electors amb discapacitat visual i sordceguesa sobre l'exercici dels drets que reconeix aquesta llei, especialment pel que fa a la utilització del procediment de vot secret, i també amb relació als recursos posats a llur disposició per a l'exercici dels drets i el gaudi de les garanties de l'article V-28.

8. Les entitats que lluiten pel dret de les persones amb discapacitat han de col·laborar amb el Govern en el compliment de l'apartat 7 i han d'assegurar la difusió interna de la informació entre llurs membres.

Article V-30. Sistemes de preparació del vot per a persones amb discapacitat visual i sordceguesa

1. El procediment de preparació del vot per a les persones amb discapacitat visual, en el cas que el sistema de vot es faci mitjançant paperetes individuals per a cada candidatura i amb llistes tancades o bloquejades, és el següent:

a) S'ha de facilitar als electors la documentació per a preparar el vot dins d'un sobre on consti en Braille i tinta el tipus de convocatòria electoral de què es tracta i la data de celebració de les eleccions. La documentació ha d'incloure els elements següents:

1r. Les paperetes en tinta de totes les candidatures, que s'han de disposar individualment dins de sobres amb el nom de la candidatura en Braille i en tinta.

2n. El sobre normalitzat de votació sense cap identificació en Braille.

3r. Un fullet explicatiu en Braille de la utilització del sistema de vot.

b) Per a preparar el vot, l'elector escull la papereta mitjançant la retolació en Braille a l'exterior del sobre, n'extreu la papereta i la introdueix en el sobre normalitzat de votació.

2. El procediment de preparació del vot accessible, en el cas que hi hagi una papereta única per a totes les candidatures, sigui amb llista tancada o oberta, és el següent:

a) S'ha de facilitar als electors la documentació per a preparar el vot dins d'un sobre en què consti en Braille i tinta el tipus de convocatòria electoral de què es tracta i la data de celebració de les eleccions. La documentació ha d'incloure els elements següents:

1r. Una plantilla amb perforacions i Braille a la part superior, que permeti a l'elector identificar cada candidatura o candidat, si s'escau. La plantilla s'ha de lliurar amb la papereta de votació normalitzada a l'interior, de manera que les caselles marcables de la papereta coincideixin amb les perforacions de la plantilla.

2n. Un sobre de votació normalitzat sense cap identificació en Braille.

3r. Un fullet explicatiu de l'ús del sistema de preparació del vot.

b) Per a preparar el vot, l'elector ha de marcar en la papereta l'opció escollida aprofitant les perforacions de la plantilla, extreure la papereta de la plantilla i introduir-la en el sobre de votació normalitzat.

3. La Sindicatura Electoral de Catalunya, amb la col·laboració de la Comissió d'Avaluació de la Accessibilitat dels Processos Electorals, ha de validar almenys un exemplar de cada un dels models i documents que s'han de fer servir, per a garantir que els textos en Braille es corresponen amb els textos en tinta, i ha de vetllar pel correcte muntatge de la documentació.

4. La documentació per a la preparació del vot accessible s'ha de lliurar a l'elector amb un precinte o segellat que garanteixi que la documentació no ha pogut ésser manipulada per un tercer des del moment de la preparació fins que arriba a mans de l'elector.

5. La documentació per a la preparació del vot accessible es facilita amb la sol·licitud prèvia de les persones amb discapacitat visual i sordceguesa.

6. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de crear un registre de sol·licitants del procediment de vot accessible, depenent de l'Oficina del Cens Electoral, d'inscripció voluntària, que permeti a l'Administració electoral de preparar i remetre d'ofici als electors inscrits la documentació electoral de vot accessible en tots els comicis electorals en què sigui aplicable.

7. Els electors amb discapacitat visual i sordceguesa poden sol·licitar a l'oficina del cens electoral, o bé al telèfon gratuït i als canals telemàtics que la Sindicatura Electoral de Catalunya ha d'habilitar a l'efecte, la inscripció al registre de sol·licitants del procediment de vot accessible, en el termini comprès entre la convocatòria electoral i, com a mínim, el moment de la proclamació de les candidatures, o en el termini més ampli possible segons el tipus de procés electoral de què es tracti. En el procediment d'inscripció han d'indicar:

a) Les dades personals, que han d'incloure en tot cas el domicili.

b) L'acreditació que reuneixen els requisits per a sol·licitar el procediment de vot accessible.

c) El mitjà per a la recepció de la documentació, ja sigui al domicili o bé al col·legi electoral el dia dels comicis.

8. La documentació ha d'estar disponible el dia de la votació al col·legi electoral que li correspongui al sol·licitant, sota la custòdia del president de la mesa, o bé ha d'haver estat enviada al domicili del sol·licitant, segons el que aquest hagi escollit.

9. Cada col·legi electoral ha de tenir habilitat un espai concret, privat i accessible que garanteixi la privacitat de l'elector i una còmoda manipulació de la documentació.

10. El Govern ha de dur a terme una campanya informativa un cop convocat el procés electoral i mentre estigui obert el període de sol·licituds, d'acord amb el que estableix l'article V-29.7.

Capítol VIII. Funcionament de les meses electorals

Article V-31. Constitució

1. El president, els vocals i els respectius suplents, si n'hi ha, s'han de reunir a la seu de la secció electoral una hora abans de l'inici de les votacions. En cas d'absència, el president és substituït pels corresponents suplents, per ordre de designació, i pels vocals. L'absència d'un vocal es cobreix amb el seu suplent.

2. La constitució de la mesa electoral requereix la presència del president i de dos vocals. Si la mesa no es pot constituir per incompliment d'aquest requisit, se segueix el procediment següent:

a) Els membres presents, els suplents o, si no hi són, l'autoritat governativa han d'emetre i subscriure una declaració dels fets esdevinguts, que s'ha de trametre a la junta electoral de districte per correu certificat i s'ha de notificar alhora per telèfon o correu electrònic.

b) La junta electoral de districte designa lliurement els membres de la mesa, nomenament que pot recaure en qualsevol elector inscrit en el cens de la secció. Alhora, en dóna compte al Ministeri Fiscal, per a l'esclariment de responsabilitats.

c) Si la mesa tampoc no es pot constituir per aquest procediment, se n'ha de donar constància a la junta electoral de districte, que ha de convocar novament la votació dins les quaranta-vuit hores següents.

Article V-32. Urnes

1. A cada mesa hi ha d'haver una urna per a cadascuna de les votacions que tinguin lloc, i una cabina de votació que ha de permetre aïllar l'elector de la vista de les altres persones presents, a l'interior de la qual hi ha d'haver un nombre suficient de paperetes i sobres electorals, conformes al model establert, per als electors que desitgin fer-ne ús.

2. Si el dia de la votació manca algun d'aquests elements, el president de la mesa ho ha de comunicar a la junta electoral de districte, que els ha de proveir.

Article V-33. Acta de constitució

1. Una vegada constituïda la mesa, se n'ha d'estendre acta, signada pel president, els vocals i, si s'escau, els apoderats, i se n'ha de lliurar còpia als representants de la candidatura o als apoderats que ho sol·licitin.

2. L'acta ha d'incloure la relació nominal de les persones que integren la mesa i dels apoderats que s'hagin acreditat, indicant la candidatura representada per cadascun d'ells.

3. Si el president rebutja o retarda el lliurament de l'acta, els interessats poden presentar la corresponent protesta per escrit, en exemplar duplicat i signada. Una còpia s'ha d'incloure en l'acta i l'altra ha d'ésser tramesa pel signant a la junta electoral competent per a l'escrutini general.

Capítol IX. Votació

Article V-34. Inici

1. Una vegada estesa l'acta de constitució de la mesa, la votació s'inicia a les nou del matí, i continua sense interrupcions fins a les vuit del vespre. El president anuncia l'inici de la votació amb les paraules «Comença la votació».

2. La votació només es pot suspendre per causa de força major, i sota la responsabilitat del president de la mesa, que ho ha d'acordar per mitjà d'un escrit raonat, del qual s'ha de lliurar immediatament còpia a la Sindicatura Electoral de Catalunya, que ha de comprovar les circumstàncies allegades i exigir les responsabilitats que se'n puguin derivar.

Article V-35. Interrupció

1. Si el president de la mesa aprecia durant la votació la manca d'algun dels elements necessaris per a dur-la a terme, en pot ordenar la interrupció, i n'ha d'informar la junta electoral de districte perquè li subministri els elements que manquin.

2. La votació es prorroga per tant de temps com hagi estat suspesa.

Article V-36. Cens

1. El dret a votar s'acredita amb la inscripció en els exemplars certificats de les llistes del cens o amb la corresponent certificació i, en tot cas, amb un document original acreditatiu de la identitat de l'elector, com document d'identitat, passaport, permís de conduir o targeta de residència que n'inclogui la fotografia, o altres documents admesos en dret. Aquests documents no cal que siguin vigents i no se n'accepten fotocòpies.

2. Els exemplars certificats de les llistes del cens inclouen només els ciutadans que tinguin la majoria d'edat en la data de la votació.

3. Si la mesa, malgrat l'exhibició dels documents, té dubtes sobre la identitat d'un elector, ha d'adoptar una resolució per majoria, i comunicar el fet als tribunals per a les corresponents responsabilitats en cas que es produís usurpació.

4. La certificació censal, acreditativa de la inscripció d'un ciutadà en el cens electoral, es regeix pel que disposa la Junta Electoral Central.

Article V-37. Meses electorals mòbils

1. Les meses electorals mòbils es constitueixen en la seu de la junta electoral de districte que pertoqui i es regeixen per les normes relatives a la constitució i el funcionament de les meses electorals.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de fer arribar a les meses electorals mòbils la relació de persones que han expressat la voluntat de votar per mitjà d'aquest mecanisme, i, alhora, ho ha de comunicar a les meses corresponents a aquests electors, a l'efecte d'excloure'ls de la relació de votants d'aquestes meses.

3. Els establiments que acullen meses electorals mòbils han de cooperar, per mitjà d'algun càrrec directiu de l'establiment, en l'adequada identificació de cada elector.

Article V-38. Identificació dels electors

1. El vot és secret.

2. Cada elector s'identifica davant del president de la mesa i, a continuació, els vocals i, si s'escau, els apoderats en verifiquen la inscripció en el cens i comproven la correspondència de les dades censals amb el document d'identificació.

3. L'elector dóna el sobre de votació tancat al president, que el diposita dins l'urna pronunciant el nom de l'elector seguit de l'expressió «Ha votat».

4. Els vocals i els apoderats poden prendre nota del nom de l'elector o marcar-lo en la llista d'electors de què disposin. L'elector té dret a comprovar la correcta transcripció del seu nom.

Article V-39. Membres de les meses electorals

1. El president de la mesa té l'autoritat exclusiva per a assegurar el compliment de la Llei dins del local, per a assegurar la llibertat dels electors i per a mantenir-hi l'ordre, i vetlla perquè l'entrada al local estigui sempre lliure i accessible. Amb aquesta finalitat, pot requerir l'auxili necessari a les forces de seguretat.

2. Els membres de les meses electorals no poden ésser detinguts durant la jornada de vot, excepte en cas de delictes flagrants.

3. Les meses electorals han de comptar en tot moment amb la presència de com a mínim dos membres.

Article V-40. Persones amb dret a entrar als locals de les seccions electorals

1. Només tenen dret a entrar als locals de les seccions electorals:

- a) Els electors.
- b) Els representants i els membres de les candidatures.
- c) Els apoderats.
- d) Els notaris, per a donar fe d'actes relacionats amb la votació.
- e) Els agents de les forces de seguretat que, si s'escau, el president hagi requerit.
- f) Els membres de l'Administració electoral.
- g) Els jutges d'instrucció i llurs delegats.
- h) Les persones delegades per l'Administració per a rebre informació sobre els resultats de l'escrutini.

2. No s'admet la realització de propaganda electoral dins de les seccions ni en les immediacions, ni la formació o presència de grups que puguin entorpir, dificultar o coaccionar el lliure accés dels electors als locals de la secció i la lliure emissió de vot.

3. El president pot autoritzar la presència de professionals dels mitjans de comunicació, que han de desenvolupar llurs activitats professionals amb la menor afectació possible al desenvolupament del procés de votació.

4. La presència de persones que facin estudis sobre la intenció de vot dels electors o sobre el vot emès s'ha de comunicar al president de la mesa, que ha d'adoptar les disposicions necessàries perquè aquestes activitats no afectin el procés de votació, i en tot cas han de tenir lloc fora del local de la secció electoral.

Article V-41. Notaris

1. Els notaris poden donar fe dels actes relacionats amb el procés electoral, sense necessitat d'autorització especial.

2. Durant la jornada electoral els notaris han d'estar a disposició dels partits, col·licions, federacions i agrupacions d'electors, en llur domicili o en el lloc on habitualment duen a terme les activitats professionals.

Article V-42. Comunicació d'incidències

Tot incident produït durant la jornada electoral que hagi afectat l'ordre en el local de la secció ha d'ésser indicat en l'acta de la sessió, i també el nom i cognoms de les persones implicades.

Article V-43. Acabament de la votació

1. A les vuit del vespre el president anuncia que acaba la votació i ordena el tancament del local.

2. Si en el moment de l'anunci de l'acabament de la votació algun dels electors que es troba dins del local encara no ha votat, el president autoritza que ho faci i, a continuació, ordena el tancament del local.

3. Un cop tancat el local, el president introdueix a l'urna els sobres amb les paperetes emeses per correu, les corresponents al vot anticipat i les trameses per les meses electorals mòbils, si s'escau, verificant, en tot cas, la inscripció dels electors

en les llistes del cens. En el cas que un mateix elector hagi votat per correu i també hagi emès un vot anticipat, només és vàlid el vot anticipat.

4. Els membres de la mesa són els darrers a votar.

Capítol X. Escrutini

Article V-44. Inici

1. Una vegada acabada la votació, té lloc immediatament l'escrutini, que és públic, i no es pot suspendre, encara que concorrin diverses eleccions.

2. El president ha d'ordenar l'expulsió de la secció de les persones que, de qual-sevol manera, pertorbin o dificultin l'escrutini dels vots emesos.

3. En cas de coincidència de diverses eleccions, s'escruten segons l'ordre que fixa la legislació general.

Article V-45. Procediment

1. L'escrutini es duu a terme extraient d'un en un els sobres de l'urna, llegint en veu alta el nom de la candidatura triada per l'elector i mostrant la papereta als vocals i als apoderats.

2. Els representants i els membres de les candidatures, i també els notaris presents en l'exercici de llurs funcions, poden expressar, si s'escau, els dubtes que puguin tenir sobre el contingut d'una determinada papereta; en tal cas, se'ls ha de permetre que l'examinin.

Article V-46. Vot nul

1. Es considera vot nul:

- a) El vot emès en una papereta o en un sobre diferents dels oficials.
- b) El vot emès en una papereta sense sobre.
- c) El vot que inclogui indicacions en més d'una de les candidatures.
- d) El vot que inclogui modificacions, afegits o ratllades.

2. Si un sobre inclou més d'una papereta d'una mateixa candidatura, es computa com un sol vot vàlid a aquesta.

Article V-47. Vot en blanc

Es considera vot en blanc:

- a) El vot que no inclou cap papereta electoral.
- b) El vot que no indica cap candidatura.

Article V-48. Resultats

1. Acabat el recompte, s'acara el total de sobres amb el de votants. El president demana si hi ha cap objecció; si n'hi ha, es resolen per majoria.

2. El president anuncia el resultat en veu alta, especificant el nombre d'electors censats, el de certificacions censals aportades, el de votants, el de paperetes nulles, el de vots en blanc i el de vots obtinguts per cada candidatura.

3. Les paperetes corresponents als vots emesos s'han de destruir en presència dels assistents, llevat de les paperetes a què s'hagi negat validesa o que hagin estat objecte de reclamació, les quals s'han d'adjuntar a l'acta i s'han d'arxivar conjuntament, rubricades pels membres de la mesa.

Article V-49. Publicitat dels resultats

1. La mesa ha de fer públics els resultats de la votació de manera immediata, exhibint a l'exterior de la secció electoral les dades a què fa referència l'article V-48.

2. S'ha de lliurar una còpia de l'acta als representants de les candidatures que ho sol·licitin; si aquests no hi són, als apoderats o candidats corresponents. En tot cas, cada candidatura només pot rebre una sola còpia de l'acta.

3. S'ha de lliurar una còpia de l'acta al representant de l'Administració, a l'efecte de donar la informació provisional per a l'avançament de resultats per part del Govern.

Article V-50. Signatura de l'acta de la sessió

1. Una vegada fets públics els resultats, el president, els vocals i els apoderats presents a la mesa han de signar l'acta de la sessió, que ha d'expressar:

- a) Totes les dades de l'acta d'escrutini, de manera detallada.
- b) Una breu consignació de les reclamacions i protestes formulades i les corresponents resolucions adoptades per la mesa, amb els vots particulars, si s'escau.
- c) Qualsevol incident dels enumerats en l'article V-42.

2. Tots els representants de les llistes, i també els apoderats tenen dret a rebre una còpia de l'acta de la sessió, que se'ls ha d'expedir de manera immediata i gratuïta.

Article V-51. Documentació electoral

1. Una vegada signada l'acta de la sessió, la mesa ha de preparar la documentació electoral, que s'ha de distribuir en tres sobres.

2. En el primer dels sobres de la documentació electoral hi ha d'haver l'expedient electoral, integrat per:

- a) L'original de l'acta de constitució de la mesa.
- b) L'original de l'acta de la sessió.
- c) Els documents a què faci referència l'acta de la sessió, especialment la llista numerada de votants i les paperetes a què s'hagi negat vàlidesa o que hagin estat objecte de reclamació.
- d) La llista del cens electoral utilitzada.
- e) Les certificacions censals aportades.

3. El segon i el tercer sobres han de contenir còpies de les actes de constitució de la mesa i de la sessió.

4. Una vegada completats els sobres i tancats, el president, els vocals i, si s'escau, els apoderats els han de signar. Les signatures han de cobrir la part del sobre per on s'ha d'obrir a fi d'evitar que pugui ésser manipulat.

Article V-52. Dipòsit de la documentació electoral als jutjats

1. El president i els vocals, i també els apoderats que ho desitgin, s'han de traslladar al més aviat possible a la seu del jutjat de primera instància o de pau que correspongui a la ubicació de la secció electoral, on han de dipositar els sobres primer i segon. Les forces de seguretat han de prestar la cooperació necessària per al desplaçament de la mesa en condicions de rapidesa i seguretat.

2. Una vegada identificats els membres de la mesa, aquests han de lliurar els sobres primer i segon al jutge, que n'ha d'expedir el rebut corresponent, en què hi ha de constar el dia i hora de la recepció.

3. En un període màxim de dotze hores, el jutge s'ha de desplaçar personalment a la seu de la junta electoral que hagi de dur a terme l'escrutini, on ha de lliurar els primers sobres i rebre'n un rebut detallat. Amb aquesta finalitat, les juntes electorals han d'adoptar les mesures necessàries per a facilitar el desplaçament dels jutges.

4. Els segons sobres són arxivats al jutjat de primera instància o de pau corresponent, i resten a la disposició de la Sindicatura Electoral de Catalunya per a les operacions d'escrutini general i dels tribunals competents en els processos contenciosos electorals.

Article V-53. Lliurament de la documentació electoral al servei postal

1. El tercer sobre amb la documentació electoral s'ha de lliurar personalment al funcionari del servei postal habilitat a l'efecte que s'ha de personar a la mesa electoral per a recollir-lo.

2. Un vocal, com a mínim, ha de custodiar personalment el tercer sobre fins a la compareixença del funcionari del servei postal, i amb aquesta finalitat ha de romanre el temps necessari a la secció electoral corresponent.

3. El servei postal ha de fer arribar a la Sindicatura Electoral de Catalunya tots els tercers sobres l'endemà d'haver-los rebut.

Article V-54. Reunió de la Sindicatura Electoral de Catalunya

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya duu a terme l'escrutini general al cap de tres dies de la votació, en acte públic i únic.

2. Per a l'acte d'escrutini, la Sindicatura Electoral es reuneix a la seva seu, en presència dels representants de les candidatures, i estén acta de la reunió, que han de signar els seus vocals i els representants de les candidatures.

Article V-55. Acte d'escrutini

1. L'acte d'escrutini s'inicia a les deu del matí. Si no hi són presents la meitat més un dels membres de la Sindicatura Electoral, la reunió s'ajorna fins a les dotze del migdia, moment en què la reunió té lloc, sigui quin sigui el nombre de concurrents.

2. La sessió s'inicia amb la lectura per part del secretari de la Sindicatura Electoral de Catalunya de les disposicions legals relatives a l'acte. A continuació, el personal al servei de la Sindicatura Electoral obre els sobres descrits en l'article V-51 sota la denominació de *sobres primers*.

3. Si manca el sobre corresponent, o si el contingut és incomplet, se supleix amb el tercer sobre esmentat en l'article V-53. Si aquest tercer sobre tampoc no hi és, es poden fer servir les còpies de les actes de la sessió que puguin aportar els representants o apoderats de les candidatures. Si les còpies aportades no concorden, no es tenen en compte.

4. Si en alguna mesa les còpies de les actes no concorden, o si el nombre de vots excedeix el nombre d'electors, segons les llistes del cens i les certificacions censals presentades, la Sindicatura Electoral no les té en compte, llevat que hi hagi un manifest error material, fàctic o aritmètic, que la Sindicatura Electoral ha de corregir.

5. El secretari de la Sindicatura Electoral ha de donar compte dels resums de la votació de cada mesa, que s'han de registrar en els equips de càlcul i processament de dades corresponents, equips que necessàriament han de deixar constància documental de les anotacions fetes.

6. La Sindicatura Electoral pot acordar de dividir-se en seccions amb la finalitat de dur a terme amb més eficàcia l'operació de còmput. En aquest cas, actuen com a secretaris de les diverses seccions el secretari de la Sindicatura i els vocals que es designin a l'efecte, a proposta del president.

Article V-56. Anul·lació d'actes i vots

1. Durant l'escrutini, la Sindicatura Electoral no pot anular actes ni vots, i s'ha de limitar a comprovar sense discussió el recompte i la suma dels vots admesos a les meses corresponents, segons consti en les actes o en les còpies de les actes, excepte en els casos d'errors fàctics, materials o aritmètics manifestos.

2. Els representants o apoderats de les candidatures no poden formular protestes o reclamacions, excepte observacions puntuals relatives a l'exactitud de les dades llegides.

Article V-57. Interrupció de l'acte d'escrutini

1. L'acte de l'escrutini general no es pot interrompre.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, transcorregudes dotze hores des de l'inici de l'acte d'escrutini general, es pot acordar de suspendre l'acte fins a l'endemà.

3. La suspensió de l'acte d'escrutini no pot interrompre el còmput dels vots corresponents a una secció determinada.

4. L'acte d'escrutini ha de finir, com a màxim, el sisè dia posterior al dia de les eleccions.

Article V-58. Actes

1. Finit l'escrutini, la Sindicatura Electoral de Catalunya n'ha d'estendre acta dels resultats, que ha de contenir per a cada demarcació i districte els resultats següents:

- a) Nombre d'electors.
- b) Nombre de votants.
- c) Nombre de vots nuls.
- d) Nombre de vots en blanc.
- e) Nombre de vots a candidatures.
- f) Nombre de vots de cada candidatura.
- g) Llista dels candidats elegits per cada candidatura.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha d'estendre acta de la reunió i de les sessions corresponents de l'acte d'escrutini, fent-hi constar totes les incidències que hagin pogut sorgir durant l'escrutini.

3. L'acta dels resultats i l'acta de la reunió s'han d'estendre per triplicat i han d'ésser signades pel president, els vocals i el secretari de la Sindicatura Electoral, i també pels representants i apoderats generals de les candidatures.

Article V-59. Reclamacions

1. Els representants i els apoderats de les candidatures disposen del termini d'un dia per a formular reclamacions, que només es poden referir a incidències recollides en les actes de sessió de les meses electorals o a l'acta de la sessió d'escrutini de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

2. La Sindicatura Electoral ha de resoldrà les reclamacions per escrit en el termini d'un dia, i ho ha de comunicar immediatament als representants i als apoderats de les candidatures.

3. La resolució a què fa referència l'apartat 2 pot ésser recorreguda davant la mateixa Sindicatura Electoral de Catalunya en el termini d'un dia. L'endemà de la presentació del recurs, la Sindicatura ha de remetre l'expedient, juntament amb un informe, a la Junta Electoral Central. Aquesta remissió ha d'ésser notificada immediatament als representants de les candidatures concurrents perquè puguin compareixer en el termini d'un dia davant la Junta Electoral Central. Aquesta ha d'emetre la seva resolució, un cop escoltades les parts en un termini no superior a dos dies, en el termini màxim d'un dia més, i traslladar-la a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Article V-60. Proclamació dels resultats

1. Un cop resoltes les eventuais reclamacions en els termes que estableix l'article V-59, la Sindicatura Electoral de Catalunya, l'endemà del finiment de l'acte d'escrutini, fa la proclamació dels electes.

2. A l'efecte de la proclamació dels electes, la xifra de vots vàlids equival al total dels vots emesos a una candidatura més el total dels vots en blanc.

3. L'acta de proclamació ha de detallar de manera expressa:

a) El nombre total d'electors, el nombre de votants, els vots obtinguts per cada candidatura, els vots en blanc, els vots nuls, els escons corresponents a cada candidatura i la relació nominal dels electes.

b) Les reclamacions i protestes formulades davant la Sindicatura Electoral i els recursos davant la Junta Electoral Central, si s'escau, junt amb les resolucions corresponents en tots dos casos.

4. El president i el secretari de la Sindicatura Electoral han de signar l'acta de proclamació, de la qual s'han d'expedir tres exemplars.

5. La Sindicatura Electoral ha de conservar en el seu arxiu un dels tres exemplars de l'acta de proclamació, i remetre el segon al Parlament de Catalunya i el tercer a la Junta Electoral Central.

6. En el termini de trenta dies des de la celebració de les eleccions, els serveis del Parlament de Catalunya han de fer les gestions necessàries per a la publicació

dels resultats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

7. La Sindicatura Electoral ha de lliurar còpies certificades de l'acta d'escrutini general als representants de les candidatures que ho sol·licitin i, igualment, expedir als electes les credencials de llur proclamació. Còpies i credencials poden ésser tramessas als interessats a través dels representants de les candidatures, si així ho acorda expressament la Sindicatura.

Article V-61. Presa de possessió del càrrec

En el moment de prendre possessió del càrrec, els electes han de jurar o prometre acatament a la Constitució i a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i acreditar que reuneixen els altres requisits establerts per la normativa vigent.

Article V-62. Recurs contra l'acord de proclamació d'electes

1. Els acords de proclamació d'electes de la Sindicatura Electoral de Catalunya poden ésser objecte de recurs contenciós electoral.

2. El procediment, els terminis i els efectes d'aquest procediment són els que estableix la Llei orgànica del règim electoral general.

Títol VI. De les despeses electorals

Capítol I. Comptabilitat

Article VI-1. Comptabilitat de les candidatures

1. Cada candidatura ha de tenir un compte bancari electoral únic o un compte bancari electoral per cada demarcació electoral en què es presenti i, si s'escau, un compte electoral general.

2. No es poden abonar despeses electorals en metàl·lic, ni a càrrec d'altres comptes bancaris diferents dels comptes establerts i declarats davant la Sindicatura Electoral de Catalunya.

3. La comptabilitat de les candidatures ha d'incloure totes les despeses en propaganda electoral en tots els canals i mitjans de comunicació, inclosos els digitals, i també la publicitat per telefonia mòbil o per altres mitjans telemàtics.

4. Les candidatures han de tancar la comptabilitat electoral en el termini de noranta dies a comptar de la data de les eleccions.

Article VI-2. Administrador electoral

1. Cada candidatura ha de tenir un administrador electoral, responsable de tots els ingressos i despeses i de la corresponent comptabilitat.

2. Els requisits per a poder ésser designat administrador electoral són ésser major d'edat i gaudir de tots els drets civils i polítics.

3. Els representants de les candidatures poden acumular la condició d'administrador electoral.

4. Els administradors electorals són designats pels òrgans corresponents en el termini comprès entre el cinquè dia i el desè dia posteriors a la convocatòria de les eleccions.

Article VI-3. Règim jurídic de la comptabilitat

La comptabilitat de les candidatures s'ha de regir, en tot cas, per les regles i els principis que fixen el Pla general de comptabilitat adaptat a les formacions polítiques i la legislació reguladora del finançament dels partits polítics.

Article VI-4. Comptes bancaris

1. Tots els fons destinats a cobrir les despeses electorals, sigui quin sigui l'origen, s'han d'ingressar en els comptes bancaris a què fa referència l'article VI-7, i totes les despeses s'han de pagar amb càrrec a aquests comptes.

2. Si una candidatura presentada no s'arriba a proclamar o es retira abans de les eleccions, els partits, federacions o coalicions corresponents han de restituir les imposicions fetes en els comptes de la candidatura i comunicar les operacions bancàries pertinents a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

3. Els administradors electorals i les persones que designin són els responsables de les quantitats ingressades en els comptes bancaris i d'aplicar-les a les finalitats previstes en el pressupost de campanya.

4. Una vegada acabada la campanya electoral, els saldos resultants dels corresponents comptes bancaris només es poden emprar per a cobrir, durant els noranta dies següents a la votació, despeses de campanya prèviament concretes, i també per a pagar la recollida i l'eliminació de materials de campanya.

Article VI-5. Aportacions

1. Les aportacions als comptes bancaris han d'atenir-se a les regles següents:

a) Han d'ésser sempre nominals. La persona que fa l'aportació ha d'acreditar en l'acte d'imposició el nom, domicili i número de document d'identitat o passaport, que ha d'exhibir a l'empleat de l'entitat bancària. La identitat dels donants ha de constar en un registre públic.

b) Tenen un import màxim comparable a l'establert per a les aportacions als partits.

c) No poden ésser fetes en nom o per compte d'empreses o administracions públiques ni en nom d'empreses privades amb contractes en vigor amb administracions públiques. S'exceptuen d'aquesta prohibició els partits polítics.

2. Les formacions polítiques no poden acceptar que terceres persones assumeixin, ni directament ni indirectament, el cost efectiu de despeses electorals.

Article VI-6. Presentació de la comptabilitat general

1. Totes les candidatures polítiques que han concorregut a les eleccions han de presentar a la Sindicatura de Comptes una comptabilitat detallada i documentada de llurs ingressos i despeses electorals en el termini de quatre mesos a comptar de la data de les eleccions.

2. El Pla general de comptabilitat adaptat a les formacions polítiques ha de detallar la documentació comptable necessària per a complir el que estableix l'apartat 1.

Capítol II. Pressupost i despeses electorals

Article VI-7. Pressupost de campanya electoral

1. Entre els dies dotzè i setzè posteriors a la convocatòria de les eleccions, i fins a cinc dies abans de l'inici de la campanya electoral, l'administrador electoral de cada candidatura ha de presentar a la Sindicatura Electoral de Catalunya i a la Sindicatura de Comptes un pressupost de campanya electoral, que ha d'incloure:

a) La designació dels comptes bancaris oberts per a la recaptació de fons.

b) Un pla de mitjans de comunicació.

2. La presentació del pressupost de campanya electoral és requisit necessari per a la percepció de tota subvenció electoral.

3. El pressupost i els estats comptables que inclogui han d'atenir-se, en tot cas, a les regles del Pla general de comptabilitat.

4. La Sindicatura Electoral pot reclamar un nou pressupost en el cas que aquest incompleixi els límits i les regles comptables.

5. La Sindicatura Electoral i els partits polítics, coalicions i federacions electorals i agrupacions d'electors han de publicar en els portals web respectius la part comptable dels pressupostos de campanya.

Article VI-8. Límit de despeses

1. Les despeses de campanya electoral dels partits polítics, coalicions i federacions electorals i agrupacions d'electors tenen un límit màxim proporcional al nombre d'habitants de cada demarcació.

2. La Sindicatura de Comptes ha de comunicar, en la forma que es determini, la xifra màxima individualitzada de despesa electoral corresponent a cadascuna de les formacions polítiques amb representació al Parlament de Catalunya. Aquesta comunicació s'ha de fer immediatament després que sigui ferm l'acord de proclamació de candidatures.

3. La Sindicatura de Comptes ha de remetre la relació de xifres màximes de despesa electoral a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

4. Les candidatures no poden ultrapassar el límit de despesa fixat per les disposicions de cada convocatòria.

5. Si el pressupost de campanya supera els límits a què fa referència l'apartat 1, la Sindicatura Electoral de Catalunya n'ha d'ordenar la correcció al representant de la candidatura.

Article VI-9. Reclamacions per despeses electorals

Les reclamacions de quantitats corresponents a despeses electorals que no s'hagin comunicat als administradors electorals en els cinquanta dies següents al dia de les eleccions es consideren nul·les, sens perjudici que, amb causa justificada, la Sindicatura Electoral de Catalunya pugui autoritzar-ne excepcions.

Article VI-10. Desgravació per aportacions a campanyes electorals

Les aportacions fetes a campanyes electorals poden desgravar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, en els termes i els imports que estableix la legislació fiscal.

Article VI-11. Liquidació de despeses

Les despeses electorals s'han de tancar noranta dies després de la data de les eleccions.

Capítol III. Subvencions electorals

Article VI-12. Subvencions

1. El Govern subvenciona, en els termes i amb els límits que estableix aquesta llei, les despeses electorals en què hagin incorregut els partits polítics, les coalicions i federacions electorals i les agrupacions d'electors.

2. La subvenció corresponent a cada candidatura no pot ultrapassar en cap cas la xifra de despeses electorals declarades, justificades per la Sindicatura de Comptes en exercici de la seva funció fiscalitzadora.

Article VI-13. Conceptes subvencionables

1. El Govern ha de fixar per decret l'import per escó i l'import per vot o elector d'una demarcació electoral que corresponen a cada candidatura en concepte de subvenció electoral.

2. El Govern ha de fixar l'import que pertorqui de rebre a les candidatures que obtinguin representació parlamentària sense haver-ne tingut en la legislatura precedent en compensació per les despeses originades per la tramesa directa i personal als electors dels sobres i les paperetes electorals i de la propaganda electoral.

Article VI-14. Beneficiaris

1. Tenen dret a subvenció pública electoral els partits polítics, les coalicions i federacions electorals i les agrupacions d'electors que hagin obtingut representació parlamentària i els que, no havent-ne obtingut, hagin superat el 2% dels vots vàlids en el conjunt de Catalunya o el llindar del 3% en una demarcació.

2. L'import de les subvencions es determina a partir del nombre de vots obtinguts i del nombre d'escons assignats.

Article VI-15. Bestretes i rescabaments

1. El Govern concedeix bestretes a les candidatures que ho sol·licitin, a càrrec de la subvenció postelectoral que els pugui correspondre.

2. Les bestretes no poden excedir el 50% de la subvenció obtinguda pel corresponent partit, federació o coalició en les anteriors eleccions al Parlament de Catalunya.

3. La sol·licitud de bestreta s'ha d'adreçar a la Sindicatura Electoral de Catalunya entre els dies vintè i vint-i-dosè posteriors a la convocatòria electoral i l'Administració electoral ha de posar les corresponents quantitats a disposició dels respectius administradors electorals a partir del trentè dia posterior a la convocatòria.

4. El Govern ha de rescabalar la part corresponent de les despeses de tramesa de propaganda electoral assumida per les candidatures que obtinguin representació parlamentària sense haver-ne tingut en la legislatura precedent. A aquest efecte, el Govern ha de fixar l'import del rescabament en funció del cost de la tramesa conjunta.

Article VI-16. Presentació de la liquidació de despeses a la Sindicatura de Comptes a efectes de les subvencions

1. Les candidatures que tinguin dret a obtenir subvenció han de presentar la corresponent liquidació a la Sindicatura de Comptes, que, en el termini de trenta dies a comptar de la presentació de la liquidació, pot demanar els informes i aclariments suplementaris que consideri necessaris.

2. La Sindicatura de Comptes ha d'emetre informe de les liquidacions rebudes i l'ha de trametre a la Sindicatura Electoral de Catalunya, que, basant-se en aquest informe, ha de proposar al Govern l'abonament de les quantitats que corresponguin.

3. Es descompten de les quantitats a què fa referència l'apartat 2, si s'escau:

a) Les sancions imposades per excessos en les despeses i per aportacions privades il·legals, per un import fins al doble de la quantitat il·legal.

b) Les despeses derivades de la recollida de la publicitat electoral.

4. La Sindicatura Electoral pot retirar la subvenció als partits que no compleixin les normes de retiment de comptes.

Article VI-17. Aprovació de la subvenció

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya, en el termini de deu dies des de la recepció de l'informe de la Sindicatura de Comptes, ha d'examinar l'ajustament entre les quantitats gastades i acreditades per cada candidatura i la previsió del pressupost de despesa.

2. La subvenció postelectoral correspon a la menor de les dues quantitats de l'apartat 1, de la qual es dedueixen l'import de la bestreta que la candidatura hagi eventualment rebut i l'import dels costos de retirada de la seva propaganda electoral, acreditats pels ajuntaments corresponents.

3. Als efectes de l'apartat 2, els ajuntaments han de comunicar a la Sindicatura Electoral, en els trenta dies següents a la jornada de la votació, el cost i la responsabilitat editorial dels materials de campanya retirats pels serveis de neteja.

4. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de comunicar al Govern, en el termini de quinze dies a comptar de la recepció de l'informe de la Sindicatura de Comptes, les quanties de les subvencions corresponents a cada candidatura, per a procedir a la tramitació del pagament que correspongui.

Disposicions addicionals

Primera. Còmput dels terminis

Els terminis a què fa referència aquesta llei són improrrogables. Llevat que s'indiqui altrament, s'entén que els terminis indicats en dies es computen com a dies naturals i els terminis indicats en mesos es computen de data a data.

Segona. Sistema electoral d'Aran

Es ratifica el sistema electoral per a les eleccions al Consell General d'Aran que estableixen els articles 26, 37 i 38 de la Llei 1/2015, del règim especial d'Aran, als efectes del que disposa l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la dita llei.

Disposicions transitòries

Única. Primera designació i primera renovació dels membres de la Sindicatura Electoral de Catalunya

1. Dins el mes següent a l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Parlament i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya han de designar els membres de la Sindicatura Electoral de Catalunya i proposar-ne el nomenament al president de la Generalitat.

2. En la reunió constitutiva de la Sindicatura Electoral de Catalunya s'han de fer dos sorteigs, un entre els membres designats pel Parlament i un altre entre els membres designats pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per a establir quins finiran llur mandat en escaure's la primera renovació, que tindrà lloc un cop transcorreguts quatre anys des de la constitució inicial de la Sindicatura.

Disposició derogatòria

Es deroguen els apartats 1 i 2 de l'article 11 de la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del president i del Consell Executiu de la Generalitat.

Disposicions finals

Primera. Habilitació de crèdit per a l'aplicació de la Llei

S'autoritza el Govern perquè habiliti els crèdits necessaris per a aplicar les disposicions d'aquesta llei.

Segona. Desplegament

Sens perjudici del que estableix l'article II-3, s'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta llei.

Tercera. Procediment administratiu

En tot allò que aquesta llei no regula de manera expressa en matèria de procediment és aplicable la legislació sobre procediment administratiu.

Quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 10 de maig de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; David Pérez Ibáñez, diputat, GP PSC-Units

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la conciliació de la vida laboral i la familiar

250-00162/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 3413 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, María Luz Guilarte Sánchez, diputada, Laura Vílchez Sánchez, diputada, José María Cano Navarro, diputado, Antonio Espinosa Cerrato, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la conciliación de la vida laboral y familiar, para que sea sustanciada ante la comisión correspondiente, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Cada vez resulta más necesario lograr un acuerdo social entre los empleados y sus empleadores, de manera que exista un sano equilibrio entre la vida laboral y la vida personal en el conjunto de la sociedad española.

Para lograr este equilibrio se hace necesario tener en cuenta la igualdad de oportunidades, tanto para hombres como para mujeres, la protección de la maternidad/paternidad, el desarrollo profesional, la flexibilidad horaria y el fomento de opciones laborales menos presenciales.

Estudios recientes indican que las españolas son las mujeres con un mayor índice de estrés de Europa; un 66% de estas se sienten presionadas por falta de tiempo, lo que supone la ratio más alta de todos los países desarrollados (seguidas de francesas e italianas con un 65% y 64%, respectivamente). En España, el 96% de las reducciones de jornada son solicitadas por las madres, frente al 4% de los padres. Esto supone que la maternidad se convierta en el principal freno en la carrera profesional de la mujer.

Tener en cuenta estas cuestiones resultará beneficioso tanto para el éxito de las empresas como para sus trabajadores, ya que implantando políticas que apoyen la conciliación se consigue disminuir el absentismo laboral, la rotación laboral, la erradicación de la pobreza femenina y la expulsión del mercado laboral, que golpea tanto a mujeres sin formación como a tituladas que sufren discriminación salarial, respecto a los hombres, y peores condiciones laborales, las cuales se agravan después de la maternidad.

Con estas iniciativas se consigue un mayor grado de bienestar por parte de los empleados, además de favorecer la creación de una sociedad más responsable y en la que se apueste firmemente por la igualdad entre hombres y mujeres.

Para lograr la conciliación laboral y una corresponsabilidad real, la administración pública debe concienciar a las empresas que aún no se atreven a considerar estas opciones, ya que es esencial que estas entiendan que facilitar la conciliación laboral de sus trabajadores debe ser visto como un reto y no como un problema. Dicho reto le puede generar, a su vez, retornos positivos como la disminución del absentismo, la retención del talento y un mejor clima laboral, así como un aumento en la productividad de las compañías.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Crear el distintivo de *empresa o entidad conciliadora*, en un plazo máximo de seis meses, dirigido a aquellas compañías que acrediten la aplicación de medidas, acciones y prácticas que contribuyan a la conciliación de la vida laboral y familiar y a la racionalización de los horarios laborales.
2. Desarrollar un plan de trabajo, en un plazo máximo de tres meses, con el objetivo de establecer los requisitos y criterios para la concesión del distintivo.
3. Desarrollar y dotar presupuestariamente, en base a las conclusiones del plan de trabajo, una campaña informativa sobre el distintivo de *empresa o entidad conciliadora*, dirigida a las empresas y los ciudadanos, elaborando el material divulgativo necesario.
4. Poner en marcha el distintivo y la campaña durante el primer trimestre del año 2019.

Palacio del Parlamento, 27 de abril de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; María Luz Guilarte Sánchez, Laura Vílchez Sánchez, José María Cano Navarro, Antonio Espinosa Cerrato, diputados, GP Cs

Proposta de resolució sobre el desdoblament de la carretera C-66 entre Banyoles i Besalú

250-00164/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 3417 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat, Rafel Bruguera Batalla, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el desdoblament de la carretera C-66 entre Banyoles i Besalú, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

El Govern de Catalunya ha anunciat recentment l'imminent inici de les obres de construcció de quatre rotondes (tres de grans i una de més petita) a la carretera C-66 entre els accessos del nord de Banyoles i l'entrada est de Besalú, amb la intenció de millorar-ne la seguretat i evitar els accidents que s'hi produeixen sovint.

Tanmateix aquesta obra no pot ser l'excusa per abandonar el projecte de desdoblament d'aquesta carretera entre Banyoles i Besalú. En aquest sentit cal tenir en compte que tots els plans de carreteres de la Generalitat, així com els plans d'infraestructures de mobilitat, inclouen, en la xarxa bàsica de carreteres de Catalunya, l'itinerari Girona-Banyoles en forma d'autovia; com també que en aquesta carretera hi circulen diàriament més de 13.000 vehicles.

No té sentit planificar aquesta carretera de la xarxa bàsica prioritària sense transformar-la en autovia. De no fer-ho així, es tornaria a repetir l'error de quan es va realitzar la C-25, eix transversal, sense desdoblir.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. No abandonar el projecte de desdoblament en forma d'autovia de la carretera C-66 entre Banyoles i Besalú.

2. Acabar els estudis informatius del desdoblament de la variant de Banyoles i l'autovia Serinyà-Besalú, que es troben en diferents estadis de tramitació, al llarg de l'any 2018.

3. Redactar els projectes definitius d'aquestes dues obres al llarg de l'any 2019.

Palau del Parlament, 8 de maig de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, Rafel Bruguera Batalla, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la formació dels cossos de bombers en l'extinció d'incendis de vehicles elèctrics

250-00165/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 3420 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Alfonso Sánchez Fisac, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la formación al cuerpo de Bomberos en la extinción de incendios de los vehículos eléctricos, para que sea sustanciada ante la comisión correspondiente, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El parque automovilístico de vehículos eléctricos sigue creciendo en España y se visualiza como la única opción de futuro a medio plazo. Como todo vehículo que circula por las carreteras españolas, tiene un riesgo real, el incendio. Un fallo técnico, el calentamiento de las celdas de la batería o un accidente pueden ser causantes de un incendio en este tipo de vehículos.

El cuerpo de Bomberos está muy entrenado al respecto en cuanto a vehículos de combustión interna, con los métodos conocidos hasta hoy, pero cuando se trata de un vehículo eléctrico se encuentran con riesgos de electrocución o incapacidad, por falta de formación o recursos, para apagar un fuego eléctrico de un vehículo que funciona con alta tensión.

Sin entrar en detalles técnicos y químicos de la composición de las baterías de los vehículos eléctricos, una batería de litio en un proceso descontrolado de «embalamiento térmico» (*thermal runaway*) puede producir llamas que elevan su temperatura hasta los 600°C.

Los fabricantes de vehículos eléctricos, tal como se hace con los vehículos convencionales de combustión interna, protegen y refuerzan la zona donde se aloja el combustible (en este caso, las baterías). Pero los accidentes ocurren, y en caso de un fuerte choque puede producirse una perforación en la batería que desencadena el incendio.

En ese caso, el cuerpo de Bomberos debe estar preparado para actuar y, según el modelo de vehículo eléctrico que esté envuelto en llamas, la manera de extinguirlo será diferente. Por lo que la formación es vital para afrontar la realidad de la movilidad eléctrica.

Esta formación debe incluir desde cómo desconectar la batería de alta tensión y la de baja tensión para evitar electrocuciones, hasta conocer los puntos de corte ideales para excarcelar a las víctimas de un accidente.

Los fabricantes están obligados a presentar a las autoridades las denominadas «hojas de rescate» para homologar cada modelo, donde indica el guiado de todo el cableado del vehículo y los puntos de corte ideales.

El incendio, además, no es el único riesgo. Los Bomberos también se enfrentan a los gases producidos por la combustión de la batería, que pueden provocar explosiones y son altamente tóxicos, por lo que el equipo que porten los bomberos debe ser adecuado a la situación.

Como ejemplo de la complejidad de la situación, a finales de 2017 en Landeck (Austria) un vehículo *Tesla Model S* tuvo un accidente en la S16 contra unas barreras de cemento mientras se realizaban unas obras en la carretera. Fueron necesarios 35 bomberos y 5 vehículos para apagar el incendio de ese único vehículo eléctrico.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Crear un sistema centralizado de información para que los parques de Bomberos de Cataluña puedan acceder a la «hoja de rescate» de cada modelo eléctrico, compartan informes sobre las actuaciones realizadas y dispongan de cualquier otro material que ayude en la actuación que se tenga que realizar.

2. Desarrollar un plan de formación sobre la extinción de vehículos eléctricos, destinado a todos los parques de Bomberos de Cataluña, realizándose de manera cíclica según vaya evolucionando la tecnología e incrementándose la oferta de los fabricantes.

3. Dotar a todos los cuerpos de Bomberos de Cataluña del equipo necesario para afrontar los efectos de los gases tóxicos derivados de la combustión de las baterías eléctricas.

4. Colaborar con los fabricantes para crear una comunicación bidireccional con la que se pueda formar a los parques de Bomberos y, a su vez, los Bomberos puedan aportar ideas a los fabricantes para mejorar los sistemas de extinción de los vehículos eléctricos.

Palacio del Parlamento, 7 de mayo de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Alfonso Sánchez Fisac, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre la retirada i la neteja d'elements que posen en risc la seguretat en algunes carreteres

250-00166/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 3421 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Alfonso Sánchez Fisac, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la retirada y limpieza de elementos que ponen en riesgo la seguridad en algunas carreteras, para que sea sustanciada ante la comisión que corresponda, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Según varias quejas de usuarios habituales de la vía, existen carteles no homologados en las entradas de los municipios con el texto «Municipi de la República Catalana» y otros con el texto «Municipi adherit a l'Associació de Municipis per la Independència».

También se nos transmite la preocupación de la existencia de falsas señales de tráfico como, por ejemplo, las que indican la supuesta *carretera nacional 1714*, que incluyen las distancias a determinados centros penitenciarios.

Todo ello produce confusión y distracción a los conductores. Algunos de estos carteles incluso tapan parcial o totalmente las señales de tráfico homologadas, por lo que dificultan o hacen imposible su visualización.

Otro problema existente es el riesgo para los motoristas por las pintadas en la calzada de lazos amarillos, que están produciendo caídas ante un firme mojado e inseguridad ante las distracciones ocasionadas.

El Real Decreto Legislativo 6/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Tráfico, Circulación de Vehículos a Motor y Seguridad Vial en su artículo 58, apartado tercero, establece que «se prohíbe modificar el contenido de las señales o colocar sobre ellas o en sus inmediaciones placas, carteles, marcas u otros objetos que puedan inducir a confusión, reducir su visibilidad o su eficacia, deslumbrar a los usuarios de la vía o distraer su atención».

De igual manera se manifiesta el Reglamento General de Circulación en los artículos 139 y 142.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolució

El Parlamento de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Garantizar el cumplimiento del artículo 58, apartado tercero, de la Ley de Tráfico mediante la retirada en las carreteras de titularidad de la Generalitat de plásticos amarillos, carteles que imitan ser señales de tráfico y todo tipo de señalética ajena a las señales reglamentarias.
2. Limpiar las diferentes vías donde se hayan hecho pintadas en la calzada, dejando la zona en perfectas condiciones para evitar el riesgo de caídas.
3. Proceder a la apertura de expediente sancionador, según establece la Ley de Tráfico, a todas aquellas organizaciones que instalen plásticos, carteles no homologados o pinten la vía, formen parte de la administración pública o no.
4. Reclamar el coste de la retirada y limpieza a la administración pública competente en cada tramo donde se realice.

5. Realizar un informe, y remitirlo a los grupos parlamentarios en el plazo máximo de tres meses, sobre la situación de cartelería y pintadas en las carreteras titularidad de la Generalitat, así como los acuerdos de los diferentes gobiernos municipales para la instalación de placas no homologadas en señales de tráfico, plásticos amarillos en la vía y pintadas en la calzada que vulneran dicha ley.

6. Instar a los ayuntamientos a que cumplan con sus ordenanzas de civismo, con el objetivo de garantizar la seguridad de los usuarios de la vía.

Palacio del Parlamento, 30 de abril de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Alfonso Sánchez Fisac, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre la coordinació policial dels cossos estatals de policia i els Mossos d'Esquadra

250-00167/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 3425 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Joan Josep Nuet i Pujals, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre la coordinació policial dels cossos estatals de policia i els Mossos d'Esquadra, per tal que sigui substanciada davant la comissió que correspongui, amb el text següent:

Exposició de motius

El judici pel cas Caront a la suposada cèl·lula gihadista desarticulada pels Mossos d'Esquadra a Terrassa ha posat de manifest les mancances pel que fa a la coordinació dels cossos policials en investigacions tan rellevants per la seguretat pública com són les que lluiten contra el terrorisme gihadista. Els preocupants testimonis expressats durant el judici mostren desconfiança entre els cossos, fins el punt que en el mateix judici un dels membres dels Mossos, infiltrat a la cèl·lula durant mesos, va acusar el cos de la Policia Nacional de posar-lo en risc arran d'una delació.

Malgrat tenir ben present a la memòria els atemptats dels passats 17 i 18 d'agost del 2017, veiem com els diferents cossos policials segueixen manifestant problemes per a la coordinació, tant pel que fa a la compartició d'informació sensible, vital per a moltes investigacions, com pel que fa a la coordinació dins de les pròpies activitats, que fan que es dupliquin investigacions i seguiments, com es pot comprovar amb el mateix cas Caront. Aquests problemes de coordinació posen en risc tot tipus d'operacions, no només en relació a investigacions de radicalitzacions o activitats gihadistes, sinó també pel que fa a la persecució del crim transnacional organitzat, un dels reptes de futur en matèria de seguretat internacional en el context de la globalització.

Tal com molts experts apunten, però, és vital que les policies autonòmiques puguin establir un contacte directe amb organitzacions supraestatals com Europol, o amb plataformes de compartició d'informació com el sistema SIENA, també d'àmbit europeu. S'estableix a la normativa europea que els Estats membres han de garantir una comunicació i una cooperació eficaces entre les autoritats competents i

Europol, per tant sense necessitat d'intermediaris, que és el model adoptat a Espanya a través de la Unitat Nacional d'Europol.

La coordinació policial és un element bàsic a l'hora d'assegurar la seguretat dels i les ciutadanes de Catalunya, i no pot ser dependent de la relació entre el govern de l'Estat i el govern de la Generalitat. És necessari generar marcs estables de coordinació entre cossos policials que permetin generar, a la vegada, canals de comunicació i confiança que, en definitiva, contribueixin a millorar la seguretat a Catalunya.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

1. Impulsar les reunions de la Junta de Seguretat de Catalunya donada la situació de Nivell 4 (de 5) d'Alerta Antiterrorista.

2. Assegurar la incorporació immediata del cos de policia dels Mossos d'Esquadra a les plataformes de compartició d'informació espanyola (CITCO) i europea (SIENA) com a membres de ple dret.

3. Assegurar la integració del cos de policia dels Mossos d'Esquadra al sistema de policia europea Europol com a membre de ple dret.

Palau del Parlament, 9 de maig de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Joan Josep Nuet i Pujals, diputat, GP CatECP

Proposta de resolució sobre l'ús del vehicle elèctric

250-00168/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 3436 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'ús del vehicle elèctric, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent amb el text següent:

Exposició de motius

La millora de la qualitat de l'aire és sens dubte un dels principals reptes ambientals els quals hem de fer front durant el primer quart de segle, i que posa en evidència la necessitat de transitar cap un model econòmic baix en carboni i basat en fonts d'energia netes.

La millora de l'activitat econòmica ha comportat l'augment dels índexs de trànsit, el repunt del trànsit per carretera (el consum de combustibles d'automoció en 2016 va ser superior al dels quatre anys anteriors) i en conseqüència també un augment dels percentatges de NOx i PM10 a les estacions mesuradores.

El problema és molt greu: 3.500 morts prematures cada any per contaminació només a l'àrea metropolitana de Barcelona, 100 vegades més que el nombre de víctimes per accidents de trànsit. No només estem reduint l'esperança de vida, sinó també la qualitat de vida de milers de ciutadans i ciutadanes.

Tant necessari és acordar plans com comprometre recursos econòmics en el pressupost. Acompanyant a les polítiques d'inversió, de suport i d'incentiu sobre l'ús del transport públic, cal dur a terme la substitució dels vehicles més contaminants per vehicles nets.

L'administració ha de liderar aquesta política de promoció de vehicles més nets i menys contaminants.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a impulsar l'ús del vehicle elèctric al nostre país a través de les següents mesures:

1. Liderar, des de l'administració pública, la transició cap a un model de flotes de vehicles compostes en la seva totalitat per vehicles elèctrics.

2. Fixar, en relació a la renovació de la flota de vehicles de la Generalitat de Catalunya cap a vehicles elèctrics, l'objectiu que el 100% de la flota pública de la Generalitat sigui elèctrica l'any 2030.

3. Que, per assolir tal objectiu, la renovació de la flota dels Departaments, de les empreses públiques, consorcis i dels organismes dependents de la Generalitat, a partir de l'any 2018 i en les seves diverses modalitats, es faci només amb vehicles elèctrics, híbrids o amb propulsió alternativa.

Palau del Parlament, 3 de maig de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, diputat, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el manteniment del cicle formatiu de grau superior de documentació sanitària a l'Institut de la Ferreria, de Montcada i Reixac

250-00169/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 3468 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Jéssica Albiach Satorres, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el manteniment del CFGS de Documentació Sanitària a l'Institut de la Ferreria de Montcada i Reixac, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament o la que correspongui, amb el text següent:

Exposició de motius

A mitjans del curs 2017-2018 es va fer pública la voluntat del Departament d'Ensenyament i dels Serveis Territorials relativa al tancament del Cicle Formatiu de Documentació Sanitària a l'institut La Ferreria de Montcada i Reixac.

Davant d'aquest trasllat s'ha mobilitzat la Comunitat Educativa, l'Ajuntament de Montcada i Reixac en els Serveis Territorial i Centrals del Departament d'Ensenyament.

Aquest cicle es va proposar pel professorat del centre i es va implementar el curs 2009-08 i va suposar una especialització dels docents en la matèria mitjançant formació permanent i específica que garanteix una qualitat dels estudis a l'alumnat tal com evidencien les enquestes de satisfacció de l'alumnat.

Tenint en compte que:

– Durant els 10 anys de trajectòria formativa en l'especialitat, la demanda de matrícula ha estat continua amb un nivell d'inserció laboral dels més alts de l'FP segons dades del Departament: 71,8% de l'alumna graduat treballa al cap dels 9 mesos i 42,6% en l'especialitat

– El cicle dona continuïtat al Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Cures Auxiliars d'Infermeria i posteriorment a la universitat entre el 40-50% de l'alumnat que es gradua accedeix al Grau Universitari.

– L'oferta pública al Vallès Occidental d'aquesta especialitat és del 50% de la total, sent l'únic centre l'INS La Ferreria i al Barcelonès aquesta solament representa el 30% de l'oferta formativa.

– Amb una oferta formativa tan minvada es limita l'accés a la formació a les oportunitats de treball a les famílies amb menys recursos econòmics del territori.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1) Informar al Ple Municipal de Montcada i Reixac sobre el Pla d'Ordenació territorial de Formació Professional.

2) Mantenir el Cicle Formatiu de Grau Superior de Documentació Sanitària a l'institut La Ferreria de Montcada i Reixac pels motius anteriorment exposats i per l'impacte positiu en el municipi.

3) Ampliar l'institut La Ferreria d'acord amb els compromisos adquirits amb l'Ajuntament.

4) Una vegada acabi l'ampliació de l'Institut La Ferreria, obrir al centre nous cicles formatius, consensuats entre el Departament d'Ensenyament, l'ajuntament i la comunitat educativa.

Palau del Parlament, 9 de maig de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Jéssica Albiach Satorres, diputada, GP CatECP

Proposta de resolució sobre els casos de biaix polític i discriminació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar

250-00170/12

PRESENTACIÓ: SP PPC

Reg. 3469 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

A la Mesa del Parlament

Xavier García Albiol, representant, Andrea Levy Soler, diputada del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre casos de biaix polític i discriminació per raó d'idees polítiques en l'àmbit escolar, per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament, amb el text següent:

Exposició de motius

Des dels darrers mesos de l'anomenat procés, causa de fraccionament de la societat i de tensions en la normal convivència cívica, es venen succeint denúncies de

fets de biaix polític, discriminació i assenyalament públic d'infants i escolars presumptament duts a terme per alguns mestres i professors del sistema educatiu català. A més a més, les inspeccions d'educació i el Ministeri d'Educació han rebut nombroses denúncies per fets similars.

Efectivament, aquest mes de maig s'ha fet públic que vuit professors van ha-ver de comparèixer en seu judicial per suposats delictes d'incitació a l'odi; sis causes van ser arxivades mentre que dos continuen essent investigades.

La gravetat d'aquests fets no ho és tant perquè els mestres i professors ometen el seu deure de neutralitat política que els obliga. Si no que, com a guies d'infants i joves, tenen l'important deure de formar-los acadèmicament i civilment tot procurant el seu lliure desenvolupament com a persones que transiten cap a l'edat adulta en una societat lliure i plural.

El biaix, però sobretot la discriminació i l'assenyalament públic, ens fan tornar a les pàgines més negres de la instrumentalització adoctrinant de les persones més sensibles i malleables impropis d'una democràcia ideològicament plural.

Per aquests motius, el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya condemna enèrgicament la instrumentalització política a una part de les escoles catalanes.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

a) Personar-se en les causes d'actes de discriminació per raons ideològiques, instrumentalització política i accions assimilables en escoles i centres d'ensenyament, i sol·licitar la inhabilitació dels que incorrin en aquests fets.

b) Implementar mecanismes de denúncia d'actes de discriminació per raons ideològiques, instrumentalització política i accions assimilables de les escoles i centres d'ensenyament que garanteixin l'anonimat i protecció als denunciants.

Palau del Parlament, 4 de maig de 2018

Xavier García Albiol, representant; Andrea Levy Soler, diputada, SP PPC

Proposta de resolució sobre la presència equilibrada de dones i homes en la Comissió de Codificació de Catalunya

250-00171/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 3474 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada, Beatriz Silva Gallardo, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la presència equilibrada de dones i homes en la Comissió de Codificació de Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la comissió corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

La Comissió de Codificació de Catalunya és l'òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de dret civil i té per objecte l'elaboració de propostes de revisió, actualització i desenvolupament del dret privat de Catalunya, en especial del dret civil. És l'òrgan responsable, en matèria de dret privat, de fer el seguiment del desenvolupament de l'ordenament jurídic català i de l'estudi de les diverses branques. D'altra banda, té com a objectius principals l'estudi, el debat i la divulgació del dret privat de Catalunya i les relacions amb altres organismes estatals i internacionals amb finalitats similars.

El Decret 266/2004, de 27 d'abril, regula els òrgans de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya i l'organitza en un Consell Rector, una Comissió de Codificació i una direcció i una secretària tècnica.

El Decret 395/2011, de 27 de setembre, de la Comissió de Codificació de Catalunya i de l'Observatori de Dret Privat estableix la composició, les funcions i el funcionament de la Comissió de Codificació de Catalunya, que és l'òrgan col·legiat encarregat de la preparació de les tasques prelegislatives en matèria de dret privat i que actua en Ple, en Comissió Permanent i en seccions. Segons el Decret, els membres de la Comissió de Codificació de Catalunya que no ho són per raó del càrrec són nomenats i destituïts per la persona titular del departament competent en matèria de dret civil. Els membres de la comissió cessen automàticament a l'acabament de la legislatura.

Diferents Resolucions del Departament de Justícia de l'any 2016, van nomenar els membres de la Comissió:

– Resolució JUS/989/2016, de 14 d'abril, de nomenament de membres del Ple i de les seccions de la Comissió de Codificació de Catalunya (DOGC 7104, de 21.04.2016)

– Resolució JUS/988/2016, de 14 d'abril, de nomenament del senyor Joan Carles Ollé Favaró com a director de la Comissió de Codificació de Catalunya (DOGC 7104, de 21.04.2016)

– Resolució JUS/1510/2016, de 6 de juny, de nomenament de vocals de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya de la Comissió de Codificació de Catalunya (DOGC 7146, de 21.06.2016)

La Comissió es compon de:

	Total	Homes	Dones
Presidència (Conseller)	1	1	0
Vicepresidència (Director General de Dret i d'Entitats Jurídiques)	1	1	0
Vocalia 1: Director Comissió de Codificació de Catalunya	1	1	0
Vocalia 2: Director del Gabinet Jurídic de la Generalitat	1	1	0
Vocals del Ple	18	11 (61,1%)	7 (38,9%)
Vocals a Proposta dels partits polítics amb representació parlamentària	11	8 (72,7%)	3 (27,3%)
Vocals escollits entre juristes o entitats de reconegut prestigi en l'àmbit jurídic	15	11 (73,3%)	4 (26,7%)

L'article 12 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes estableix que les administracions públiques s'han d'atènyer al principi de representació paritària de dones i homes en els nomenaments i les designacions per a la composició de tot tipus d'òrgans col·legiats. A més, l'article 18 indica que les administracions públiques de Catalunya han de procurar d'atènyer-se al principi de representació equilibrada de dones i homes en el nomenament dels titulars dels òrgans de direcció i dels organismes públics vinculats o dependents, i fomentar aquest principi en els òrgans de direcció de les associacions i organitzacions de tota índole.

És evident que el Govern de la Generalitat no ha fet efectiu el que estableix la Llei 17/2015 en temes de paritat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a modificar el Decret que regula la Comissió de Codificació de Catalunya per incorporar un article que garanteixi de manera imperativa la presència equilibrada de dones i homes en els nomenaments i designacions dels càrrecs d'aquesta Comissió.

Palau del Parlament, 10 de maig de 2018

Eva Granados Galiano, portaveu; Rosa Maria Ibarra Ollé, Beatriz Silva Gallardo, diputades, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la competitivitat de Catalunya

250-00172/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 3485 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, María Luz Guilarte Sánchez, diputada, Laura Vilchez Sánchez, diputada, Antonio Espinosa Cerrato, diputat, José María Cano Navarro, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la competitivitat de Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la comissió que correspongui, amb el text següent:

Exposició de motius

La Comissió Europea defineix la competitivitat regional com la capacitat d'una regió d'oferir un entorn atractiu i sostenible perquè les empreses i els ciutadans s'hi estableixin i treballin.

Així mateix, establir aquest entorn adient i favorable suposa tenir en compte els recursos del territori, implicar els agents i institucions, integrar els sectors d'activitat en una lògica d'innovació i cooperar amb altres territoris.

Els factors de competitivitat de Catalunya han de ser coneguts pels responsables polítics a fi que tinguin eines per analitzar i identificar les fortaleses i debilitats de l'economia de Catalunya i, estudiant la seva relació amb les polítiques, contribuir a configurar un entorn atractiu en termes econòmics.

El seu coneixement resulta clau per a fomentar accions públiques i privades destinades a incrementar l'activitat econòmica de forma sostenible en un món cada vegada més interconnectat i, per tant, augmentar el benestar dels seus ciutadans.

La Comissió Europea elabora i publica cada tres anys un Índex de Competitivitat Regional. Segons l'últim informe, Catalunya se situa ara en el lloc 153 (d'un total de 263 regions), 11 per sota del que ocupava fa poc més de tres anys i cada vegada més lluny de Navarra (148), País Basc (119) i Madrid (83), les tres regions més competitives a Espanya a l'hora de generar un entorn atractiu i sostenible per a empreses i treballadors.

L'informe avalua la situació en relació a 74 indicadors agrupats a l'entorn d'onze pilars i tres elements: el grup bàsic, el d'eficiència i el d'innovació. L'únic en què Catalunya aconsegueix mantenir la mateixa posició que el 2013 és el bàsic.

La fotografia fixa triennial que ens proporciona l'informe de la Comissió Europea resulta clarament insuficient perquè els responsables polítics puguin implantar polítiques econòmiques que millorin els indicadors de Catalunya o puguin avaluar de forma més dinàmica els resultats de les polítiques ja implantades.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

Elaborar, amb caràcter semestral, un estudi sobre competitivitat de Catalunya que, basant-se en els indicadors que conté l'Índex de Competitivitat Regional elaborat per la Comissió Europea, permeti observar l'evolució a Catalunya dels diferents indicadors en un període més curt i útil perquè els responsables polítics puguin establir o reorientar polítiques que fomentin l'activitat econòmica i millorin el benestar dels seus ciutadans.

Palau del Parlament, 8 de maig de 2018

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; María Luz Guilarte Sánchez, Laura Vílchez Sánchez, Antonio Espinosa Cerrato, José María Cano Navarro, diputats, GP Cs

Proposta de resolució sobre l'impuls d'una estratègia per a promoure l'ús terapèutic del cànnabis

250-00173/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 3494 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

La Mesa acorda admetre a tràmit la proposta de resolució i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

A la Mesa del Parlament

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'impuls d'una estratègia per a promoure l'ús terapèutic del cànnabis, per tal que sigui substanciada davant la comissió de Salut o la corresponent, amb el text següent:

Exposició de motius

L'ús medicinal del cànnabis amb fins terapèutics ha estat àmpliament estudiat i reconegut, després d'anys condemnat a l'estigma per legislacions repressives en matèria de drogues, que a nivell internacional van impulsar-se als anys 60 com a

croada contra el tràfic de drogues i que perduren al nostre marc legal. Malgrat la Convenció Única sobre Estupefaents de Nacions Unides (1961) permet l'ús d'estupefaents, inclòs el cànnabis, amb fins mèdics i científics, la nostra legislació manté en la il·legalitat aspectes relacionats amb el consum i la tinença de drogues que posen en situació de vulnerabilitat a les persones consumidores de cànnabis per motius mèdics.

El cànnabis i els seus derivats tenen una alta efectivitat pel tractament del dolor en persones amb càncer, malalties neurològiques, indicat en tractaments pal·liatius, del dolor moderat o greu o en patologies com l'anorèxia o el VIH per les múltiples propietats que té. Tot i que el cànnabis no està exempt de polèmiques i que s'assenyalen contraindicacions per la salut, el seu ús medicinal està avalat per la comunitat científica per l'eficàcia de les seves propietats davant el dolor que provoquen moltes malalties i tractaments invasius.

Països Baixos, Alemanya, Itàlia, República Txeca, Finlàndia, Estats Units, Canadà, Chile, Uruguay, Colòmbia, entre d'altres, han regulat l'ús terapèutic del cànnabis i, en conseqüència, han desenvolupat criteris de qualitat i majors garanties del seu consum, tal i com es fa en altres medicaments. Aquesta millora en les garanties d'accés, implica directament un augment en la seguretat en el consum i una disminució dels riscos derivats de l'obtenció del producte en xarxes no legals, clandestines o delictives.

A Catalunya els intents de regular el consum amb fins medicinals de la marihuana han estat diversos en els últims 13 anys. Tot i comptar amb l'aliança necessària amb els Col·legis de medicina i de farmàcia, mai s'ha acabat concretant cap dels intents de regulació en programes efectius de salut que fessin possible la prescripció o la dispensació en farmàcies per facilitar l'ús medicinal del cànnabis amb garanties i seguretat.

Finalment, la regulació de l'autoconsum del cànnabis i els clubs cannabics va ser l'objecte de la ILP La Rosa Verda aprovada pel Parlament de Catalunya al juny del 2017 per una gran majoria, amb només un grup parlamentari en contra. Però ha estat suspesa pel Tribunal Constitucional via recurs del Govern espanyol, a l'igual que les regulacions de l'autoconsum del cànnabis impulsades per Navarra i el País Basc.

Tot plegat fa que, a dia d'avui, persones en tractaments de quimioteràpia, en cures pal·liatives o cursant episodis aguts de dolor, i que es podrien beneficiar de les propietats del cànnabis, no tinguin accés a la informació, es trobin en situació de vulnerabilitat i majors riscos per fer-ne un ús no regulat, es vegin estigmatitzades per l'entorn, o hagin d'assumir uns costos econòmics elevats fixats per un mercat il·lícit.

Donat que existeix empara en el dret internacional per treure de la inseguretat legal l'ús dels estupefaents amb fins medicinals, tal com va apuntar la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents de Nacions Unides al seu informe de 2014. En el mateix informe denunciava que el 75% de la població mundial no té accés a fàrmacs com la codeïna o la morfina, deixant a 5,5 milions de persones sense un tractament adequat per pal·liar el dolor.

Donat el suport social i del sector sanitari de les reivindicacions dels col·lectius que des de fa tants anys reclamen avenços en la regulació d'accés a aquest ús terapèutic

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

Primer. Elaborar un informe sobre les opcions existents i passos a dur a terme per al desenvolupament d'un Programa per a la prescripció i dispensació legal i segura a la xarxa pública de salut del cànnabis amb finalitat terapèutica.

Segon. Realitzar una campanya informativa sobre les evidències científiques dels efectes medicinals del cànnabis adreçada a persones interessades i candidates a la seva prescripció mèdica i a professionals de la salut.

Tercer. Elaborar un programa de formació adreçat a professionals de la salut sobre cànnabis medicinal.

Quart. Impulsar una estratègia conjunta amb entitats socials i de professionals que reclamen l'ús del cànnabis amb fins medicinals, amb l'objectiu de combatre l'estigma social que implica el consum d'una substància no legal per finalitats de salut, i detectar i pal·liar els efectes legals i socials col·laterals que els comporta aquest estigma.

Palau del Parlament, 10 de maig de 2018

Elisenda Alamany Gutiérrez, portaveu; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta, GP CatECP

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2018, sobre l'Oficina Antifrau de Catalunya, corresponent a l'exercici del 2015

256-00006/12

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA

Reg. 3428 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes: Mesa del Parlament, 15.05.2018

Al president del Parlament

Molt Honorable Senyor,

En compliment del que preveu la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, em complau trametre-us adjunt, en suport informàtic, l'**informe de fiscalització núm. 5/2018**, aprovat pel Ple de la Sindicatura, relatiu a l'Oficina Antifrau de Catalunya, exercici 2015.

Aprofito l'avinentesa per a saludar-vos ben atentament.

Barcelona, 9 de maig de 2018

Jaume Amat i Reyero, síndic Major

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini per a formular propostes de compareixença dels responsables dels òrgans, els ens o les entitats fiscalitzades, d'acord amb l'article 186.8 del Reglament del Parlament: 10 dies hàbils (del 18.05.2018 a l'01.06.2018).

Finiment del termini: 04.06.2018; 10:30 h.

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre l'espionatge a periodistes i polítics per part del Govern de la Generalitat

252-00003/12

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Finiment del termini: 17.05.2018; 18:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre el projecte Castor

252-00004/12

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP JXCAT, GP CATECP, SP CUP-CC

Reg. 3466 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

A la Mesa del Parlament

Els grups parlamentaris sotassinats, d'acord amb el que estableix l'article 67.1 del Reglament del Parlament, sol·liciten que el Ple del Parlament acordi la creació d'una comissió d'investigació sobre el projecte Castor.

Exposició de motius

L'any 2005, l'empresa ESCAL UGS (controlada en un 66% pel macrogrup empresarial ACS) obtenia la concessió d'un projecte que ja portava anys estudiant. Es tractava d'aprofitar un antic jaciment tancat des de 1989. La idea era crear un dipòsit de gas natural, amb capacitat equivalent a un terç del gas natural que es consumeix a l'Estat en 50 dies, amb l'excusa de cobrir puntes de consum o possibles interrupcions en el subministrament.

El 2 d'agost de 2007, el Ministeri d'Indústria va publicar al BOE el projecte Castor format per tres grans infraestructures: una planta marina davant la costa de la Ràpita, Vinaròs i Alcanar, per a poder aprofitar com a magatzem de gas un antic jaciment petrolífer esgotat; un gasoducte de 30 Km (que parcialment transcorre per territori català); i una planta d'operacions terrestre ubicada administrativament al terme municipal de Vinaròs, però físicament més propera als nuclis urbans d'Ulldecona i Alcanar.

Des del primer dia, aquest projecte va ser refusat per molts municipis de les Terres de l'Ebre i del Maestrat, sent la Plataforma en Defensa de les Terres del Sénia el principal moviment social d'oposició al projecte. Han estat diverses les denúncies, mocions, alegacions, queixes, preguntes i iniciatives que s'han presentat en diferents institucions exposant els déficits, les mancances, l'opacitat, les carències i les possibles irregularitats que tenia el projecte.

Les possibles responsabilitats penals derivades dels sismes causats per la injecció de gas, es troben en diligències prèvies al Jutjat núm. 4 de Vinaròs, per presumpta prevaricació ambiental i contra el medi ambient i els recursos naturals. Les diligències obertes des del gener de 2015, com a conseqüència de la denúncia incoada per la Fiscalia, tenen la qualificació de causa complexa.

Fa pocs dies es van fer públics documents interns del Ministeri d'Indústria i d'Energia on es detallava com l'empresa, just abans de començar les obres, va triplicar els cost de les instal·lacions, passant d'un pressupost inicial de 400 M€ a

gener de 2007 a 1.272 M€ l'any 2010. Tampoc hi va haver un sistema transparent d'adjudicació, a la pràctica va ser una autoadjudicació. Així doncs, va ser com es va presentar una única empresa, ACS de Florentino Pérez, que a la vegada era el principal accionista de l'empresa gestora del magatzem de gas Escal UGS. ACS podria haver incrementat fins a un 17% el seu benefici industrial gràcies a la construcció del Castor.

El 13 de juny de 2013 es comença a injectar el gas natural al magatzem submarí i després de registrar-se centenars de terratrèmols que van afectar les Terres de l'Ebre i el Maestrat, el 26 de setembre, el Ministeri d'Indústria i Energia ordenava l'aturada de l'activitat del magatzem de gas. Una instal·lació que es trobava en fase de proves i que per tant encara no era operativa.

El juliol de 2014, Escal UGS va renunciar a la concessió de l'explotació i, el 3 d'octubre del mateix any, el Govern central aprovava un Reial Decret-Llei pel qual s'encarregava a Enagas la hibernació del magatzem de gas i aprovava el pagament, en un termini de 35 dies, d'una indemnització a l'empresa concessionària de 1350 M€. Aquesta quantitat més els respectius interessos, seran pagats durant 30 anys pels consumidors de gas mitjançant el seu rebut.

El 3 de maig de 2017 el Ministeri d'Energia feia públic l'Informe del Massachusetts Institute Of Technology (MIT) certificant el que altres organismes i científics ja havien advertit amb anterioritat, és a dir, que la injecció de gas al magatzem submarí Castor va originar el terratrèmols. Cal recordar que la Declaració d'Impacte Ambiental de les instal·lacions del Castor no incloïa cap estudi per avaluar els riscos sísmics associats al projecte malgrat la proximitat d'una falla a la plataforma marina. I això que, tant l'Observatori de l'Ebre com l'Institut Geològic de Catalunya i la Plataforma en Defensa de les Terres del Sénia havien apuntat i demanat la necessitat de fer estudis detallats sobre el risc sísmic de l'activitat.

El Tribunal Constitucional (TC) ha anul·lat la indemnització de 1.350,7 milions d'euros. Aquesta compensació, ja cobrada per la companyia, es fixava en el decret llei de mesures «urgents» en relació amb el sistema gasista que el Govern va aprovar el 2014. Aquesta quantitat, més els interessos, l'han de pagar durant 30 anys els consumidors a través de la factura del gas. En la seva sentència, el TC estimava parcialment els recursos presentats, entre d'altres, pel Parlament de Catalunya, i acordava declarar «inconstitucionals i nuls» els articles del decret que establien la indemnització per la suspensió de l'activitat del magatzem, després dels nombrosos sísmes registrats a la zona.

Per altra banda, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) ha paralitzat el pagament del crèdit de 1.350 milions d'euros que va servir per indemnitzar l'empresa exconcessionària del projecte Castor, Escal UGS. La decisió és fruit de la sentència del Tribunal Constitucional del passat desembre, que declarava inconstitucionals diversos articles –el 2.2 i del 4 al 6– del Reial Decret Llei 13/2014 aprovat per urgència pel govern espanyol, arran la renúncia al projecte per part de l'empresa concessionària. Com a conseqüència de l'anul·lació de l'article 5, s'han paralitzat els pagaments destinats a materialitzar el dret de cobrament –6,7 milions d'euros mensuals– i els seus titulars han deixat de ser subjectes del sistema de liquidacions. L'anul·lació de l'article 6 feia referència als 15,7 milions d'euros anuals que es carreguen anualment a la factura del gas.

El mateix Síndic de Greuges de Catalunya, Rafel Ribó, ha reclamat a l'Estat que compleixi amb la sentència 152/2017 del Tribunal Constitucional, que ha declarat «nul·les de ple dret», per inconstitucionals. En aquest sentit el darrer informe del Síndic, de març de 2018, considera que hi ha prou indicis que recomanen dur a terme una auditoria tècnica del projecte, amb deteniment. És important remarcar que aquest informe compta amb l'aval, la conformitat i el suport tècnic el Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers de camins, Canals i Ports de Catalunya i el Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya.

El Ministeri, arran de l'informe del MIT va fer públic que el magatzem de gas s'havia de desmantellar quan fos segur i que continuaria en estat d'hibernació, amb un cost anual de 15,7 M€ que també es carregarà a la factura dels consumidors.

Atès que mentre no es culmini la fase de segellat i posterior desmantellament es manté la incidència i el risc sobre el marc competencial català exclusiu en matèria de protecció civil i de defensa de la integritat ambiental de les comarques de l'Ebre.

Per aquests motius, els grups sotasignats presenten la proposta de resolució següent:

Proposta de resolució

1. Crear una comissió d'investigació sobre el projecte Castor.
2. L'objecte de la Comissió és poder avaluar les causes, els antecedents, les incidències directes i indirectes i les possible negligències o fins i tot actuacions doloses ocorregudes en relació al projecte Castor a Catalunya.
3. Els continguts bàsics de la comissió d'investigació són:
 - a) Mitjançant les compareixences d'experts, especialistes, tècnics, responsables polítics i moviments socials, poder tenir una descripció de primera ma sobre la implantació del projecte Castor.
 - b) Anàlisi sobre la documentació referent al projecte Castor, i realització de dictàmens, auditories o contrainformes.
 - c) Anàlisi dels possibles danys, conseqüències i responsabilitats.
 - d) Anàlisi sobre una possible vulneració del principi d'interdicció d'arbitrarietat dels poders públics i de seguretat jurídica.
 - e) Estudi sobre el cost i l'impacte mediambiental del projecte, així com de les fases de segellat i desmantellament.

Palau del Parlament, 9 de maig de 2018

Sergi Sabrià i Benito, GP ERC; Elsa Artadi i Vila, GP JxCat; Elisenda Alamany Gutiérrez, GP CatECP, portaveus. Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 18.05.2018 al 29.05.2018).

Finiment del termini: 30.05.2018; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al 2017

360-00001/12

TRAMITACIÓ EN COMISSIÓ

A tramitar per la Comissió del Síndic de Greuges.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 15.05.2018.

Informe del Síndic de Greuges sobre el dret a l'habitatge (qüestions urgents)

360-00002/12

TRAMITACIÓ EN COMISSIÓ

A tramitar per la Comissió del Síndic de Greuges.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 15.05.2018.

Informe del Síndic de Greuges titulat «Prevenió de la radicalització i el terrorisme a Catalunya»

360-00028/11

TRAMITACIÓ EN COMISSIÓ

A tramitar per la Comissió del Síndic de Greuges.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 15.05.2018.

Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenió de la Tortura corresponent al 2017

360-00030/11

TRAMITACIÓ EN COMISSIÓ

A tramitar per la Comissió del Síndic de Greuges.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 15.05.2018.

3.40. Procediments amb relació a les institucions de la Unió Europea

3.40.02. Procediments de participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de decisió del Consell sobre el sistema de recursos propis de la Unió Europea

295-00034/12

TEXT PRESENTAT

Tramesa de la Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea del 07.05.2018

Reg. 3395 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

Asunto: Propuesta de Decisión del Consejo sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea [COM(2018) 325 final] [COM(2018) 325 final Anexo] [2018/0135 (CNS)] {SWD(2018) 172 final}

En aplicación del artículo 6.1 de la Ley 8/1994, de 19 de mayo, la Comisión Mixta para la Unión Europea remite a su Parlamento, por medio del presente correo electrónico, la iniciativa legislativa de la Unión Europea que se acompaña, a efectos de su conocimiento y para que, en su caso, remita a las Cortes Generales un dictamen motivado que exponga las razones por las que considera que la referida iniciativa de la Unión Europea no se ajusta al principio de subsidiariedad.

Aprovecho la ocasión para recordarle que, de conformidad con el artículo 6.2 de la mencionada Ley 8/1994, el dictamen motivado que, en su caso, apruebe su Institución debería ser recibido por las Cortes Generales en el plazo de cuatro semanas a partir de la remisión de la iniciativa legislativa europea.

Con el fin de agilizar la transmisión de los documentos en relación con este procedimiento de control del principio de subsidiariedad, le informo de que se ha habilitado el siguiente correo electrónico de la Comisión Mixta para la Unión Europea: cmue@congreso.es

Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea

Bruselas, 2.5.2018 COM(2018) 325 final 2018/0135 (CNS) Propuesta de Decisión del Consejo sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea {SWD(2018) 172 final}

Exposición de motivos

1. Introducción. Argumentos en favor de una reforma

1.1. Sistema financiero que no ha sido reformado desde 1988

La propuesta relativa al próximo período del marco financiero plurianual ofrece la oportunidad de modernizar el marco financiero de la UE. Como se indica en la Comunicación «Modern Budget for a Union that Protects, Empowers and Defends: The Multiannual Financial Framework for 2021-2027» («Un presupuesto moderno para una Unión que protege, proporciona los medios de actuación y defiende: el marco financiero plurianual para 2021-2027»)¹, la Unión afronta la necesidad de financiar nuevas prioridades de la Unión y nuevos bienes públicos europeos. Al mismo tiempo, los cambios económicos y la mundialización de la economía están planteando nuevos retos a los sistemas tributarios nacionales y hay nuevas políticas que pueden reforzarse ofreciendo a dichos sistemas incentivos financieros a nivel de la UE. Por otro lado, muchos interesados han pedido una reforma de la parte de ingresos del presupuesto con el fin de aumentar su calidad, equidad y transparencia.

En este contexto, la parte de ingresos del presupuesto de la UE no puede aislarse de las principales evoluciones de la UE. Una mayor atención a los bienes públicos de dimensión europea, así como una gestión eficiente y sólida de la Hacienda Pública deben caracterizar la parte del gasto del presupuesto de la UE, aunque también deben convertirse en rasgos distintivos de las revisiones de la parte de ingresos.

El presupuesto de la UE está determinado por los gastos más que por la disponibilidad de ingresos. Ello significa que los ingresos del presupuesto se ajustan generalmente de forma automática en función de los niveles de gasto, de conformidad con las normas establecidas en la legislación sobre recursos propios. Globalmente, el sistema de recursos propios ha de garantizar un marco fiable y sólido que cumpla plenamente con el principio de equilibrio.

El sistema de recursos propios actual se basa en tres categorías principales de ingresos: i) los denominados recursos propios tradicionales (principalmente derechos de aduana); ii) el recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido; y iii) el recurso propio basado en la renta nacional bruta. Aunque los recursos propios tradicionales constituyen una fuente directa de ingresos para el presupuesto de la UE, por lo que se han calificado de «verdaderos» recursos propios. Las dos últimas categorías son esencialmente contribuciones que deben hacer los Estados miembros al presupuesto de la UE. El recurso propio basado en la renta nacional bruta se introdujo como elemento fundamental «residual» del sistema de recursos propios para garantizar la financiación total de los gastos aprobados. Sin embargo, con el tiempo se ha convertido en el principal componente del sistema, representando más del 70% de los ingresos de la UE. Proporciona estabilidad y suficiencia, pero su predominio

1. COM(2018) 321.

perpetúa la percepción de que las contribuciones nacionales al presupuesto de la UE son un mero factor de costes.

El sistema financiero global ha resultado difícil de reformar. De conformidad con el artículo 311 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, la Unión debe dotarse a sí misma de «los medios para alcanzar sus objetivos y para llevar a cabo sus políticas». La Decisión sobre recursos propios basada en este artículo proporciona una sólida base jurídica para el sistema de financiación del presupuesto de la UE. Los requisitos de unanimidad de los Estados miembros y ratificación por los parlamentos nacionales están justificados por los grandes intereses en juego. Al mismo tiempo, ello representa un alto obstáculo procedimental que han de superar los responsables de la adopción de decisiones incluso aunque la mayoría de ellos estén convencidos de lo justificado de la reforma. No es una coincidencia que la última modificación sustancial y cualitativa del sistema de recursos propios se remonte al final de la década de los años ochenta, cuando se adoptaron los denominados «paquetes Delors» y se introdujo el componente basado en la renta nacional bruta para apuntalar el aumento de los gastos asociados a la realización del mercado único y a la ampliación a nuevos Estados miembros.

En 2011, la Comisión propuso nuevos recursos propios con el fin de contribuir a los esfuerzos de saneamiento fiscal de los Estados miembros en el contexto de la crisis financiera². Propuso simplificar el recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido y crear una nueva categoría de recursos propios basados en un impuesto sobre las transacciones financieras. El Parlamento Europeo apoyó las propuestas de la Comisión. Aunque no pudo alcanzarse el necesario acuerdo unánime entre los Estados miembros, había un amplio consenso sobre la necesidad de reforma. Reconociendo que el sistema podría mejorarse, las conclusiones del Consejo Europeo de 7 y 8 de febrero de 2013 invitaban al Consejo a seguir trabajando sobre las propuestas de la Comisión.

1.2. Necesidad de reforma

El Grupo de alto nivel sobre recursos propios se creó como parte del acuerdo final sobre el marco financiero plurianual 2014-2020 en diciembre de 2013, cuando el Consejo, el Parlamento Europeo y la Comisión adoptaron una «Declaración conjunta sobre recursos propios». En la Declaración conjunta se afirmaba que la cuestión de los recursos propios requería trabajos suplementarios y que se convocaría un Grupo de alto nivel interinstitucional para emprender una revisión general del sistema de recursos propios. El Grupo publicó su informe final en diciembre de 2016³. Sus recomendaciones incluían la introducción de nuevas categorías de recursos propios con un vínculo más estrecho con las políticas de la UE y el abandono de los mecanismos de corrección.

En junio de 2017, la Comisión adoptó un «Documento de reflexión sobre el futuro de las finanzas de la UE»⁴. El documento propone una serie de opciones que permitirían dar más visibilidad a la relación entre los recursos propios y las políticas de la UE, particularmente, el mercado único y el crecimiento sostenible. En el documento se indica que, al introducir nuevos recursos propios, deberá prestarse atención a: i) su transparencia, simplicidad y estabilidad; ii) su compatibilidad con los objetivos de las políticas de la UE; iii) su efecto sobre la competitividad y la sostenibilidad del crecimiento; y iv) su distribución equitativa entre los Estados miembros. En febrero de 2018, la Comisión reafirmó que una reforma de la parte de ingresos del presupuesto de la UE contribuiría a centrar el debate en los objetivos y

2. COM(2011) 510 final.

3. Financiación futura de la UE. Informe final y recomendaciones del Grupo de alto nivel sobre recursos propios, diciembre de 2016.

4. COM(2017) 358 final.

en aquellos ámbitos en los que la Unión Europea puede aportar un verdadero valor añadido⁵.

En marzo de 2018, el Parlamento Europeo adoptó una Resolución sobre la reforma del sistema de recursos propios de la UE⁶. De conformidad con los principales mensajes del informe final del Grupo de alto nivel sobre recursos propios («Informe Monti»), la Resolución subraya las deficiencias del método actual de financiación del presupuesto de la UE y aboga por reformas de gran alcance, pidiendo en particular la introducción de nuevas categorías de recursos propios y el abandono de todas las correcciones.

1.3. Propuesta de reforma del sistema de financiación: abordar los retos económicos y medioambientales de la UE

Actualmente, la serie de nuevas prioridades políticas con efectos presupuestarios y la retirada del Reino Unido de la UE requieren que se preste una atención particular a la estructura del sistema de recursos propios. Por otra parte, la digitalización, la mundialización de la economía y otros factores económicos plantean retos a las autoridades estadísticas nacionales. Por ello, cabe prever revisiones más amplias y más frecuentes de los datos relativos a la «renta nacional bruta» para reflejar de forma adecuada la renta nacional de las diferentes economías. En el contexto general de la fiscalidad, la integración del mercado, la libre circulación de capitales y la mayor importancia de los activos inmateriales han planteado cuestiones acerca de la adecuación de los marcos fiscales nacionales para poder abordar de forma adecuada la evolución en estos ámbitos. Por último, el cambio climático y la contaminación medioambiental generan externalidades negativas que requieren una respuesta a nivel de la UE, si no ya a nivel mundial.

Más allá de la exigencia básica de proporcionar ingresos suficientes para cubrir los gastos, el sistema de recursos propios debe reformarse para contribuir a afrontar estos nuevos retos y debe diseñarse de forma que proporcione más beneficios que un mero flujo regular de ingresos tributarios. Sobre la base del actual sistema de financiación, la Comisión también propone modernizar la parte de ingresos del presupuesto de la UE simplificando el recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido, diversificando las fuentes de ingresos y aumentando las sinergias entre el presupuesto de la UE y los presupuestos nacionales.

La presente propuesta no crea ningún impuesto nuevo para los ciudadanos de la UE. La UE no tiene la facultad de recaudar impuestos. Por ello, la introducción de nuevas categorías de recursos propios respeta plenamente la soberanía fiscal nacional. Los instrumentos tributarios existentes se desarrollan principalmente a nivel nacional, aunque en determinados ámbitos la Unión Europea proporciona normas para armonizar la forma en que se aplican los impuestos. Ello aumenta la equidad para los ciudadanos y las empresas en los distintos países de la UE, al mismo tiempo que proporciona medios para percibir ingresos fiscales que no pueden percibir las autoridades nacionales. La atribución al presupuesto de la UE de una parte de determinadas bases tributarias armonizadas o de otras fuentes basadas en la legislación o en las políticas de la UE es una forma de mejorar las sinergias entre la economía de UE y las economías nacionales.

La presente propuesta mantiene una estricta disciplina presupuestaria basada en el principio de equilibrio presupuestario. Sin embargo, la interacción entre recursos propios diferentes es una fuente potencial de sinergia que no se ha explotado plenamente hasta ahora. De esta forma se aprovecharán mejor las posibilidades ofrecidas por el Tratado hasta la fecha, ya que los distintos tipos de recursos propios –las contribuciones nacionales, una parte de los impuestos actuales o futuros y los verdaderos ingresos de la UE– ofrecen ventajas complementarias que se refuerzan

5. COM(2018) 98 final.

6. P8_TA-PROV(2018)0076, Reforma del sistema de recursos propios de la Unión – G. Deprez y J. Lewandowski.

mutuamente. Diversificando las fuentes de ingresos, se reforzará la resistencia y la capacidad de ajuste del presupuesto de la UE, lo que beneficiará en definitiva a todos los Estados miembros.

La presente propuesta simplificará los elementos esenciales del actual sistema de financiación de la UE, haciéndolo más transparente. Se modificarán y modernizarán los recursos propios actuales. Los costes de recaudación de los Estados miembros se reducirán del 20% a su nivel inicial del 10%. Las correcciones se eliminarán gradualmente a través de un mecanismo de transición.

Por último, la profundización de la Unión Económica y Monetaria requiere una respuesta específica relativa a la manera de contribuir a amortiguar las perturbaciones económicas. Teniendo en cuenta el ámbito de aplicación y los objetivos del mecanismo europeo de estabilización de la inversión, la Comisión propone poner a disposición un importe correspondiente a una contribución en proporción de los ingresos monetarios generados cada año por el Eurosistema para contribuir a financiar el componente de subvención de dicho mecanismo. Estos importes serán recaudados de los Estados miembros de la zona del euro participantes y se registrarán en el presupuesto de la UE como ingresos asignados externos.

La Comisión propone:

1. Modernizar los recursos propios actuales:

– manteniendo invariados los derechos de aduana como **recursos propios tradicionales** para la UE, pero reduciendo al 10% la proporción que los Estados miembros retienen como «costes de recaudación»;

– manteniendo el recurso propio basado en la **renta nacional bruta**, y conservando su función de reequilibrio;

– **simplificando el recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido.**

2. Introducir una cesta de nuevos recursos propios consistente en:

– una proporción de la **base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades**, que se relanzaría y se introduciría gradualmente una vez adoptada la legislación necesaria (ello establecería un vínculo directo entre la financiación del presupuesto de la UE y las ventajas de que se benefician las empresas que operan en el mercado único);

– una proporción de los ingresos procedentes de la subasta del **régimen europeo de comercio de derechos de emisión** (este sistema es un instrumento fundamental de la acción de la UE para reducir de forma eficaz los costes de las emisiones de gases de efecto invernadero y tiene una relación directa con el funcionamiento del mercado único);

– una contribución nacional calculada en función de la cantidad de **residuos de envases de plástico no reciclados** (dicha contribución creará un incentivo para que los Estados miembros reduzcan los residuos de envases y estimulará la transición de Europa hacia una economía circular mediante la aplicación de la estrategia europea en el sector del plástico).

3. Establecer el principio de que los futuros ingresos que se deriven de las políticas de la UE deberán afectarse al presupuesto de la UE.

4. Eliminar gradualmente las correcciones.

5. Aumentar el límite máximo de los recursos propios.

2. Modernización de los recursos propios actuales

2.1. Mantener los derechos de aduana (recursos propios tradicionales) con unos menores costes de recaudación

Los «recursos propios tradicionales», que actualmente consisten principalmente en derechos de aduana, se afectan directamente al presupuesto de la UE y generalmente se considera que se derivan «naturalmente» del funcionamiento de la unión aduanera y de las políticas comunes en materia de comercio e intercambios exte-

riores. Los derechos de aduana se recaudan sobre las importaciones de productos procedentes de países no pertenecientes a la UE, aplicando los tipos establecidos en el Arancel Aduanero Común⁷.

El nivel actual del 20% asignado a los costes de recaudación de los derechos aduaneros puede considerarse más elevado de lo que sería realmente necesario como incentivo adecuado para una recaudación diligente de los derechos de aduana por parte de las autoridades en nombre de la Unión. Por ello se propone reducir la proporción de los costes de recaudación que los Estados miembros están autorizados a retener, volviéndola a situar en su nivel tradicional del 10%, reforzando al mismo tiempo el apoyo financiero a un equipamiento y unas tecnologías de la información de los servicios aduaneros más orientados a las necesidades actuales.

Los importes de los derechos de aduana recaudados y la intensidad de los controles muestran diferentes tendencias. Según las cifras más recientes relativas a los resultados de la unión aduanera, las tasas de control muestran una tendencia decreciente durante los últimos años, mientras que las tasas de retención aumentaron del 10% al 25%. A nivel de la Unión, el 2,1% de los bienes importados fueron sometidos a control en el proceso de trámite aduanero en 2016, aunque esta proporción varía notablemente entre los Estados miembros. Además, la aplicación de procedimientos automatizados y simplificados contribuye a mejorar la relación eficacia/coste de los controles.

Por otra parte, los importes retenidos por los Estados miembros en concepto de costes de recaudación no siempre apoyan directamente actividades aduaneras. La evolución reciente muestra que las administraciones nacionales disponen de menos recursos humanos para la realización de los controles⁸, lo que significa que solo una parte limitada de los recursos disponibles se destina a las operaciones aduaneras y a la inspección de los derechos de aduana.

2.2. Mantener el recurso propio basado en la renta nacional bruta y complementarlo para reflejar mejor la dimensión de la UE

Actualmente, el recurso propio basado en la renta nacional bruta representa la mayor parte de los ingresos del presupuesto de la UE. No se ponen en entredicho los factores positivos de estabilidad, suficiencia y capacidad de ajuste de los actuales recursos propios (garantizados particularmente mediante las aportaciones residuales basadas en la renta nacional bruta). Por consiguiente, estos recursos propios seguirán constituyendo la piedra angular de la parte de ingresos del presupuesto de la UE.

No obstante, la evolución económica reciente está planteando un reto a las autoridades nacionales desde el punto de vista del cálculo preciso de la renta nacional bruta, que constituye la primera base para la estimación de la riqueza. La mundialización de la economía y el cambio tecnológico han ocasionado cambios profundos en la estructura de las empresas y en la localización de la producción. Las autoridades nacionales afrontan retos planteados por la desmaterialización de muchos servicios, la rápida difusión del comercio electrónico, el creciente peso de los activos inmateriales y las amplias y rápidas fluctuaciones de las inversiones extranjeras. Las cuentas nacionales pueden verse afectadas, por ejemplo, por unas transferencias rápidas y masivas de activos inmateriales entre países, decididas por las grandes empresas multinacionales en respuesta a incentivos fiscales o reglamentarios⁹.

7. Los Estados miembros recaudan los derechos de aduana en nombre de la UE y los ponen a disposición de la Comisión tras una deducción del 20%, que puede retenerse en concepto de «costes de recaudación». Esta proporción, que fue del 10% durante el período 1970-2000, se aumentó al 25% a partir de 2001. De conformidad con la Decisión sobre los recursos propios de 2014, la proporción se redujo al 20%, como consecuencia del compromiso político alcanzado a raíz de la propuesta de la Comisión de reducir esa proporción, volviéndola a situar de nuevo en el 10%.

8. Resultados de la unión aduanera, 2016.

9. Las autoridades estadísticas nacionales están colaborando en el ámbito de la mundialización, en relación con los aspectos de compatibilidad, fiabilidad y comparabilidad del tratamiento de datos entre los distintos Estados miembros.

Dado que esta evolución no siempre es tenida en cuenta por los sistemas nacionales de imposición de sociedades u otras fuentes de datos, esto plantea en definitiva un reto para las autoridades fiscales y estadísticas nacionales. Esta es una razón por la que la Comisión ha emprendido iniciativas sobre la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades y sobre una imposición equitativa del sector digital. La base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades mejorará el funcionamiento del mercado único y reducirá las ineficiencias y distorsiones asociadas a la planificación fiscal y a los elevados costes de cumplimiento. El impuesto sobre servicios digitales es una solución provisional al problema de la inadecuación de la normativa actual en materia de imposición de sociedades a la economía digital.

En este contexto, existe margen de maniobra para complementar el recurso propio basado en la renta nacional bruta y reducir su proporción en el presupuesto de la Unión mediante la introducción de una cesta diversificada y resistente de recursos propios, relacionada directamente con las competencias y objetivos de la Unión. Estos nuevos componentes de ingresos proporcionarán elementos adicionales que reflejen mejor las fluctuaciones en los ciclos económicos de los Estados miembros, y apuntalen, así, la proporcionalidad, la equidad y el efecto estabilizador del presupuesto de la UE.

A fin de preservar la suficiencia, estabilidad y previsibilidad de los ingresos, se establece que la contribución basada en la renta nacional bruta siga siendo el recurso «equilibrador», esto es, la partida de ingresos cuyo tipo de referencia se ajusta en función de las necesidades globales de ingresos para cubrir los gastos tras haber tenido en cuenta los demás ingresos y los demás recursos propios. De manera implícita, el recurso basado en la renta nacional bruta garantiza que el presupuesto general de la Unión siempre esté equilibrado *ex ante*, esto es, en la fase de adopción. Una cesta de recursos propios acentuará la función equilibradora de la renta nacional bruta y garantizará una distribución equitativa de la carga entre los Estados miembros.

2.3. Simplificación del recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido

Un componente basado en el impuesto sobre el valor añadido ha sido parte integrante de la Decisión sobre los recursos propios desde 1980 y garantiza que el presupuesto de la UE esté vinculado al mercado único y a la armonización tributaria. La base imponible es suficientemente amplia para proporcionar flujos de ingresos estables y previsibles.

En el sistema actual, las bases del impuesto sobre el valor añadido de todos los Estados miembros se armonizan de acuerdo con las normas de la UE. Esto requiere numerosas correcciones y compensaciones, así como el cálculo complejo de un tipo medio ponderado. A continuación, estas bases se limitan como máximo a un 50% de la renta nacional bruta, con objeto de remediar los aspectos regresivos del recurso basado en el impuesto sobre el valor añadido. Por último, se percibe un tipo uniforme del 0,3% sobre la base imponible armonizada del IVA de cada Estado miembro, a excepción de Alemania, los Países Bajos y Suecia, que disponen de un tipo de referencia reducido.

La simplificación propuesta se guía por los principios siguientes: i) concentración en las entregas o prestaciones imponibles al tipo normal; ii) simplificación del procedimiento de cálculo de la base imponible del impuesto sobre el valor añadido; y iii) aplicación de un tipo uniforme de referencia a la base imponible al tipo normal. Este nuevo enfoque responde a la petición del Parlamento Europeo y del Tribunal de Cuentas Europeo de aproximar el recurso propio a la base efectiva del impuesto sobre el valor añadido y simplificar significativamente los cálculos. Esto aumentará la transparencia y la rendición de cuentas. La simplificación del recurso

propio basado en el impuesto sobre el valor añadido será plenamente compatible con la propuesta de la Comisión relativa a un plan de acción en el ámbito del impuesto sobre el valor añadido y propuestas siguientes¹⁰.

Actualmente, los ingresos derivados del recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido destinados al presupuesto de la UE alcanzan entre 15 000 y 20 000 millones EUR al año, nivel que podría mantenerse con el cálculo simplificado ajustando el tipo de referencia al alza en consecuencia.

3. Cesta de nuevos recursos propios

La Comisión propone introducir tres nuevas categorías de recursos propios. Cada una de ellas presenta ventajas y está justificada a nivel individual, pero proponerlas como un paquete de medidas tiene beneficios adicionales.

El enfoque basado en una «cesta» introduce recursos propios verdaderos que están vinculados a políticas esenciales de la UE, a saber: cambio climático, política medioambiental, estrategia en materia de plásticos, economía circular y mercado único. El enfoque desarrolla un fuerte vínculo con las políticas de la UE y el valor añadido de la UE. Por ejemplo, el problema de la erosión de la base impositiva y del traslado de beneficios no puede abordarse adecuadamente a nivel nacional únicamente. En este contexto, las iniciativas de la UE en materia del impuesto sobre el valor añadido y la imposición de las empresas contribuyen a garantizar unas condiciones de competencia más equitativas para las empresas y los consumidores. De forma similar, las tasas medioambientales pueden contribuir a corregir las externalidades negativas y a influir en los comportamientos. Por ejemplo, el cambio climático y el vertido de residuos de plástico en el mar constituyen problemas de ámbito mundial que requieren ser abordados a nivel de la UE, particularmente mediante incentivos fiscales. La Unión Europea ya ha creado instrumentos para afrontar estos retos.

Una cesta de nuevos recursos propios proporcionará dinero fresco al presupuesto de la UE y puede contribuir a gestionar los efectos derivados de la retirada de la UE de un significativo contribuyente neto al presupuesto de la UE. Mientras que la mayoría de las nuevas fuentes de ingresos propuestas no crearán flujos de ingresos completamente nuevos, están claramente relacionadas con el nivel de la UE y reflejan directa o indirectamente el valor añadido del sistema de recursos propios. En términos de ingresos estimados, los nuevos recursos propios facilitarán una proporción significativa de los ingresos necesarios, pero únicamente sustituirán una parte de las contribuciones basadas en la renta nacional bruta. Las bases imponibles y los tipos de referencia de los recursos propios han sido diseñados de forma tal que, durante el período 2021-2027, por término medio aproximadamente el 12% del presupuesto esté cubierto por las nuevas fuentes de ingresos.

Una cesta de nuevos recursos propios, resultante de la diversificación de las fuentes de ingresos, aumentará la resistencia del sistema de recursos propios frente a fluctuaciones de sus componentes individuales. También implicará una mejor coherencia «vertical» con los presupuestos nacionales en la medida en que contendrá componentes relacionados más directamente con el medio ambiente, el consumo y la imposición de las empresas.

Por último, una cesta de recursos propios más amplia y más diversificada se alineará más estrechamente con las fluctuaciones cíclicas de las economías de los Estados miembros. Como tal, el recurso propio basado en la renta nacional bruta seguirá desempeñando su función equilibradora, pero su función como partida equilibradora, esto es, como partida que reduce las variaciones de las diversas partidas de ingresos, será tanto más acentuada y compartida por todos los Estados miembros. De esta forma, el sistema de ingresos garantizará cierto grado de distribución de la carga dentro del estricto marco de la disciplina presupuestaria.

10. COM(2016)148 final y [propuestas](#) siguientes.

3.1. Recurso propio basado en una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades

Un recurso propio para el presupuesto de la UE basado en el impuesto de sociedades ha sido desde hace tiempo una opción justificada por su relación intrínseca con los beneficios proporcionados por el mercado único en el que operan las empresas. Aunque, como tales, las variaciones de los tipos impositivos entre los distintos Estados miembros no constituyen un obstáculo importante a un recurso propio basado en el impuesto de sociedades, la falta de una base del impuesto de sociedades armonizada ha impedido hasta la fecha a la Unión Europea emprender acciones específicas en este ámbito. Sin embargo, una vez adoptada, la propuesta de la Comisión de 2016 relativa a una base imponible común del impuesto de sociedades¹¹ y a una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades (BICCIS)¹² crearía un sistema armonizado de imposición de sociedades que constituiría el fundamento de un nuevo recurso propio equitativo y transparente mediante la consolidación y el reparto de la base imponible consolidada.

Un recurso propio basado en el impuesto de sociedades estaría justificado en la medida en que las empresas multinacionales se benefician de las libertades que ofrece el mercado único. La base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades contribuirá a los esfuerzos de la Unión encaminados a combatir la evasión fiscal. El impuesto sobre sociedades podría aportar una contribución significativa al presupuesto de la UE. Una vez que la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades haya sido aprobada de conformidad con las propuestas de la Comisión de 2016, sería fácil la aplicación de un nuevo recurso propio sobre esta nueva base.

En virtud de las nuevas normas, una contribución basada en la base imponible del impuesto sobre sociedades, esto es, en los beneficios empresariales atribuidos a nivel nacional, sería de fácil aplicación. Una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades proporcionará al presupuesto de la UE unos ingresos estables y relativamente amplios, sin interferir con las prerrogativas fiscales de los Estados miembros. El recurso propio propuesto basado en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades aplicaría un tipo de referencia a la propia base consolidada. Con un tipo de referencia del 3% para la UE, la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades podría proporcionar una media de aproximadamente 12 000 millones EUR al año durante el periodo. El recurso propio únicamente será recaudado una vez que las nuevas normas tributarias hayan sido completamente aplicadas en los Estados miembros.

3.2. Recurso propio basado en el régimen de comercio de derechos de emisión de la UE

Con su régimen de comercio de derechos de emisión, la Unión ha creado un instrumento común para combatir el cambio climático. Dicho sistema se basa en objetivos en relación con el cambio climático, las estrategias de mitigación de sus efectos y los compromisos internacionales y proporciona la misma señal de precios a los sectores cubiertos en todos los Estados miembros. El régimen de comercio de derechos de emisión de la UE está armonizado a nivel de la Unión y sus ingresos van a los presupuestos nacionales.

Se propone una contribución de dicho sistema al presupuesto de la Unión como recurso propio¹³. La propuesta implicaría la asignación al presupuesto de la UE de un 20% de determinados ingresos procedentes del total de los derechos de emisión disponibles para la subasta.

11. COM(2016) 685 final.

12. COM(2016) 683 final.

13. Las asignaciones del sistema de negociación de emisiones en el sector de la aviación no están sujetos a la contribución al recurso propio.

Una parte significativa de los ingresos de este régimen de comercio de derechos de emisión en los Estados miembros de menor renta procede de la subasta de los derechos de emisión redistribuidos con fines de solidaridad, crecimiento e interconexión. Para garantizar la equidad, la contribución al recurso propio no se percibirá de estos derechos de emisión redistribuidos. Además, la Directiva relativa al régimen de comercio de derechos de emisión de la UE establece un Fondo de Innovación destinado a respaldar el desarrollo de tecnologías innovadoras y un Fondo de Modernización destinado a la modernización del sector energético de los Estados miembros de menor renta. El importe destinado a financiar el Fondo de Innovación y el Fondo de Modernización¹⁴ tampoco estará sometido a la contribución al recurso propio. Sin embargo, los derechos de emisión disponibles para la subasta que un Estado miembro puede asignar gratuitamente al sector energético habrán de contabilizarse en la contribución al recurso propio a fin de garantizar que la decisión de hacer uso o no de esta opción se base en motivos económicos.

Los ingresos medios anuales estimados podrían variar entre 1 200 y 3 000 millones EUR en función del precio de mercado de los derechos de emisión del sistema de negociación de la UE. También podrían variar en función del volumen anual de derechos de emisión objeto de subasta, que depende, entre otras cosas, del funcionamiento de la reserva de estabilidad del mercado de negociación de los derechos de emisión.

3.3. Recurso propio basado en los residuos de envases de plástico

El 18 de enero de 2018, la Comisión adoptó «Una estrategia europea para el plástico en una economía circular»¹⁵. Esta estrategia contribuirá a abordar los problemas medioambientales, particularmente mejorando la economía del reciclado y la reducción del vertido de residuos de plástico al medio ambiente. La estrategia también pretende aumentar la sostenibilidad del plástico, estimulando y recompensando al mismo tiempo la innovación, la competitividad y la creación de empleo. La Comunicación indicó que las medidas de naturaleza fiscal podrían fomentar comportamientos favorables al medio ambiente¹⁶. El 22 de marzo de 2018, la Comisión organizó una mesa redonda con las partes interesadas para debatir la forma en que el presupuesto de la UE puede contribuir a la estrategia en el sector del plástico. Se llegó a un acuerdo global sobre la necesidad de reducir la contaminación provocada por el plástico utilizando diferentes medios. La introducción de un nuevo impuesto específico a nivel de la UE sería problemática desde el punto de vista de la competitividad y la subsidiariedad; al mismo tiempo, se reconoció ampliamente la posible función del presupuesto de la UE en la resolución de este problema.

La contribución al recurso propio propuesta sería directamente proporcional a la cantidad de residuos de envases de plástico no reciclados generados en cada Estado miembro. Por ello, la contribución proporcionará un incentivo para que los Estados miembros reduzcan estos flujos de residuos. De esta forma, el presupuesto de la UE contribuiría al logro de los objetivos de la estrategia en el sector del plástico y de la economía circular.

La contribución al recurso propio sería proporcional a la cantidad de residuos de envases de plástico no reciclados notificada cada año a Eurostat. Las contribuciones de los Estados miembros al recurso propio se calcularían aplicando un tipo de referencia máximo de 0,80 EUR/kg a esta cantidad, lo cual aportaría aproximadamente 7 000 millones EUR al año.

14. 2% del límite máximo del sistema de negociación de los derechos de emisión de la UE.

15. COM(2018) 28 final.

16. COM(2018) 28 final.

3.4. Modificaciones previstas en la estructura de la financiación de la UE de aquí a 2027

Una comparación de la composición actual de los ingresos, en 2018, con la estructura de ingresos durante el periodo de 2021 a 2027 revela elementos de continuidad y elementos innovadores en la propuesta de la Comisión. En el sistema actual, dependiendo del año y de la fase del ciclo presupuestario anual, el recurso propio basado en la renta nacional bruta cubre entre 2/3 y 3/4 de los ingresos totales. Una vez que se hayan introducido los cambios propuestos, se espera que cubran entre el 50% y el 60% de los ingresos totales.

Evolución prevista de la estructura de financiación de la UE

	Presupuesto 2018		Media estimada 2021-2027	
	Miles de millones EUR	% del total de ingresos	Miles de millones EUR	% del total de ingresos
Recursos propios tradicionales	23	15,8%	26	15%
Contribuciones nacionales actuales de las cuales:	120	82,9%	128	72%
Recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido (revisado)	17	11,9%	25	14%
Recurso propio basado en la renta nacional bruta	103	71,0%	103	58%
Nuevos recursos propios de los cuales:	-		22	12%
Recurso propio basado en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades	-	-	12	6%
Recurso propio basado en el régimen de comercio de derechos de emisión de la UE	-	-	3	2%
Recurso propio basado en los residuos de envases de plástico	-	-	7	4%
Total recursos propios	143	98,7%	176	99%
Ingresos distintos de los recursos propios	2	1,3%	2	1%
Total ingresos	145	100,0%	178	100%

Los importes para el periodo 2021-2027 se basan en los tipos de referencia aplicables establecidos en la «Proposal for a Council Regulation laying down the implementing measures for the system of the Own Resources of the European Union» (Propuesta de la Comisión de Reglamento del Consejo por el que se establecen las medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión [COM(2018) 327, artículo 1]).

4. Establecer el principio de que los futuros ingresos que se deriven de las políticas de la UE deberán afectarse al presupuesto de la UE

Existen también otros ingresos que, a pesar de no entrar en el ámbito de aplicación de la presente Decisión, constituyen una fuente adicional potencialmente interesante de ingresos presupuestarios que deberá tenerse en cuenta al diseñar los programas y políticas para el próximo período del marco financiero.

Los «otros ingresos» tienen una puntuación bastante alta respecto de la mayoría de los criterios de evaluación tradicionales, a excepción de los criterios de «suficiencia» y «estabilidad». Están inmediatamente relacionados con las competencias jurídicas y las políticas de la UE, son fáciles de administrar, y, si se asignan

específicamente, no implican la exclusión de otros gastos con arreglo a los límites máximos del marco financiero plurianual o de otros recursos propios con arreglo al límite máximo de recursos propios. Por otro lado, como no son transferidos desde las haciendas públicas nacionales, no se incluyen en las contribuciones nacionales que se integrarían en los saldos presupuestarios operativos, por lo que constituyen una fuente de ingresos de la UE independiente y auténtica.

Por principio, los ingresos directamente generados por la aplicación de la política de la UE y de normas comunes a nivel de la Unión deberían afectarse, por defecto, al presupuesto de la UE. Un ejemplo de ingresos que podrían afectarse al presupuesto de la UE sobre la base de actos jurídicos distintos de la Decisión sobre los recursos propios o de disposiciones en materia de armonización fiscal son los correspondientes al Sistema Europeo de Información y Autorización de Viajes (SEIAV). La propuesta de la Comisión establece que las tasas que han de pagar los visitantes del espacio Schengen procedentes de terceros países constituyen ingresos afectados (que pueden permitir créditos adicionales en las líneas presupuestarias asociadas). Estos ingresos proporcionarán financiación suplementaria para los costes operativos del Sistema Europeo de Información y Autorización de Viajes (SEIAV), proporcionando, por otra parte, un apoyo al presupuesto general. Los ingresos afectados no se contabilizarán a efectos del límite máximo de recursos propios ya que no correrán a cargo de los presupuestos nacionales. Los «otros ingresos» o los «ingresos diversos» que no estén asignados, sino que se registren como ingresos generales (tales como las multas o los intereses de demora) llevarán a reducciones de las contribuciones nacionales basadas en la renta nacional bruta.

5. Eliminación gradual de las correcciones

Principalmente por razones históricas, una serie de Estados miembros han gozado de un sistema complejo de correcciones y rebajas. La Cumbre Europea celebrada en Fontainebleau en junio de 1984 concluyó que todo Estado miembro que soportara una carga presupuestaria excesiva en relación con su prosperidad relativa podría beneficiarse de una corrección a su debido tiempo. El más importante de estos mecanismos ha sido la corrección para el Reino Unido, que se había justificado hace 34 años por motivos de equidad.

Además de la corrección en favor del Reino Unido, con el tiempo se desarrolló un creciente número de otros mecanismos de corrección. Desde 2002, Austria, Alemania, los Países Bajos y Suecia se han beneficiado de «rebajas sobre la rebaja», esto es, de una reducción permanente de su contribución a la rebaja concedida al Reino Unido. También se concedieron reducciones adicionales a ciertos Estados miembros cuya carga presupuestaria todavía se consideraba excesiva. Alemania, los Países Bajos y Suecia obtuvieron una reducción temporal del tipo de referencia del impuesto sobre el valor añadido para el período 2014-2020. Austria, los Países Bajos, Suecia y Dinamarca también se beneficiaron de una reducción a tanto alzado de su contribución basada en la renta nacional bruta.

Con el tiempo, los importes de las correcciones y reducciones han ido aumentando, rebasando, incluso sin tener en cuenta la reducción correspondiente al Reino Unido, un importe anual de 5 000 millones EUR para el actual marco financiero plurianual. Esto ha hecho que el sistema de financiación del presupuesto de la UE sea excesivamente complejo y cada vez menos transparente.

La nueva propuesta relativa al marco financiero plurianual garantiza equidad y equilibrio. La reforma de los ingresos diversificará las fuentes de ingresos e incluirá una cartera de recursos que afectarán a los Estados miembros de forma equitativa. Por el lado de los gastos, el presupuesto de la Unión se centra cada vez más en una amplia gama de gastos con incontestable valor añadido a nivel de la Unión, tales como los gastos relacionados con la investigación y la innovación, el programa Erasmus, la defensa y el control de las fronteras. De forma global, con la introducción de

la cesta de recursos propios y con las nuevas prioridades de gasto, el presupuesto de la Unión beneficiará a todos los Estados miembros de forma equitativa sin mantener un sistema de correcciones obsoleto y complejo. Sin embargo, con el fin de evitar un aumento significativo y repentino de las contribuciones de los Estados miembros que se hayan beneficiado de correcciones, se proponen reducciones a tanto alzado de sus contribuciones basadas en la renta nacional bruta, que se aplicarían de forma gradual hasta 2025. El valor de referencia para determinar estas reducciones a tanto alzado sería la suma de las correcciones concedidas a estos Estados miembros en 2020.

6. Aumentar el límite máximo de los recursos propios

La Decisión sobre los recursos propios también incluye un límite máximo para las movilizaciones anuales de los recursos propios. Con ello se pretende dar seguridad a los Estados miembros, protegiéndolos de «sorpresas» para su planificación presupuestaria y financiera. Actualmente, este límite máximo se establece en el «1,20% de la suma de las rentas nacionales brutas de todos los Estados miembros». Con el Brexit, el valor del importe de este límite máximo disminuirá automáticamente en aproximadamente el 16% (esto es, en la proporción que representa la renta nacional bruta del Reino Unido). Además, es importante observar que más allá de las necesidades de pago correspondientes al marco financiero plurianual, los recursos presupuestarios necesarios para cubrir la responsabilidad financiera asociada a los préstamos o los instrumentos financieros garantizados por el presupuesto de la UE deben mantenerse por debajo de este límite máximo. Con la utilización creciente de tales instrumentos, particularmente el posible instrumento de estabilización para la zona del euro, probablemente deberá aumentarse este límite máximo.

La integración del Fondo de Desarrollo Europeo en el presupuesto de la UE deberá venir acompañada de un aumento de los límites máximos establecidos en la Decisión sobre los recursos propios. Es necesario un margen eficiente entre los pagos y el límite máximo de recursos propios para garantizar que la Unión pueda, en cualquier circunstancia, cumplir sus obligaciones financieras, incluso en período de recesión económica. La Comisión propone aumentar los límites de recursos propios para los créditos de pago y los créditos de compromiso al 1,29% y el 1,35% de la renta nacional bruta de EU-27, respectivamente.

Las contribuciones adicionales potenciales del Reino Unido para cumplir sus obligaciones contraídas como Estado miembro de la UE que han de ser pagadas más allá de 2020 podrían deducir las necesidades de financiación que han de cubrir los recursos propios, particularmente al inicio del próximo marco financiero plurianual.

7. Paquete legislativo relativo a los recursos propios

7.1. Marco jurídico

El Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea introdujo innovaciones importantes permitiendo modificaciones significativas, no solo en el procedimiento presupuestario de la UE, sino también en la forma en que se financia el presupuesto. Dos disposiciones del Tratado revisten una importancia particular para las propuestas de la Comisión:

El artículo 311, párrafo tercero, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea establece que el Consejo «podrá establecer nuevas categorías de recursos propios o suprimir una categoría existente» en el contexto de una Decisión sobre los recursos propios. Esta disposición autoriza explícitamente la creación de nuevos recursos propios.

El artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea establece que «[e]l Consejo fijará, mediante reglamentos adoptados con arreglo a un procedimiento legislativo especial, las medidas de ejecución del sistema de re-

recursos propios de la Unión siempre que así lo disponga la decisión [sobre los recursos propios]». Esta disposición introduce la posibilidad de definir, en un Reglamento de ejecución, medidas específicas asociadas al sistema de recursos propios, dentro de los límites establecidos por la Decisión sobre estos recursos.

Las presentes propuestas de la Comisión aprovechan plenamente estas posibilidades iniciando la creación de varios nuevos recursos propios, y proponiendo incluir una serie de disposiciones en un Reglamento de ejecución con arreglo al artículo 311, párrafo cuarto.

Este enfoque se propone hacer suficientemente flexible el sistema dentro del marco y los límites establecidos en la Decisión sobre los recursos propios, recogiendo todas las disposiciones de carácter práctico relativas a los recursos de la Unión que deberán regirse por un procedimiento más simplificado en un Reglamento de ejecución en lugar de en la propia Decisión. Estas propuestas reflejan las intenciones del legislador, manifestadas en la Convención sobre el futuro de Europa y aprobadas en la conferencia intergubernamental subsiguiente¹⁷.

En caso necesario, ya existen o han sido objeto de propuesta los datos y actos básicos necesarios para los recursos propios basados en impuestos o en las contribuciones y su cálculo, que permiten generar flujos de ingresos. Están estrechamente relacionados con los ámbitos que presentan una clara dimensión estratégica para la Unión, tales como el mercado único o la protección del medio ambiente.

7.2. Elementos fundamentales de la Decisión sobre los recursos propios

La Decisión sobre los recursos propios establece: i) las categorías de recursos propios que han de consignarse en el presupuesto de la Unión; ii) los tipos de referencia máximos que han de aplicarse; iii) los límites máximos de los recursos propios; iv) los mecanismos de corrección (si se consideran necesarios) y la forma de financiarlos; y v) algunos principios presupuestarios. La Decisión también debe enumerar las disposiciones que pueden ser cubiertas por las medidas de ejecución. Por último, la Decisión establece medidas de transición.

7.3. Reglamento de ejecución

El Reglamento de ejecución propuesto de conformidad con el artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea contiene todas las disposiciones prácticas y los detalles técnicos en relación con los recursos de la Unión que han de regirse por un procedimiento más simplificado con objeto de lograr que el sistema sea suficientemente flexible dentro del marco y los límites establecidos en la Decisión sobre los recursos propios. No incluye aspectos del sistema de recursos propios relacionados con la puesta a disposición de estos y el cumplimiento de las necesidades de tesorería (véase el apartado 6.4 siguiente).

El Reglamento de ejecución también ha de incluir disposiciones de carácter general aplicables a todos los tipos de recursos propios y para los que reviste particular importancia una supervisión parlamentaria adecuada. Dichas disposiciones cubren principalmente aspectos de control y supervisión de los ingresos y las facultades asociadas de los inspectores de la Comisión.

Por consiguiente, en el Reglamento de ejecución pueden encontrarse disposiciones, establecidas de conformidad con la lista recogida en la Decisión sobre los recursos propios, que contienen los elementos siguientes:

1) los tipos de referencia aplicables a cada uno de los recursos propios establecidos en la Decisión; esto permite una flexibilidad limitada dentro de los límites establecidos en la Decisión sobre los recursos propios; sin esta flexibilidad, la capacidad de realizar ajustes necesarios y oportunos de los recursos propios se vería obstaculizada por el largo y oneroso procedimiento establecido para la aprobación de las decisiones sobre los recursos propios;

17. Véase en particular en el «Informe final del “Círculo de debate” sobre los recursos propios», destinado a la Convención Europea, CONV 730/03, 8/5/2003.

2) la renta nacional bruta de referencia de conformidad con el Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales (SEC) y las disposiciones en caso de modificaciones significativas de las mismas [el perfeccionamiento del cálculo de la renta nacional bruta en el contexto de las revisiones del Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales (SEC) puede afectar a los límites máximos de recursos propios];

3) el ajuste del saldo presupuestario anual; aunque en la Decisión se establece el principio general de prórroga de los superávits, las medidas de ejecución se establecen en el Reglamento;

4) las disposiciones relativas al control y la supervisión, con inclusión de requisitos de notificación adicionales.

La Decisión sobre los recursos propios en conjunción con el Reglamento de ejecución garantiza que cualquier ajuste técnico del sistema estará sometido no solo a la aprobación de los Estados miembros, sino también a la del Parlamento Europeo.

7.4. El Reglamento de «puesta a disposición»

Más allá de las medidas de ejecución mencionadas anteriormente, los requisitos operativos para la puesta de los recursos propios a disposición del presupuesto de la UE y de las cuentas de la Comisión se especifican en un Reglamento del Consejo adoptado de conformidad con el artículo 322, apartado segundo, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. Por consiguiente, el paquete de propuestas legislativas también comprende un Reglamento de «puesta a disposición» adicional con nuevas disposiciones sobre los métodos de cálculo y puesta a disposición de los recursos propios que se basan en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades, en el régimen de comercio de derechos de emisión de la UE y en los residuos de envases de plástico no reciclados.

2018/0135 (CNS)

Propuesta de Decisión del Consejo sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea

El Consejo de la Unión Europea,

Visto el Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, y en particular su artículo 311, párrafo tercero,

Visto el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea de la Energía Atómica, y en particular su artículo 106 *bis*,

Vista la propuesta de la Comisión Europea,

Previa transmisión del proyecto de acto legislativo a los Parlamentos nacionales,

Visto el dictamen del Parlamento Europeo,

De conformidad con un procedimiento legislativo especial,

Considerando lo siguiente:

(1) El sistema de recursos propios de la Unión debe garantizar los recursos adecuados para el correcto desarrollo de las políticas de la Unión, sin perjuicio de la necesidad de una disciplina presupuestaria estricta. El desarrollo del sistema de recursos propios puede y debe participar, en la mayor medida posible, en el desarrollo de las políticas de la Unión.

(2) El Consejo Europeo de 7 y 8 de febrero de 2013 instó al Consejo a seguir trabajando en la propuesta presentada por la Comisión relativa a un nuevo recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido con miras a dotarlo de la mayor sencillez y transparencia posibles, a reforzar el vínculo tanto con la política de la UE en materia de IVA como con la recaudación real por este concepto y a garantizar que todos los contribuyentes del conjunto de los Estados miembros reciban el mismo trato.

(3) En junio de 2007, la Comisión adoptó un Documento de reflexión sobre el futuro de las finanzas de la UE¹⁸. El documento propone una serie de opciones que permiten dar más visibilidad a la relación entre los recursos propios y las políticas de la UE, particularmente, el mercado único y el crecimiento sostenible. Según el documento, en la introducción de nuevos recursos propios, es necesario prestar atención a su transparencia, simplicidad y estabilidad, a su compatibilidad con los objetivos de las políticas de la Unión, a sus efectos sobre la competitividad y el crecimiento sostenible y a su reparto equitativo entre los Estados miembros.

(4) El Tratado de Lisboa introdujo modificaciones en las disposiciones relativas al sistema de recursos propios, que permiten reducir el número de recursos propios existentes y crear otros nuevos.

(5) El sistema actual de determinación del recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido ha sido criticado reiteradamente por el Tribunal de Cuentas, el Parlamento Europeo y los Estados miembros a causa de su excesiva complejidad. Por ello, es apropiado simplificar el cálculo de este recurso propio.

(6) Con el fin de acomodar mejor los instrumentos financieros de la Unión a las prioridades de sus políticas, reflejar mejor el papel del presupuesto de la Unión en el funcionamiento del mercado único, respaldar mejor los objetivos de las políticas de la Unión y reducir las contribuciones de los Estados miembros al presupuesto anual de la Unión basadas en la renta nacional bruta, es necesario introducir nuevas categorías de recursos propios basados en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades, la renta nacional procedente del régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea y una contribución nacional calculada en función del volumen de envases de plástico no reciclados en cada Estado miembro.

(7) El mercado único europeo proporciona grandes beneficios a las empresas que operan en más de un Estado miembro. Sin embargo, la heterogeneidad de los sistemas tributarios en la Unión crea una ventaja indebida para las empresas que pueden evitar el pago de impuestos sobre sociedades allí donde crean valor. Las propuestas de la Comisión de 2016¹⁹ relativas a una base imponible común para el impuesto de sociedades y a una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades abordan esta falta de equidad restableciendo unas condiciones de igualdad. El recurso propio deberá consistir en aplicar un tipo uniforme de referencia a la proporción de beneficios imponibles atribuida a cada Estado miembro de conformidad con las normas de la Unión relativas a la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades. El recurso propio deberá ser aplicable únicamente a las empresas para las que sean obligatorias las normas de la Unión relativas a la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades.

(8) La Unión considera prioritario alcanzar su objetivo de reducción de las emisiones en como mínimo el 40% entre 1990 y 2030 de conformidad con el compromiso contraído en el Acuerdo de París sobre el Clima. El régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea es uno de los principales instrumentos establecidos para alcanzar este objetivo y genera ingresos gracias a la subasta de los derechos de emisión. Considerando la naturaleza armonizada del régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión, así como la financiación proporcionada por la Unión para respaldar los esfuerzos de adaptación al cambio climático y de mitigación de sus efectos llevados a cabo en los Estados miembros, resulta apropiado introducir un nuevo recurso propio para el presupuesto de la UE en este contexto. Este recurso propio deberá basarse en los derechos de emisión que han de subastar los Estados miembros, incluida la asignación transitoria de derechos de emisión a título gratuito al sector energético. Con objeto de tener en cuenta las disposiciones específicas previstas para algunos Estados miembros en la Directiva 2003/87/CE del

18. COM(2017) 358 final de 28 de junio de 2017.

19. COM(2016) 683 de 25.10.2016.

Parlamento Europeo y del Consejo²⁰, los derechos de emisión redistribuidos con fines de solidaridad, crecimiento e interconexión, así como los derechos de emisión asignados al Fondo de Innovación y al Fondo de Modernización, no deben tenerse en cuenta para determinar la contribución a los recursos propios.

(9) En consonancia con la estrategia de la Unión sobre los plásticos, el presupuesto de la Unión puede contribuir a reducir la contaminación procedente de los residuos de envases de plástico. Un recurso propio basado en una contribución nacional proporcional a la cantidad de residuos de envases de plástico que no se reciclen en el Estado miembro proporcionará un incentivo para reducir el consumo de plásticos de un solo uso, fomentar el reciclado e impulsar la economía circular. Al mismo tiempo, los Estados miembros tendrán libertad para adoptar las medidas más apropiadas que permitan alcanzar esos objetivos, de conformidad con el principio de subsidiariedad.

(10) Es necesario evitar que los Estados miembros que disfrutaban de correcciones se vean confrontados a un incremento significativo y repentino de su contribución nacional. Por ello, es necesario proporcionar correcciones temporales en favor de Austria, Dinamarca, Alemania, Países Bajos y Suecia mediante la aplicación de reducciones a tanto alzado a su contribución basada en la renta nacional bruta durante un período transitorio. Estas reducciones deberán eliminarse gradualmente de aquí al final de 2025.

(11) La retención, en concepto de costes de recaudación, del 20% de los importes recaudados por los Estados miembros como recursos propios tradicionales constituye una alta proporción de recursos propios que no se pone a disposición del presupuesto de la Unión. Los costes de recaudación de los recursos propios tradicionales retenidos por los Estados miembros deben reducirse desde el 20% hasta su nivel inicial del 10%, con el fin de ajustar mejor el apoyo financiero en favor de los equipos, el personal y la información en el ámbito de las aduanas a los costes y necesidades reales.

(12) De conformidad con el artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, el Consejo debe establecer medidas de ejecución para el sistema de recursos propios de la Unión. Tales medidas deben incluir disposiciones de carácter general y técnico, aplicables a todos los tipos de recursos propios y para las que reviste particular importancia una supervisión parlamentaria adecuada. Tales medidas deben incluir normas detalladas para fijar los importes de los recursos propios contemplados en el artículo 2, apartado 1, que han de ponerse a disposición, incluidos los tipos de referencia aplicables para los recursos propios mencionados en el artículo 2, apartado 1, letras b) a e), las cuestiones técnicas relacionadas con la renta nacional bruta, las disposiciones y modalidades necesarias para controlar y supervisar la recaudación de los recursos propios, incluidas las normas en materia de inspecciones y atribuciones de los funcionarios y otros agentes autorizados por la Comisión para llevar a cabo inspecciones y cualesquiera obligaciones de información pertinentes.

(13) La integración del Fondo Europeo de Desarrollo en el presupuesto de la UE deberá venir acompañada de un aumento de los límites máximos establecidos en la Decisión sobre los recursos propios. Es necesario un margen suficiente entre los pagos y el límite máximo de recursos propios para garantizar que la Unión pueda, en cualquier circunstancia, cumplir sus obligaciones financieras, incluso en período de recesión económica. Por consiguiente, el límite máximo de recursos propios debe aumentarse al 1,29% de la suma de la renta nacional bruta de los Estados miembros a precios de mercado para los créditos de pago y al 1,35% para los créditos de compromiso.

20. Directiva 2003/87/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 13 de octubre de 2003, por la que se establece un régimen para el comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero en la Comunidad y por la que se modifica la Directiva 96/61/CE del Consejo () DO L 275 de 25.10.2003, p. 32).

(14) En aras de la coherencia, la continuidad y la seguridad jurídica, es necesario establecer disposiciones para garantizar una transición fluida del sistema introducido por la Decisión 2014/335/UE, Euratom al previsto en la presente Decisión.

(15) A efectos de la presente Decisión, todos los importes monetarios deben expresarse en euros.

(16) Con objeto de velar por la transición al sistema de recursos propios revisado y coincidir con el ejercicio presupuestario, la presente Decisión debe aplicarse a partir del 1 de enero de 2021. Sin embargo, la aplicación de las disposiciones relativas a la contribución en función de la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades no debe ser retroactiva y debe aplazarse, dado que aún no se ha adoptado la normativa de la Unión relativa a la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades.

Ha adoptado la presente decisión:

Artículo 1. Objeto

La presente Decisión establece las normas de asignación de los recursos propios a la Unión con objeto de garantizar la financiación del presupuesto anual de la Unión.

Artículo 2. Categorías de recursos propios

1. Constituirán recursos propios, consignados en el presupuesto de la Unión, los ingresos procedentes:

a) de los recursos propios tradicionales, constituidos por exacciones, primas, montantes suplementarios o compensatorios, importes o elementos adicionales, derechos del arancel aduanero común y otros derechos que hayan fijado o puedan fijar las instituciones de la Unión en los intercambios comerciales con terceros países, derechos de aduana sobre los productos regulados por el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea del Carbón y del Acero, ya expirado, así como cotizaciones y otros derechos previstos en el marco de la organización común de mercados en el sector del azúcar;

b) del tipo uniforme de referencia aplicado a la parte de la recaudación del impuesto sobre el valor añadido derivada de las entregas o prestaciones gravadas al tipo normal tras dividirse por el tipo normal del impuesto sobre el valor añadido nacional; el tipo de referencia efectivo no excederá del 2%;

c) del tipo uniforme de referencia aplicado a la parte de los beneficios imponibles que se atribuyen a cada Estado miembro de conformidad con las normas de la Unión sobre la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades; el tipo de referencia efectivo no excederá del 6%;

d) del tipo uniforme de referencia aplicado al importe que representan los ingresos generados por los derechos de emisión por subasta a que se refiere el artículo 10, apartado 2, letra a), de la Directiva 2003/87/CE y el valor de mercado de los derechos de emisión gratuitos transitorios para la modernización del sector energético, con arreglo a lo establecido en el artículo 10 *quater*, apartado 3, de dicha Directiva; el tipo de referencia efectivo no excederá del 30%;

e) de la aplicación de un tipo uniforme de referencia al peso de los residuos de envases de plástico que no se reciclen; el tipo de referencia efectivo no excederá de 1,00 EUR por kilogramo;

f) de la aplicación de un tipo uniforme de referencia a la suma de la renta nacional bruta de todos los Estados miembros, que se determinará con arreglo al procedimiento presupuestario teniendo en cuenta el total de todos los otros ingresos.

A los efectos de la letra c) del párrafo primero, el tipo uniforme de referencia se aplicará únicamente a los beneficios de los sujetos pasivos para los que sea de obligado cumplimiento la normativa de la Unión relativa a la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades.

A efectos de la letra f) del párrafo primero, el tipo uniforme de referencia se aplicará a la renta nacional bruta de cada Estado miembro.

Austria gozará de una reducción bruta en su contribución anual basada en la renta nacional bruta de 110 millones EUR en 2021, 88 millones EUR en 2022, 66 millones EUR en 2023, 44 millones EUR en 2024 y 22 millones EUR en 2025. Dinamarca gozará de una reducción bruta en su contribución anual basada en la renta nacional bruta de 118 millones EUR en 2021, 94 millones EUR en 2022, 71 millones EUR en 2023, 47 millones EUR en 2024 y 24 millones EUR en 2025. Alemania gozará de una reducción bruta en su contribución anual basada en la renta nacional bruta de 2 799 millones EUR en 2021, 2 239 millones EUR en 2022, 1 679 millones EUR en 2023, 1 119 millones EUR en 2024 y 560 millones EUR en 2025. Los Países Bajos gozarán de una reducción bruta en su contribución anual basada en la renta nacional bruta de 1 259 millones EUR en 2021, 1 007 millones EUR en 2022, 755 millones EUR en 2023, 503 millones EUR en 2024 y 252 millones EUR en 2025. Suecia gozará de una reducción bruta en su contribución anual basada en la renta nacional bruta de 578 millones EUR en 2021, 462 millones EUR en 2022, 347 millones EUR en 2023, 231 millones EUR en 2024 y 116 millones EUR en 2025. Estos importes se medirán a precios de 2018 y se ajustarán a precios corrientes aplicando el deflactor del producto interior bruto para la Unión más reciente expresado en euros, proporcionado por la Comisión, que esté disponible al elaborar el proyecto de presupuesto. Estas reducciones brutas serán financiadas por todos los Estados miembros.

2. También constituirán recursos propios consignados en el presupuesto general de la Unión los ingresos procedentes de cualquier otro nuevo gravamen que se establezca, en el marco de una política común, con arreglo al Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, siempre y cuando se hubiere seguido el procedimiento establecido en su artículo 311.

3. En el supuesto de que no se hubiere aprobado el presupuesto al iniciarse el ejercicio presupuestario, los anteriores tipos de referencia de la renta nacional bruta seguirán siendo aplicables hasta la entrada en vigor de los nuevos tipos.

Artículo 3. Límite máximo de los recursos propios

1. El importe total de recursos propios asignados a la Unión para financiar los créditos de pago anuales no rebasará el 1,23% de la suma de la renta nacional bruta de todos los Estados miembros.

2. El importe total de los créditos de compromiso anuales consignados en el presupuesto de la Unión no rebasará el 1,35% de la suma de la renta nacional bruta de todos los Estados miembros.

3. Se mantendrá una ratio adecuada entre créditos de compromiso y créditos de pago, con el fin de garantizar su compatibilidad y permitir el cumplimiento del límite máximo contemplado en el apartado 1 en los ejercicios siguientes.

Artículo 4. Principio de universalidad

Los ingresos mencionados en el artículo 2 se utilizarán indistintamente para la financiación de todos los gastos consignados en el presupuesto anual de la Unión.

Artículo 5. Prórroga de excedentes

Cualquier excedente de ingresos de la Unión sobre la totalidad de los gastos efectivos de un ejercicio se prorrogará al ejercicio siguiente.

Artículo 6. Recaudación de los recursos propios y puesta de los mismos a disposición de la Comisión

1. Los recursos propios de la Unión mencionados en el artículo 2, apartado 1, letra a), serán recaudados por los Estados miembros de conformidad con las disposiciones legislativas, reglamentarias y administrativas nacionales. En su caso, los

Estados miembros adaptarán estas disposiciones para cumplir las exigencias de la normativa de la Unión.

La Comisión examinará las disposiciones nacionales pertinentes que le comuniquen los Estados miembros, comunicará a estos las adaptaciones que le parezcan necesarias para garantizar que se ajustan a la normativa de la Unión y, en caso necesario, informará de ello a la Autoridad Presupuestaria.

2. Los Estados miembros retendrán, en concepto de gastos de recaudación, el 10% de los importes mencionados en el artículo 2, apartado 1, letra a).

3. Los Estados miembros pondrán a disposición de la Comisión los recursos previstos en el artículo 2, apartado 1, de la presente Decisión, de conformidad con los reglamentos adoptados con arreglo al artículo 322, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea.

Artículo 7. Medidas de ejecución

De conformidad con el artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, el Consejo establecerá medidas de ejecución en relación con los siguientes elementos del sistema de recursos propios:

a) las normas para la determinación de los importes de recursos propios mencionados en el artículo 2, apartado 1, que han de ponerse a disposición, incluidos los tipos de referencia aplicables a los recursos propios mencionados en el artículo 2, apartado 1, letras b) a e), dentro de los límites establecidos en estas letras, así como el cálculo del tipo aplicable del recurso propio basado en la renta nacional bruta a que se hace referencia en el artículo 2, apartado 1, letra f);

b) las disposiciones y modalidades necesarias para controlar y supervisar la recaudación de los ingresos a que se hace referencia en el artículo 2, apartado 1, incluidas las normas en materia de inspecciones y atribuciones de los funcionarios y otros agentes autorizados por la Comisión para llevar a cabo inspecciones y cualesquiera obligaciones de información pertinentes;

c) la renta nacional bruta de referencia, las disposiciones relativas al ajuste de la renta nacional bruta y las relativas al nuevo cálculo de los límites máximos para los créditos de pago y los créditos de compromiso en caso de variación significativa de la renta nacional bruta, a efectos de la aplicación del artículo 2, apartado 1, letra f), y del artículo 3;

d) el procedimiento para calcular y presupuestar el saldo presupuestario anual conforme a lo dispuesto en el artículo 5.

Artículo 8. Disposiciones finales y transitorias

1. Salvo lo dispuesto en el apartado 2, queda derogada la Decisión 2014/335/UE, Euratom. Toda referencia a la Decisión 70/243/CECA, CEE, Euratom del Consejo²¹, a la Decisión 85/257/CEE, Euratom del Consejo²², a la Decisión 88/376/CEE, Euratom del Consejo²³, a la Decisión 94/728/CE, Euratom del Consejo²⁴, a la Decisión 2000/597/CE, Euratom del Consejo²⁵, a la Decisión 2007/436/CE, Euratom del Consejo²⁶ o a la Decisión 2014/335/CE, Euratom del Consejo²⁷ se entenderá

21. 70/243/CECA, CEE, Euratom: Decisión del Consejo, de 21 de abril de 1970, relativa a la sustitución de las contribuciones financieras de los Estados miembros por recursos propios de las Comunidades (Diario Oficial L 94 de 28.4.1970, p. 19).

22. 85/257/CEE, Euratom: Decisión del Consejo, de 7 de mayo de 1985, sobre el sistema de recursos propios de las Comunidades (Diario Oficial L 128 de 14.5.1985, p. 15).

23. Véase el artículo 12 del Reglamento (CE, Euratom) n.º 1552/89 del Consejo, de 29 de mayo de 1989, por el que se aplica la Decisión 88/376/CE, Euratom, relativa al sistema de recursos propios de las Comunidades Europeas (DO L 155 de 7.6.1989, p. 1).

24. 94/728/CE, Euratom: Decisión del Consejo, de 31 de octubre de 1994, relativa al sistema de recursos propios de las Comunidades Europeas (Diario Oficial L 293 de 12.11.1994, p. 9).

25. 2000/597/CE, Euratom: Decisión del Consejo, de 29 de septiembre de 2000, sobre el sistema de recursos propios de las Comunidades Europeas (Diario Oficial L 253 de 7.10.2000, p. 42).

26. 2007/436/CE, Euratom: Decisión del Consejo, de 7 de junio de 2007, sobre el sistema de recursos propios de las Comunidades Europeas (DO L 163 de 23.6.2007, p. 17).

27. Decisión del Consejo, de 26 de mayo de 2014, sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea (2014/335/UE, Euratom) (Diario Oficial L 168 de 7.6.2014, p. 105).

hecha a la presente Decisión y deberá leerse de acuerdo con la tabla de correspondencias que figura en el anexo de la presente Decisión.

2. Los artículos 2, 4 y 5 de las Decisiones 94/728/CE, Euratom, 2000/597/CE, Euratom, 2007/436/CE, Euratom y 2014/335/UE, Euratom seguirán aplicándose al cálculo y ajuste de los ingresos procedentes de la aplicación de un tipo de referencia a la base imponible del impuesto sobre el valor añadido determinado de manera uniforme y limitada entre el 50% y el 55% del PNB o de la RNB de cada Estado miembro, según el ejercicio de que se trate, al cálculo de la corrección de desequilibrios presupuestarios concedida al Reino Unido desde 1995 hasta el año 2020 y al cálculo de la financiación de las correcciones concedidas al Reino Unido por los demás Estados miembros.

3. Los Estados miembros seguirán reteniendo, en concepto de gastos de recaudación, el 10% de los importes contemplados en el artículo 2, apartado 1, letra a), que deberán haber puesto a disposición antes del 28 de febrero de 2001 de conformidad con las normas de la Unión aplicables.

4. Los Estados miembros seguirán reteniendo, en concepto de gastos de recaudación, el 25% de los importes contemplados en el artículo 2, apartado 1, letra a), que deberán haber puesto a disposición entre el 1 de marzo de 2001 y el 28 de febrero de 2014 de conformidad con las normas de la Unión aplicables.

5. Los Estados miembros seguirán reteniendo, en concepto de gastos de recaudación, el 20% de los importes contemplados en el artículo 2, apartado 1, letra a), que deberán haber puesto a disposición entre el 1 de marzo de 2014 y el 28 de febrero de 2021 de conformidad con las normas de la Unión aplicables.

6. A efectos de la presente Decisión, todos los importes monetarios se expresarán en euros.

Artículo 9. Entrada en vigor

La presente Decisión será notificada a los Estados miembros por el secretario general del Consejo.

Los Estados miembros notificarán sin demora al secretario general del Consejo el cumplimiento de las formalidades exigidas por sus respectivas normas constitucionales para la adopción de la presente Decisión.

La presente Decisión entrará en vigor el primer día del segundo mes siguiente al de la recepción de la última de las notificaciones a que se refiere el párrafo segundo.

Se aplicará a partir del 1 de enero de 2021.

Sin embargo, el artículo 2, apartado 1, letra c), y el artículo 2, apartado 1, párrafo segundo, de la presente Decisión se aplicarán a partir del 1 de enero del segundo año siguiente a la fecha de aplicación de las disposiciones nacionales de transposición de la Directiva del Consejo relativa a una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades.

Artículo 10. Publicación

La presente Decisión se publicará en el *Diario Oficial de la Unión Europea*.

Hecho en Bruselas, el
Por el Consejo, el presidente

N. de la r.: La documentació que acompanya aquesta proposta pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Control del principio de subsidiariedad amb relació a la Proposta de reglament del Consell pel qual s'estableixen mesures d'execució del sistema de recursos propis de la Unió Europea

295-00035/12

TEXT PRESENTAT

Tramesa de la Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea del 07.05.2018
Reg. 3396 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018

Asunto: Propuesta de Reglamento del Consejo por el que se establecen medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión Europea [COM(2018) 327 final] [COM(2018) 327 final Anexo] [2018/0132 (APP)]

En aplicación del artículo 6.1 de la Ley 8/1994, de 19 de mayo, la Comisión Mixta para la Unión Europea remite a su Parlamento, por medio del presente correo electrónico, la iniciativa legislativa de la Unión Europea que se acompaña, a efectos de su conocimiento y para que, en su caso, remita a las Cortes Generales un dictamen motivado que exponga las razones por las que considera que la referida iniciativa de la Unión Europea no se ajusta al principio de subsidiariedad.

Aprovecho la ocasión para recordarle que, de conformidad con el artículo 6.2 de la mencionada Ley 8/1994, el dictamen motivado que, en su caso, apruebe su Institución debería ser recibido por las Cortes Generales en el plazo de cuatro semanas a partir de la remisión de la iniciativa legislativa europea.

Con el fin de agilizar la transmisión de los documentos en relación con este procedimiento de control del principio de subsidiariedad, le informo de que se ha habilitado el siguiente correo electrónico de la Comisión Mixta para la Unión Europea: cmue@congreso.es

Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea

Bruselas, 2.5.2018 COM(2018) 327 final 2018/0132 (APP) Propuesta de Reglamento del Consejo por el que se establecen medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión Europea

Exposición de motivos

1. Contexto de la propuesta

Razones y objetivos de la propuesta

El objeto de la presente propuesta consiste en establecer medidas de ejecución, conforme a lo dispuesto en el artículo 7 de la propuesta de la Comisión de Decisión del Consejo sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea¹, con arreglo al artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. Está destinada a derogar y sustituir el Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014².

La propuesta de nueva Decisión sobre recursos propios mantendrá y modificará los tres recursos propios actuales: los recursos propios tradicionales, una versión modificada del recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido y el recurso propio basado en la renta nacional bruta.

Además, la propuesta de Decisión sobre recursos propios introduce tres nuevos recursos propios: sobre la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades, sobre el régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea y sobre los residuos de envases de plástico que no se reciclan.

La presente propuesta de Reglamento comprende todas las modalidades prácticas aplicables a los recursos de la Unión. En consonancia con el Reglamento

1. COM(2018) 325 final de 2.5.2018.

2. Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014 del Consejo, de 26 de mayo de 2014, por el que se establecen medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión Europea (DO L 168 de 7.6.2014, p. 29).

(UE, Euratom) n.º 608/2014, la propuesta de Reglamento establece un procedimiento simplificado para flexibilizar el sistema, dentro del marco y de los límites establecidos en la Decisión sobre recursos propios.

La propuesta contiene disposiciones de carácter general aplicables a todos los tipos de recursos propios y cuyo control parlamentario adecuado es especialmente importante. La mayoría de dichas disposiciones se refieren a cuestiones de control y supervisión de los ingresos, incluidas las obligaciones de información pertinentes y las correspondientes facultades de los inspectores de la Comisión.

Estas medidas de ejecución se complementan, de conformidad con el artículo 322, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, mediante reglamentos que determinan los métodos y procedimientos por los que los ingresos procedentes de los recursos propios se pondrán a disposición o se pagarán a la Comisión, incluidas las medidas que deben aplicarse, en caso necesario, para hacer frente a las necesidades de tesorería.

Esta iniciativa forma parte del paquete legislativo más amplio relativo a los recursos propios que propone la Comisión, junto con un Reglamento sobre el marco financiero plurianual para 2021-2027³. Incluye la Decisión sobre recursos propios mencionada anteriormente, un Reglamento de puesta a disposición específico para los nuevos recursos propios⁴ y una modificación⁵ del Reglamento sobre recursos propios del impuesto sobre el valor añadido⁶. La iniciativa no forma parte del programa de adecuación y eficacia de la reglamentación.

El vigente Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014 establece medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión Europea, con arreglo a lo dispuesto en el artículo 9 de la Decisión n.º 2014/335/UE, Euratom⁷. La Decisión sobre recursos propios propuesta incluye nuevos recursos propios y el artículo 7 exige que se prevean medidas de ejecución para:

- a) las normas detalladas de cálculo y determinación del importe de los recursos propios;
- b) las disposiciones y modalidades necesarias para controlar y supervisar los ingresos procedentes de los recursos propios;
- c) la renta nacional bruta de referencia, las disposiciones para ajustar la renta nacional bruta y para volver a calcular los límites máximos de los pagos y compromisos en caso de cambio significativo de esta;
- d) el procedimiento para calcular y presupuestar el saldo presupuestario anual.

En vista de lo anterior, los elementos propuestos por la Comisión se refieren a las medidas de ejecución relativas a:

– todos los recursos propios establecidos en el artículo 2 de la Decisión sobre recursos propios, como ocurre actualmente con el vigente Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014, incluido:

- los tipos de referencia;
- el control y la supervisión;
- las obligaciones de información;
- las facultades y obligaciones de los inspectores de la Comisión, así como la preparación y dirección de las inspecciones;
- el procedimiento de comité;
- el cálculo y la presupuestación del excedente;

3. COM(2018) 322 final de 2.5.2018.

4. COM(2018) 326 final, de 2.5.2018, que acompaña y complementa el Reglamento (UE, Euratom) n.º 609/2014 del Consejo, de 26 de mayo de 2014, sobre los métodos y el procedimiento de puesta a disposición de los recursos propios tradicionales y basados en el IVA y en la RNB y sobre las medidas para hacer frente a las necesidades de tesorería (DO L 168 de 7.6.2014, p. 39).

5. COM(2018) 328 final de 2.5.2018.

6. Reglamento (CEE, Euratom) n.º 1553/89 del Consejo, de 29 de mayo de 1989, relativo al régimen uniforme definitivo de recaudación de los recursos propios procedentes del impuesto sobre el valor añadido (DO L 155 de 7.6.1989, p. 9).

7. Decisión del Consejo de 26 de mayo de 2014 sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea (2014/335/UE, Euratom) (DO L 168 de 7.6.2014, p. 105).

– la definición de renta nacional bruta de referencia y las disposiciones para hacer frente a cambios significativos en el Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales, tomado de la actual Decisión n.º 2014/335/UE, Euratom sobre recursos propios.

La propuesta de la Comisión se explica con mayor detalle en la sección 5.

Coherencia con las disposiciones existentes en la misma política sectorial

La base jurídica de la Decisión sobre recursos propios es el artículo 311, párrafo tercero, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. El artículo 311, párrafo cuarto, y el artículo 322, apartado 2, del Tratado constituyen la base jurídica para los actos que establecerán las medidas de ejecución del sistema de recursos propios y para la puesta a disposición de dichos recursos propios.

La base jurídica del presente Reglamento es el artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado. También hay una remisión en el artículo 7 de la nueva Decisión sobre recursos propios (artículo 9 de la Decisión sobre recursos propios de 2014). Por último, está relacionado con los reglamentos de puesta a disposición, concretamente: i) el actual Reglamento (UE, Euratom) n.º 609/2014 respecto de los recursos propios tradicionales y los recursos propios basados en el impuesto sobre el valor añadido y en la renta nacional bruta; y ii) la propuesta de Reglamento complementario de puesta a disposición de los recursos propios basados en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades, en el régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea y en los residuos de envases de plástico.

Coherencia con otras políticas de la Unión

Dada la naturaleza de los recursos propios, su gestión se basa en la correcta aplicación de otras políticas de la Unión:

- los recursos propios tradicionales (principalmente derechos de aduana) están vinculados con la unión aduanera;
- los recursos propios basados en el impuesto sobre el valor añadido y en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades están vinculados al mercado único y a la política fiscal;
- los recursos propios basados en el régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea y en los residuos de envases de plástico están vinculados a las políticas medioambientales y de acción por el clima.

2. Base jurídica, subsidiariedad y proporcionalidad

Base jurídica

La base jurídica del presente Reglamento es el artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. También hay una remisión en el artículo 7 de la nueva Decisión sobre recursos propios (artículo 9 de la Decisión sobre recursos propios de 2014).

Subsidiariedad (en el caso de competencia no exclusiva)

Por la naturaleza del presupuesto de la Unión y de los recursos propios que constituyen sus ingresos, las medidas de ejecución del sistema de recursos propios deben adoptar una perspectiva a escala de la Unión y sus objetivos no pueden ser logrados de manera suficiente por los Estados miembros.

Proporcionalidad

La presente propuesta de Reglamento recoge la mayor parte de las medidas de ejecución en vigor. La inclusión de los nuevos recursos propios en la Decisión sobre recursos propios requiere la actualización de la normativa para incluir medidas de ejecución relativas a estos nuevos recursos propios y para mejorar las medidas existentes.

Las medidas de ejecución incluidas en la presente propuesta siguen el sistema actual y se ajustan también a la propuesta de 2011 de la Comisión [COM(2011) 740], adaptándola al nuevo contexto de múltiples recursos propios nuevos. Redunda en interés de la Unión y de sus Estados miembros garantizar que el sistema de recursos propios funciona bien, por lo que las medidas de control e inspección están diseñadas para permitir la cooperación fluida entre los organismos de la Unión y los Estados miembros.

Además, se han incluido en la presente propuesta disposiciones cuyo adecuado control parlamentario es especialmente importante.

Elección del instrumento

El artículo 311, párrafo cuarto, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea señala específicamente que «El Consejo fijará, mediante reglamentos (...), las medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión».

3. Resultados de las evaluaciones *ex post*, de las consultas con las partes interesadas y de las evaluaciones de impacto

La exposición de motivos de la propuesta de nueva Decisión sobre recursos propios ofrece más información sobre los recientes informes y documentos que analizan la necesidad de reformar el sistema de recursos propios.

Según lo expuesto en ellos, es necesario un nuevo Reglamento por el que se establezcan medidas de ejecución del sistema de recursos propios, dado que el vigente Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014 solo contempla los recursos propios tradicionales y los recursos propios basados en el impuesto sobre el valor añadido y en la renta nacional bruta, mientras que la propuesta de Decisión sobre recursos propios establece nuevos recursos propios para los que son necesarias medidas de control e inspección.

Las medidas de ejecución siguen las disposiciones que ya están en vigor, puesto que la propuesta amplía el sistema actual del Reglamento del Consejo (UE, Euratom) n.º 608/2014 a los nuevos recursos propios. Además, complementa y remite a la legislación correspondiente sobre el nuevo sistema de recursos propios. Por consiguiente, las medidas de ejecución propuestas serán una continuación del sistema en vigor, ampliándolo a los nuevos recursos propios.

La presente propuesta no está vinculada al programa de adecuación y eficacia de la reglamentación. Está dirigido a los Estados miembros y no a las microempresas ni a las pequeñas y medianas empresas u otras partes interesadas; es, en principio, neutral en materia de competitividad sectorial de la Unión y de comercio internacional. La propuesta no tiene consecuencias en la protección de los derechos fundamentales.

4. Repercusiones presupuestarias

Las repercusiones presupuestarias de la presente propuesta y del paquete legislativo de recursos propios se incluyen en una ficha financiera legislativa anexa a la propuesta de Reglamento de puesta a disposición de los nuevos recursos propios. El sistema de recursos propios reformado puede aplicarse al mismo nivel de créditos de funcionamiento y de recursos humanos que el sistema actual.

5. Otros elementos

La aplicación de la legislación en materia de recursos propios, incluido el Reglamento de medidas de ejecución, se debate de forma regular en el Comité Consultivo de Recursos Propios.

La propuesta de la Comisión puede resumirse como sigue:

Capítulo I «Determinación de los recursos propios»

– Artículo 1 de la propuesta, «Tipos de referencia aplicables»: el artículo establece los tipos uniformes de referencia que se han de aplicar a las categorías de recursos propios establecidas en el artículo 2, apartado 1, letras b), c), d) y e) (es decir, los recursos propios basados en el impuesto sobre el valor añadido, en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades, en el régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea y en los residuos de envases de plástico) de la propuesta de la Comisión de Decisión sobre recursos propios.

– Artículo 2 de la propuesta, «Renta nacional bruta de referencia y cambios significativos en la misma»: se retoman y actualizan las disposiciones de los artículos 2, apartado 7, y 3, apartado 4, de la Decisión 2014/335/UE, Euratom sobre recursos propios.

– Artículo 3 de la propuesta, «Cálculo y presupuestación del saldo»: se retoman y actualizan las disposiciones del artículo 1 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014.

Capítulo II «Disposiciones relativas al control y a la supervisión y a las obligaciones de información pertinentes»

– Artículo 4 de la propuesta, «Medidas de control y supervisión»: se retoman y actualizan las disposiciones del artículo 2 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014 en lo que respecta a los nuevos recursos propios establecidos en el artículo 2, apartado 1, letras c), d) y e), de la propuesta de Decisión sobre recursos propios. Además, se han retomado disposiciones específicas en materia de inspección de los recursos propios basados en el impuesto sobre el valor añadido del artículo 11, apartado 1, del Reglamento (CEE, Euratom) n.º 1553/89 del Consejo. Se ha perseguido la simplificación, buscando en la medida de lo posible un sistema que sea aplicable a todos los recursos propios.

– Artículo 5 de la propuesta, «Facultades y obligaciones de los agentes autorizados de la Comisión»: se retoman y actualizan las disposiciones del artículo 3 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014. Se ha perseguido la simplificación, buscando un sistema que sea aplicable a todos los recursos propios.

– Artículo 6 de la propuesta, «Preparación y dirección de las inspecciones»: se retoman y actualizan las disposiciones del artículo 4 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014. Se ha perseguido la simplificación, buscando en la medida de lo posible un sistema que sea aplicable a todos los recursos propios.

– Artículo 7 de la propuesta, «Comunicación de los fraudes e irregularidades que afecten a los derechos a los recursos propios tradicionales»: se mantienen, sin cambios, las disposiciones del artículo 5 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014, puesto que estas disposiciones solo son pertinentes a efectos de los recursos propios tradicionales.

– Artículo 8 de la propuesta, «Informes de los Estados miembros sobre sus inspecciones de recursos propios tradicionales» se mantienen, sin cambios, las disposiciones del artículo 6 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014, puesto que estas disposiciones solo son pertinentes a efectos de los recursos propios tradicionales.

Capítulo III «Comité y disposiciones finales»

– Artículo 9 de la propuesta, «Procedimiento de comité»: establece el otorgamiento de competencias de ejecución a la Comisión de conformidad con el Reglamento (UE) n.º 182/2011.

– Artículo 10 de la propuesta, «Disposiciones finales»: deroga el Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014.

– Artículo 11 de la propuesta, «Entrada en vigor»: establece que el Reglamento ha de entrar en vigor al mismo tiempo que la Decisión sobre recursos propios. El presente Reglamento será aplicable con efecto retroactivo a partir del 1 de enero de

2021 respecto de los recursos propios basados en el régimen de comercio de derechos de emisión de la Unión Europea y en los residuos de envases de plástico. Las disposiciones relativas a los recursos propios basados en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades serán aplicables a partir del segundo año siguiente al final del período de transposición de la Directiva relativa a la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades.

2018/0132 (APP)

Propuesta de Reglamento del Consejo por el que se establecen medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión Europea

El Consejo de la Unión Europea,

Visto el Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, y en particular su artículo 311, párrafo cuarto,

Visto el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea de la Energía Atómica, y en particular su artículo 106 *bis*,

Vista la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom del Consejo, de [FECHA], sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea⁸, y en particular su artículo 7,

Vista la propuesta de la Comisión Europea,

Previa transmisión del proyecto de acto legislativo a los Parlamentos nacionales, Vista la aprobación del Parlamento Europeo⁹,

De conformidad con un procedimiento legislativo especial,

Considerando lo siguiente:

(1) Se requiere un adecuado control parlamentario, según se establece en los Tratados, de las disposiciones de carácter general aplicables a todos los tipos de recursos propios, incluida la fijación de los tipos de referencia aplicables a los recursos propios dentro de los límites máximos establecidos en el artículo 2, apartado 1, letras b) a e), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom.

(2) Por razones de coherencia, deben incluirse en el presente Reglamento determinadas disposiciones de la Decisión (UE, Euratom) n.º 2014/335 del Consejo¹⁰, como la renta nacional bruta de referencia y los cambios significativos en la misma, así como el tipo uniforme de referencia del recurso contemplado en el artículo 2, apartado 1, letra f), de la Decisión 20xx/xxxx.

(3) Con objeto de mantener inalterado el importe de los recursos financieros puestos a disposición de la Unión, procede adaptar los límites máximos de los recursos propios de la Unión para pagos y compromisos determinados, respectivamente, en el artículo 3, apartados 1 y 2, de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, expresados en porcentajes de la renta nacional bruta, en caso de modificaciones del Reglamento (UE) n.º 549/2013 del Parlamento Europeo y del Consejo¹¹ que impliquen un cambio significativo del nivel de la renta nacional bruta.

(4) Por razones de coherencia, deben mantenerse en el presente Reglamento determinadas disposiciones del Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014 del Consejo¹². Esas disposiciones se refieren al cálculo y presupuestación del saldo, al control y supervisión de los recursos propios y a las obligaciones de información pertinentes, así como al Comité Consultivo de Recursos Propios.

8. Decisión del Consejo de [FECHA] sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea (20xx/xxxx/UE, Euratom) (DO L ... de ..., p. ...).

9. DO C [...] de [...], p. [...].

10. Decisión del Consejo, de 26 de mayo de 2014, sobre el sistema de recursos propios de la Unión Europea (2014/335/UE, Euratom) (DO L 168 de 7.6.2014, p. 105).

11. Reglamento (UE) n.º 549/2013 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de mayo de 2013, relativo al Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales de la Unión Europea (Texto pertinente a efectos del EEE) (DO L 174 de 26.6.2013, p. 1).

12. Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014 del Consejo, de 26 de mayo de 2014, por el que se establecen medidas de ejecución del sistema de recursos propios de la Unión Europea (DO L 168 de 7.6.2014, p. 29).

(5) Por razones de coherencia, deben incluirse en el presente Reglamento las disposiciones del Reglamento (CEE, Euratom) n.º 1553/89 del Consejo relativas a las inspecciones.

(6) Con objeto de garantizar el equilibrio presupuestario, cualquier excedente de ingresos de la Unión sobre la totalidad de los gastos efectivos de un ejercicio se trasladará al ejercicio siguiente. Por consiguiente, es necesario definir el saldo que se debe trasladar.

(7) Conviene que los Estados miembros verifiquen e inspeccionen el cálculo, la constatación y la puesta a disposición de los recursos propios de la Unión. Con objeto de facilitar la aplicación de las normas financieras relativas a los recursos propios, es necesario garantizar la colaboración entre los Estados miembros y la Comisión.

(8) Se debe garantizar la transparencia del sistema de recursos propios de la Unión mediante el suministro de una información adecuada a la Autoridad Presupuestaria. Por consiguiente, los Estados miembros deben tener a disposición de la Comisión y, si fuera necesario, facilitarle los documentos e informaciones necesarios para el ejercicio de sus competencias en materia de recursos propios de la Unión.

(9) En aras de la coherencia y la claridad, deben establecerse disposiciones relativas a las facultades y obligaciones de los funcionarios, los otros agentes y los expertos nacionales en comisión de servicio que participen en las inspecciones referentes a los recursos propios de la Unión. En particular, deben establecerse las normas que deben observar todos los expertos nacionales en comisión de servicio, los otros agentes y los funcionarios de la Unión en lo que respecta al secreto profesional y a la protección de los datos personales. Es necesario determinar el estatuto de los expertos nacionales en comisión de servicio y la posibilidad de que un Estado miembro interesado se oponga a la presencia, durante una inspección, de funcionarios de otros Estados miembros.

(10) El dispositivo de información a la Comisión por los Estados miembros encargados de recaudar los recursos propios está destinado a permitir el seguimiento, por parte de la Comisión, de la acción en materia de cobro de los recursos propios y, en particular, de aquellos que son objeto de fraudes e irregularidades.

(11) A fin de garantizar condiciones uniformes de ejecución del presente Reglamento, deben atribuirse competencias de ejecución a la Comisión en lo que respecta al establecimiento de normas detalladas sobre la comunicación de fraudes e irregularidades que afecten a derechos sobre los recursos propios tradicionales y los informes anuales de los Estados miembros. Dichas competencias deben ejercerse de conformidad con el Reglamento (UE) n.º 182/2011 del Parlamento Europeo y del Consejo¹³.

(12) Debe utilizarse el procedimiento consultivo para la adopción de actos de ejecución con objeto de establecer normas detalladas sobre la comunicación de fraudes e irregularidades que afecten a derechos sobre los recursos propios tradicionales y los informes anuales de los Estados miembros relativos a sus inspecciones, habida cuenta del carácter técnico de los actos necesarios a efectos de dicha comunicación.

(13) Por motivos de coherencia y teniendo en cuenta el artículo 9 de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, el presente Reglamento debe entrar en vigor el mismo día que esa Decisión y debe aplicarse a partir del 1 de enero de 2021. Las disposiciones relativas a los recursos propios contemplados en el artículo 2, apartado 1, letra c), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom deben aplicarse a partir del día establecido de conformidad con el artículo 9 de dicha Decisión.

13. Reglamento (UE) n.º 182/2011 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 16 de febrero de 2011, por el que se establecen las normas y los principios generales relativos a las modalidades de control por parte de los Estados miembros del ejercicio de las competencias de ejecución por la Comisión (DO L 55 de 28.2.2011, p. 13).

Ha adoptado el presente Reglamento:

Capítulo I. Determinación de los recursos propios

Artículo 1. Tipos de referencia aplicables

1. El tipo uniforme de referencia aplicado a la parte de la recaudación del impuesto sobre el valor añadido derivada de las entregas o prestaciones gravadas al tipo normal tras dividirse por el tipo normal del impuesto sobre el valor añadido nacional, a que se hace referencia como recurso propio en el artículo 2, apartado 1, letra b), de la Decisión 20xx/xxxx/UE/Euratom, será del 1 %.

2. El tipo uniforme de referencia aplicado a la **parte de los beneficios imponibles que se atribuye a cada Estado miembro de conformidad con las normas de la Unión sobre la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades**, a que se hace referencia como recurso propio en el artículo 2, apartado 1, letra c), de la Decisión 20xx/xxxx/UE/Euratom, será del 3 %.

3. El tipo uniforme de referencia aplicado al importe que representan los ingresos generados por los derechos de emisión por subastar a que se refiere el artículo 10, apartado 2, letra a), de la Directiva 2003/87/CE y el valor de mercado de los derechos de emisión gratuitos transitorios para la modernización del sector energético, con arreglo a lo establecido en el artículo 10 *quater*, apartado 3, de dicha Directiva, a que se hace referencia como recurso propio en el artículo 2, apartado 1, letra d), de la Decisión 20xx/xxxx/UE/Euratom, será del 20 %.

4. El tipo uniforme de referencia aplicado al peso de los residuos de envases de plástico que no se reciclan, a que se hace referencia como recurso propio en el artículo 2, apartado 1, letra e), de la Decisión 20xx/xxxx/EU/Euratom, será de 0,80 EUR por kilogramo.

A los efectos del párrafo primero, se entenderá por «plástico» un polímero, en el sentido del artículo 3, apartado 5, del Reglamento (CE) n.º 1907/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo, al que pueden haberse añadido aditivos u otras sustancias; «residuo de envase» y «reciclado» se entenderán según la definición del artículo 3 de la Directiva 94/62/CE.

El peso de los residuos de envases de plástico que no se reciclan será la diferencia entre el peso de los residuos de envases de plástico generados en un Estado miembro en un año determinado y el peso de los residuos de envases de plástico que se reciclan en ese año, determinado con arreglo a la Directiva 94/62/CE.

Artículo 2. Renta nacional bruta de referencia y cambios significativos en la misma

1. La renta nacional bruta a que se refiere el artículo 2, apartado 1, letra f), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom se entenderá como la renta nacional bruta anual a precios de mercado, determinada por la Comisión en aplicación del Reglamento (UE) n.º 549/2013.

2. En caso de que las modificaciones del Reglamento (UE) n.º 549/2013 impliquen cambios significativos de la renta nacional bruta, la Comisión informará al Parlamento Europeo y al Consejo de los resultados de los ajustes técnicos del marco financiero plurianual, según lo establecido en el artículo 5 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 20xx/xxxx del Consejo¹⁴, en lo relativo a las fechas de aplicación de dichas modificaciones a efectos de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom.

3. Cuando las modificaciones del Reglamento (UE) n.º 549/2013 impliquen cambios significativos en el nivel de la renta nacional bruta, la Comisión volverá a calcular los límites máximos de los pagos y compromisos determinados en el artículo 3,

14. DO L [...] de [...], p. [...]. [Reglamento del marco financiero plurianual]

apartados 1 y 2, de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom con arreglo a la fórmula siguiente:

$$1,29 \% (1,35 \%) * \frac{RNB_{t-2} + RNB_{t-1} + RNB_t_{SEC actual}}{RNB_{t-2} + RNB_{t-1} + RNB_t_{SEC modificada}}$$

Siendo «RNB» la renta nacional bruta y «t» el último ejercicio completo del que se dispone de los datos definidos en el Reglamento (CE, Euratom) n.º 1287/2003 del Consejo¹⁵; y «SEC» el Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales de la Unión.

Artículo 3. Cálculo y presupuestación del saldo

1. A efectos de la aplicación del artículo 5 de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, el saldo de un ejercicio estará constituido por la diferencia entre el conjunto de los ingresos recaudados en dicho ejercicio y el importe de los pagos efectuados con cargo a los créditos de dicho ejercicio, aumentada con el importe de los créditos de ese mismo ejercicio prorrogados con arreglo al artículo 13 del Reglamento (UE, Euratom) n.º 966/2012 del Parlamento Europeo y del Consejo¹⁶ (denominado en lo sucesivo «el Reglamento Financiero»).

A esa diferencia se le sumará o restará el importe neto que resulte de las anulaciones de créditos prorrogados de ejercicios anteriores. No obstante lo dispuesto en el artículo 8, apartado 1, del Reglamento Financiero, a la diferencia se le sumarán o restarán también los siguientes importes:

a) los importes en que los pagos hayan excedido, debido a la variación del tipo de cambio del euro, los créditos no disociados prorrogados del ejercicio anterior en aplicación del artículo 13, apartados 1 y 4, del Reglamento Financiero;

b) el saldo de los beneficios y pérdidas de cambio registrados durante el ejercicio.

2. Antes de terminar el mes de octubre de cada ejercicio, la Comisión procederá, tomando como base los datos de que disponga en ese momento, a una estimación del nivel de recaudaciones de recursos propios de todo el año. Cuando haya diferencias apreciables en relación con las previsiones iniciales, estas podrán ser objeto de una nota rectificativa del proyecto de presupuesto del ejercicio siguiente o de un presupuesto rectificativo para el ejercicio en curso.

Capítulo II. Disposiciones relativas al control y a la supervisión y a las obligaciones de información pertinentes

Artículo 4. Medidas de control y supervisión

1. Los recursos propios a los que hace referencia el artículo 2, apartado 1, de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom serán inspeccionados en las condiciones establecidas en el presente Reglamento, sin perjuicio de lo dispuesto en la Directiva del Consejo relativa a una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades, en el Reglamento (UE) n.º 1031/2010 de la Comisión¹⁷ y en el Reglamento (CE, Euratom) n.º 1287/2003 del Consejo¹⁸.

2. Los Estados miembros tomarán todas las medidas necesarias para que los recursos propios a los que hace referencia el artículo 2, apartado 1, de la Decisión

15. Reglamento (CE, Euratom) n.º 1287/2003 del Consejo, de 15 de julio de 2003, sobre la armonización de la renta nacional bruta a precios de mercado («Reglamento RNB») (DO L 181 de 19.7.2003, p. 1).

16. Reglamento (UE, Euratom) n.º 966/2012 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 25 de octubre de 2012, sobre las normas financieras aplicables al presupuesto general de la Unión y por el que se deroga el Reglamento (CE, Euratom) n.º 1605/2002 del Consejo (DO L 298 de 26.10.2012, p. 1).

17. Reglamento (UE) n.º 1031/2010 de la Comisión, de 12 de noviembre de 2010, sobre el calendario, la gestión y otros aspectos de las subastas de los derechos de emisión de gases de efecto invernadero con arreglo a la Directiva 2003/87/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, por la que se establece un régimen para el comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero en la Comunidad (DO L 302 de 18.11.2010, p. 1).

18. Reglamento (CE, Euratom) n.º 1287/2003 del Consejo, de 15 de julio de 2003, sobre la armonización de la renta nacional bruta a precios de mercado («Reglamento RNB») (DO L 181 de 19.7.2003, p. 1).

20xx/xxxx/UE, Euratom sean puestos a disposición de la Comisión. Facilitarán a la Comisión determinados documentos a petición de esta.

3. Los Estados miembros efectuarán las comprobaciones y las indagaciones referentes al cálculo, a la constatación y a la puesta a disposición de los recursos propios contemplados en el artículo 2, apartado 1, de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom.

4. Los Estados miembros efectuarán inspecciones suplementarias a petición de la Comisión. Esta indicará en su solicitud las razones que las justifiquen.

5. Asimismo, cuando la Comisión lo solicite, los Estados miembros la asociarán a las inspecciones que efectúen. Siempre que lo exija la aplicación del presente Reglamento, cuando la Comisión esté asociada a una inspección, tendrá acceso a los documentos justificativos relativos al cálculo, a la constatación y a la puesta a disposición de los recursos propios y a cualquier otro documento adecuado relacionado con dichos documentos justificativos.

6. La Comisión podrá proceder por sí misma a inspecciones *in situ*. Los agentes autorizados por la Comisión para efectuar dichas inspecciones tendrán acceso a los documentos tal y como se establece para las inspecciones a las que hace referencia el apartado 5. Los Estados miembros facilitarán las inspecciones.

7. Cuando las medidas de supervisión y control se refieran al recurso propio basado en el impuesto sobre el valor añadido contemplado en el artículo 2, apartado 1, letra b), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, las inspecciones de la Comisión se llevarán a cabo junto con las autoridades competentes de los Estados miembros. Durante estas inspecciones, la Comisión se asegurará, en particular, de que se hayan realizado correctamente las operaciones de centralización de la base imponible y del importe neto total del impuesto sobre el valor añadido recaudado. También comprobará la conformidad con el presente Reglamento de los datos utilizados cuando proceda y de los cálculos efectuados para determinar el importe del recurso propio basado en el tipo normal del impuesto sobre el valor añadido procedente de las operaciones contempladas en el artículo 3, apartado 1, del Reglamento (CEE, Euratom) n.º 1553/89 del Consejo.

8. Cuando las inspecciones se refieran al recurso propio basado en los residuos de envases de plástico que no se reciclan contemplado en el artículo 2, apartado 1, letra e), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, la Comisión tendrá también acceso a los documentos relativos a los procedimientos y a los datos a que se hace referencia en la Directiva 94/62/CE.

9. Cuando las medidas de supervisión y control se refieran al recurso propio basado en la renta nacional bruta contemplado en el artículo 2, apartado 1, letra f), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom:

a) la Comisión verificará cada año, conjuntamente con el Estado miembro interesado, si existen errores en la compilación de los datos agregados que le han sido transmitidos, en particular en los casos señalados en el seno del Comité de la Renta Nacional Bruta establecido por el Reglamento (CE, Euratom) n.º 1287/2003; a dicho efecto, la Comisión podrá, en determinados casos, examinar también los cálculos y bases estadísticas, excepto las informaciones relativas a personas jurídicas o físicas determinadas, si le es imposible lograr por otros medios una apreciación adecuada;

b) la Comisión también tendrá acceso a los documentos relativos a los procedimientos estadísticos y a las estadísticas básicas a los que hace referencia el artículo 3 del Reglamento (CE, Euratom) n.º 1287/2003.

10. Las comprobaciones y las indagaciones mencionadas en el presente artículo se efectuarán sin perjuicio de:

a) las inspecciones realizadas por los Estados miembros de conformidad con sus disposiciones legales, reglamentarias y administrativas nacionales;

b) las medidas contempladas en los artículos 287 y 319 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea;

c) las modalidades de las inspecciones realizadas de conformidad con el artículo 322, apartado 1, letra b), del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea.

11. A efectos de las medidas de control y supervisión contempladas en el presente artículo, la Comisión podrá solicitar a los Estados miembros que le remitan o pongan a su disposición los documentos o informes pertinentes.

Artículo 5. Facultades y obligaciones de los agentes autorizados de la Comisión

1. La Comisión designará específicamente algunos de sus funcionarios u otros agentes («los agentes autorizados») para que realicen las inspecciones mencionadas en el artículo 4.

Para cada inspección, la Comisión dará a los agentes autorizados un mandato escrito en el que se definan su identidad y su función oficial.

Podrán participar en estas inspecciones las personas que los Estados miembros pongan a disposición de la Comisión en calidad de expertos nacionales en comisión de servicio.

Con el previo y expreso acuerdo del Estado miembro interesado, la Comisión podrá solicitar la ayuda de agentes de otros Estados miembros en calidad de observadores. La Comisión velará por que estos agentes cumplan lo dispuesto en el apartado 3 del presente artículo.

2. Durante las inspecciones de recursos propios a que hace referencia el artículo 4, los agentes autorizados actuarán de forma compatible con las normas aplicables a los funcionarios del Estado miembro de que se trate. Estarán sometidos al secreto profesional, en las condiciones definidas en el apartado 3 del presente artículo.

La Comisión respetará el principio de secreto estadístico establecido en el Reglamento (CE) n.º 223/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo¹⁹.

Los agentes autorizados podrán, en caso necesario, ponerse en contacto con los deudores, pero únicamente en el marco de las inspecciones de recursos propios tradicionales, y solo a través de las autoridades competentes cuyos procedimientos de recaudación de los recursos propios son objeto de la inspección.

3. Todas las informaciones comunicadas u obtenidas en virtud del presente Reglamento, en todas sus formas posibles, estarán protegidas por el secreto profesional y amparadas por la protección concedida a las informaciones análogas en el Derecho interno del Estado miembro en el que se hayan recogido y por las disposiciones correspondientes aplicables a las instituciones de la Unión.

Las informaciones a las que se refiere el párrafo primero no podrán ser comunicadas a otras personas, en el seno de las instituciones de la Unión o de los Estados miembros, distintas de las que estén, por sus funciones, destinadas a conocerlas; tampoco podrán ser utilizadas con fines distintos de los previstos en el presente Reglamento, a no ser que el Estado miembro donde se obtuvieron dé su consentimiento previo.

Los párrafos primero y segundo serán aplicables a todos los funcionarios y otros agentes de la Unión, así como a los expertos nacionales en comisión de servicio.

4. La Comisión velará por que los agentes autorizados y las demás personas que actúen bajo su autoridad respeten el Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo²⁰ y el Reglamento (CE) n.º 45/2001 del Parlamento Europeo y

19. Reglamento (CE) n.º 223/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 11 de marzo de 2009, relativo a la estadística europea y por el que se deroga el Reglamento (CE, Euratom) n.º 1101/2008 relativo a la transmisión a la Oficina Estadística de las Comunidades Europeas de las informaciones amparadas por el secreto estadístico, el Reglamento (CE) n.º 322/97 del Consejo sobre la estadística comunitaria y la Decisión 89/382/CEE, Euratom del Consejo por la que se crea un Comité del programa estadístico de las Comunidades Europeas (DO L 87 de 31.3.2009, p. 164).

20. **Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016**, relativa a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos (DO L 119 de 4.5.2016, p. 1).

del Consejo²¹, así como las demás disposiciones de la Unión y nacionales relativas a la protección de datos personales.

Artículo 6. Preparación y dirección de las inspecciones

1. La Comisión advertirá con la suficiente antelación de la inspección al Estado miembro donde vaya a efectuarse mediante una comunicación debidamente motivada. Los agentes del Estado miembro interesado podrán participar en dicha inspección.

2. Las inspecciones de los recursos propios serán realizadas por los agentes autorizados. Para la organización de los trabajos, estos agentes establecerán los contactos adecuados con las administraciones competentes de los Estados miembros.

3. En las inspecciones de recursos propios en las que esté asociada la Comisión, la organización de los trabajos y las relaciones con los servicios participantes en la inspección estará a cargo del servicio designado por el Estado miembro de que se trate.

4. Las inspecciones *in situ* de los recursos propios serán realizadas por los agentes autorizados. Para la organización de los trabajos y las relaciones con los servicios y, en su caso, con los deudores afectados por la inspección, dichos agentes entablarán, antes de cualquier inspección *in situ*, los contactos adecuados con los agentes designados por el Estado miembro interesado. Para este tipo de inspecciones, el mandato se establecerá en un documento que indique su objeto y su finalidad.

5. Los Estados miembros velarán por que los servicios y organismos responsables del cálculo, de la constatación, de la recaudación y de la puesta a disposición de los recursos propios, así como las autoridades que hayan sido encargadas de las inspecciones en esta materia, presten la ayuda necesaria a los agentes autorizados para el cumplimiento de su misión.

Para las inspecciones *in situ* de recursos propios, el Estado miembro interesado informará a la Comisión con la suficiente antelación de la identidad y la función oficial de las personas designadas para participar en ellas y para prestar a los agentes autorizados la ayuda necesaria para el cumplimiento de su misión.

6. Los resultados de los controles y las inspecciones a que hace referencia el artículo 4, a excepción de las inspecciones llevadas a cabo por los Estados miembros, serán dados a conocer dentro de un plazo de tres meses, por los conductos apropiados, al Estado miembro de que se trate. El Estado miembro presentará sus observaciones en los tres meses siguientes a la recepción del informe. No obstante, la Comisión, mediante petición debidamente motivada, podrá solicitar al Estado miembro de que se trate que presente observaciones sobre puntos concretos en el plazo de un mes a partir de la recepción del informe. El Estado miembro interesado podrá no responder a la petición de la Comisión y, en tal caso, deberá comunicar las razones que se lo impiden.

A continuación, los resultados y observaciones a los que hace referencia el párrafo primero, conjuntamente con el informe resumido preparado en relación con los controles de los recursos propios contemplados en el artículo 2, apartado 1, letras b), c), d) y e), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, serán dados a conocer a todos los Estados miembros.

Cuando las inspecciones *in situ* o las inspecciones asociadas de recursos propios tradicionales indiquen que es necesario modificar o corregir los datos de los estados o declaraciones referentes a los recursos propios enviados a la Comisión, y las correcciones resultantes deban hacerse mediante un estado o declaración actualizado, los cambios pertinentes se precisarán mediante las correspondientes notas en el estado o declaración utilizados.

21. Reglamento (CE) n.º 45/2001 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 18 de diciembre de 2000, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales por las instituciones y los organismos comunitarios y a la libre circulación de estos datos (DO L 8 de 12.1.2001, p. 1).

Artículo 7. Comunicación de los fraudes e irregularidades que afecten a los derechos a los recursos propios tradicionales

1. En el transcurso de los dos meses siguientes al final de cada trimestre, los Estados miembros comunicarán a la Comisión una descripción de los casos de fraude e irregularidades detectados en relación con los recursos propios tradicionales contemplados en el artículo 2, apartado 1, letra a), de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom cuyo importe de derechos supere los 10 000 EUR.

Durante el período mencionado en el párrafo primero, cada Estado miembro detallará la situación de los casos de fraude e irregularidades ya comunicados a la Comisión que no hayan sido objeto anteriormente de ninguna mención de recaudación, anulación o no recaudación.

2. La Comisión adoptará actos de ejecución con objeto de detallar las informaciones a las que hace referencia el apartado 1 del presente artículo. Dichos actos de ejecución se adoptarán con arreglo al procedimiento consultivo mencionado en el artículo 9, apartado 2.

3. En el informe de la Comisión mencionado en el artículo 325, apartado 5, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea se incluirá un resumen de las notificaciones mencionadas en el apartado 1 del presente artículo.

Artículo 8. Informes de los Estados miembros sobre sus inspecciones de recursos propios tradicionales

1. Cada Estado miembro remitirá a la Comisión un informe anual detallado sobre sus inspecciones relacionadas con los recursos propios tradicionales y los resultados de esas inspecciones, los datos globales y todas las cuestiones de principio relativas a los problemas más importantes planteados por la aplicación de los pertinentes reglamentos de ejecución de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom, especialmente en el aspecto contencioso. Ese informe se remitirá a la Comisión antes del 1 de marzo del año siguiente al del ejercicio de que se trate. Basándose en dichos informes, la Comisión redactará un informe resumido que se comunicará a todos los Estados miembros.

2. La Comisión adoptará actos de ejecución con objeto de establecer un formulario para los informes anuales de los Estados miembros contemplados en el apartado 1 del presente artículo. Dichos actos de ejecución se adoptarán con arreglo al procedimiento consultivo mencionado en el artículo 9, apartado 2.

3. Cada tres años, la Comisión informará al Parlamento Europeo y al Consejo sobre el funcionamiento del sistema de inspección de los recursos propios tradicionales.

Capítulo III. Comité y disposiciones finales

Artículo 9. Procedimiento de comité

1. La Comisión estará asistida por un comité consultivo. Dicho comité será un comité en el sentido del Reglamento (UE) n.º 182/2011.

2. Cuando se haga referencia al presente apartado, se aplicará el artículo 4 del Reglamento (UE) n.º 182/2011.

Artículo 10. Disposiciones finales

Queda derogado el Reglamento (UE, Euratom) n.º 608/2014.

Las referencias al Reglamento derogado y a las disposiciones del Reglamento (CE, Euratom) n.º 1026/1999 y del Reglamento (CE, Euratom) n.º 1150/2000 se entenderán hechas al presente Reglamento.

Artículo 11. Entrada en vigor

El presente Reglamento entrará en vigor el día de la entrada en vigor de la Decisión 20xx/xxxx/UE, Euratom.

Será de aplicación a partir del 1 de enero de 2021.

Las disposiciones del presente Reglamento serán aplicables al recurso propio basado en la base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades a partir del 1 de enero del segundo año tras la fecha de aplicación de las disposiciones nacionales de transposición de la Directiva del Consejo relativa a una base imponible consolidada común del impuesto sobre sociedades.

El presente Reglamento será obligatorio en todos sus elementos y directamente aplicable en cada Estado miembro.

Hecho en Bruselas, el
Por el Consejo, el presidente

N. de la r.: La documentació que acompanya aquesta proposta pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4. Informació

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.03. Diputació Permanent

Composició de la Diputació Permanent

397-00001/12

ADSCRIPCIÓ DE DIPUTATS DEL GP ERC

Reg. 3520 / Coneixement: Mesa del Parlament, 15.05.2018

A la Mesa del Parlament

Sergi Sabrià i Benito, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableixen els articles 74.1 i 76.4 del Reglament del Parlament, comunica que el diputats d'aquest grup parlamentari que han estat designats per a formar part de la Diputació Permanent són els següents:

- Roger Torrent i Ramió
- Oriol Junqueras i Vies
- Sergi Sabrià i Benito
- Alba Vergés i Bosch
- Josep M^o Jové i Lladó

Palau del Parlament, 11 de maig de 2018

Sergi Sabrià i Benito, portaveu GP ERC

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades davant la comissió que correspongui perquè informi sobre les seves actuacions amb relació a la possible vulneració del dret a la privacitat de menors fills de servidors públics

356-00046/12

SOL·LICITUD

La Mesa acorda admetre a tràmit la sol·licitud de compareixença i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

Presentació: Laura Vílchez Sánchez, del GP Cs (reg. 3408).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència davant la comissió que correspongui perquè informi sobre les seves actuacions amb relació a la possible vulneració del dret a la privacitat de menors fills de servidors públics

356-00047/12

SOLLICITUD

La Mesa acorda admetre a tràmit la sol·licitud de compareixença i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

Presentació: Elisabeth Valencia Mimblero, del GP Cs (reg. 3409).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

Sol·licitud de compareixença del secretari d'Igualtat, Migracions i Ciutadania davant la comissió que correspongui perquè informi sobre la tancada de migrants i llurs reivindicacions

356-00048/12

SOLLICITUD

La Mesa acorda admetre a tràmit la sol·licitud de compareixença i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

Presentació: Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP (reg. 3465).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona davant la comissió que correspongui perquè exposi l'actuació i les mesures adoptades per aquesta universitat amb relació a les accions de grups d'encaputxats al campus

356-00050/12

SOLLICITUD

La Mesa acorda admetre a tràmit la sol·licitud de compareixença i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

Presentació: Laura Vílchez Sánchez, del GP Cs (reg. 3477).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

Sol·licitud de compareixença del síndic de greuges de la Universitat Autònoma de Barcelona davant la comissió que correspongui perquè exposi l'actuació i les mesures adoptades per aquesta universitat amb relació a les accions de grups d'encaputxats al campus

356-00051/12

SOLLICITUD

La Mesa acorda admetre a tràmit la sol·licitud de compareixença i deixar pendent la continuïtat de la seva tramitació al moment en què es constitueixi el Govern de la Generalitat i les comissions legislatives corresponents, d'acord amb l'article 60.1 del Reglament.

Presentació: Laura Vílchez Sánchez, del GP Cs (reg. 3478).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.05.2018.

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.10. Altres comunicacions

Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre l'observança del pluralisme polític en la televisió i la ràdio corresponent al període d'octubre a desembre del 2017

337-00008/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA
Reg. 3437 / Coneixement: Mesa del Parlament, 15.05.2018

Al president del Parlament

Molt Hble. Sr. Roger Torrent i Ramió,

Em plau de fer-vos a mans l'Informe sobre l'observança del pluralisme polític a la televisió i a la ràdio durant el període d'octubre a desembre de 2017, i l'Acord pel qual s'aprova, perquè en tingueu coneixement i als efectes oportuns.

Cordialment,

Barcelona, 8 de maig de 2018

Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya

Recurs d'inconstitucionalitat 2533/2018, interposat pel president del Govern de l'Estat, contra la Llei 2/2018, del 8 de maig, de modificació de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern

381-00004/12

CONEXEMENT I ACORD DE COMPAREIXENÇA DEL PARLAMENT

Reg. 3531 / Provisió del president del TC del 14.05.2018

Acord: Mesa del Parlament, 15.05.2018.
